

2072. Divine sentencie de fide et
spe.

XV w. .K.48

Divine Sententie
De fide et spe que in nobis est

L. mon. 2072.

Incepunt. B. I. 1. 1.
et de aste que in nobis conser-
vatur in plena parte et de
rit seruent modestia inservio-
nem. ut aplo pcpit utem. immixta
Quelus est enim in eloq. ubi sine precio ueritatem magna
cum possum. in certitudine negligi mutter. inde certi dei
mum alienum studium. qm axim. deinde iusti sui pscimus
septem ex parte intercant. Sepe. illa aliquid. regibus
arid. ex profunditate. ultro psonet. aliq. vi illa. pa-
uerit. stabilitate.
Si qua yobscura nobo occurserint. sic nri ppsit pmi. id au. minas. rigere.
de inq. m. t. p. s. sapientes inserviant. in mediis. et. ne ipso poti. bo. in illos
mutari placeat. rione. y. auctoritate simul currentib. pfacileat. nra. milu-
re. pone. Et qm deside. nq. n. inservi omnia moderanda sunt. neq. ut sup-
flui defluat dicerent. aplo unius. ut p. sic ds. diu. scdm. inservi fidi de ea in
p. p. e. uidetur. qd. et qd. partes habentur. ¶ De si v. c.

Fides ut a sapientia substantia rerum est. a. scita rerum spadarni quae probare spanda
in nobis subsistit. spanda vocat bona illa eterna que desideriamur ut immortaliter
et in eternitate. que in nobis est probare substantia ut sapientia ai quantum non appeti-
tum. i. p. bo. quasi quidam beatitudo in: non possunt aliquiphi huiusmodi ratione ut si quis
quodcumque sententia uirginis fuitum a statu electio non habeo aliud argumentum non
edocem libenter quod probare. alii propter semper sunt locuti in dixerit quod deus nullo modo
fallit cum meis loqueritur. miracula facit. cum magna parte quod dixerunt
ad eius gloriam. etiam in dubio copio. Et ait: fides subtilis. s. quantum ad nos argumen-
ta non. s. quantum ad tuos. S. habere distinctione magis ostendit effectus fidei. quoniam quod ip-
se sit. nec tamen pars est fidei comprehenditur. cui si spanda non perita est futura tantum oratione.
quare sic distinguiri potest. fides est voluntaria certitudo absentium super opinionem
non ymaginem scientiam a constituta voluntaria quia non cogitur. absentia. s. sensibus
corporis. non inservientia super opinionem quia plus est credere quam opinari. in
sua scientia quantum est credere quam scire. ratione credimus ut aliquando sciamus
defideamus spes. quae distinguiri potest. Spes fiducia futurorum honorum.
ex gratia dei excedens conscientia. Defideamus spes sed in quod deus erit curias quae est
amor dei pro ipsius et pro domino. de fidei taliter fundantur omnes bondae sine eis.

etia. n. dicitur in eis fidei infidei si potest dici quod hoc dicat non de sanctitate
 fidei sed de fidei enim ipsa fides qua nunc pspereatur in coram. coram.
 sanctum illi fuit visionis qua domini facie ad faciem. utrumque in orbem et qm
 patrus habuit fidei passionis. x. qm oculis suis videt in parentium.
 ad qm potest dici infidei ignorantiae. mibunt in utero. utrumque in mis.
 huiusmodi quod uider nullum meritum sicut dicit. s. in hqntu
 in ligno vendit fides trax. qm ad edificationem dei. u. parentum. Sicut in fidibus
 utru sit uetus. s. per exdictum aug. summa uirtus. fides pspescat mis.
 aplo. credidit abraham do. et reputat. fides huius meriti. s. nub
 vi meriti misit. Quidam dicitur quod sit in se. s. in apli. si habuerit
 omnem fidem caritatem non habet nichil. ubi inuenit fidem sine caritate huius posse.
 si nulla uirtus in caritate potest esse sine ipso potest dici quod deus quam p dilectione
 sit uirtus. si dilectione non est. si opponit tunc sunt due fides. n. t. due s. eadem
 acta. u. aliquid adauge nobis fide. ut mihi ieronimus dicit. qm credimus tantu
 diligitur eni. **V. five antiquorum.**

Super ea dictis est addendum de cognitione fidei qm. antiqui patres habueri
 ut qm aucta sit plegae moy si. plegae moy si. plegae euaglii et fides aliqui
 parua cognitione. magna constantia devotione ut muliere audiuit. Omnia
 hier magna est fides tua. Aliquam magna cognitione. parua constantia in petro
 quoniam tanta cum obiecto qm ab do placent. aquila non potest esse fides penitus
 sine cognitione. licet perfecta disticte ab initio notitia sua amplexu ut sic
 n. qm tot potuit comprehendere non qm pro se potuit ignorari. n. eo tot volunt
 manifestari. ut fides brevis merita ne tot occultari. ut infidelitas deignorari
 non excusat. et qd cognitio fidei sine qm nullo tempore potuit. Quod
 est. si cognoscere dominum et remunerationem sperantium uite mixta illud apli.
 Opone accedente. uicinum credere quod est. et remunerationem spartium inse.
 si cu dicitur inuisibilis sit uita illud iobis euaglii. domini nemo uider uim qm
 qm uidetur potuit. Parti humana revelatione. parti diuina revelatione.
 que utriusq; modu apli ostendit. ibi enim die qmnotum sit di manifestum est nullus
 in die manifestum est. plane ostendit qm nullus erat uniuersitatem domini poterat.
 cu us subiungit dicit illi revelauit ostendit qm humana pse insufficiens
 est. n. revelatio diuina maduitorum illi est. Revelatio diuina sit
 duob; modis inter praespiratione et disciplene eruditione qm foris sit p.

fecta uel duci. non poterant scire dñm ēr. cūz. humana mens se non
possit ignorare. s. nec ignorare potest qm cū nō fuit. sicut ēr
subsistens a dñ. ab aliis facta ēr qm id curto non cepisse stat.
q. si ab aliis tamē. nō. nū. nū. existidi auctor ēt nō posset. v. in ambi
nistratiōne. v. in gubernatiōne. duūna sapientia v. bontate
poterat. deplorare. apparet itaq. q. iante legē p̄ea que facta ēt in
uris b. m. in uita mundi ospite potuerit plegē sc̄pta. expōsc̄t cognitio
fidi. tunc enī allec̄pm̄. s. messias nō dñ in modo redemptiois
plene agnosc̄bat. s. imp̄. s. m. s. tempore legis facti aliqui qb; fidēi
maternitatis iuxta uiam tua quæcumque columnæ ecclie erit. Auertit de illo simplici
qb; non erat facta reuelatio credebant dñm ēt a remuneratione sp̄ntum
inse utrū saluarii sunt. Quilla dicunt eos nō ēr saluatos pp̄ istas auctoritates.
Aug. adoytatiū. Illa in fide siluat q̄ credim̄ nullū hominē liberari. a tagio
mortis q̄ p̄ma natuitate. fuit. nō s̄ ipunū mediatore. Cui hominis eidez di
saluberrimā fide. illi salvi facti sunt. q̄ p̄ usq̄ nō uirtutē incarne crediderit.
incarnic uenitū. eadē uaq̄ fides ē. nū n̄ illo q̄ nulli cōdide ēt fuitū nos
facta. Iber mūbit decorrōne. grā. Nemo libeūt ad amputationē qm̄ facta
paclā n̄ p̄ fidei ihu xp̄i. b. sup̄. e. h. e. - q̄ p̄ibunt seq̄bant clamabant dicen
tel. o. anno filio dñ. ē. q̄ dñs electi qui inuidam ēt potuerit. sive q̄ n̄ meccelia
sunt in mediatorē dñi v. hominū crederet & credunt. Aug. denuptis. capisc̄tū
eadē fides mediatoriis saluos iustos faciebat. antiquos p̄uilloſe cū magnis
q̄a sic credimus ne xp̄i in carne uenisse ualeuantū sic nos moriuū. ita illi
mortuorum sicut nos sur̄gisse. ita illi resurecturū. nos v. illi adiudicū
uicis. mortuis. recenturū. iocuerunt isti q̄ nullus de antiquis potuerit sal
uari. nū ista quatuor admissi cōderent suauitum. uoritum eyē. s.
qb; non erat reuelatio facta hor penit̄ ignorabant. qm̄ ḡlī cōdeunt. Alii qb;
magis dicunt eos fidei xp̄i ruelata in ministro habuisse. q. Alii qb; reuelatio
erat facta scribant. hoc isti cōsidererent credebant. Commiserunt enī illi
fidei sū. v. imob. boues arabant a casine p̄ascebant iuxta eis. Isti erant
alime pascentes uixit bouessic hodie in ecclia multi simplices. si na
distincte nesciebant trinitatē assignare credunt in quia in fide & humi
litate ad heret illis qb; & credunt. & sentiunt. opponuntur. cū hoc est h̄re
fidem xp̄i. uel nā in ministro credere. s. dñm ēt remuneratore. s. i. f. v.

philosophi liederent nunc habebant fidē xpī
ta dicit. eos non posse humana ratione fidē
hēc s. tñ rē yr. s. il. phumultat adēndo vo
ex fidē xpī. occulta immutatio quale putam
serptana. iob. genitissim. ita dicimus simili
omnique nos credere quia credēbant scribant
non sufficiet dñm credere rē r. s. in se si tñc quia manifestatio nūtatis uia facta
ē sed in tempora enim pfect⁹. insufficiens qñ habebat fide. s. n que
sufficeret ad salutē. vñ ang. Victus ē cōmū pangu. cepti sunt deos sine
exaudire orationes tue. ante quam in pmp̄ credere nō tñc hñc aliquid fide dona
bat. orabat. nāqñ inuocabat iniqua non crediderat. s. si possit sine fide x
er salutis. nādeum mutteretur arbi rect. et cōs. pericul. ex qua iuctortate
appare. q. cornelius lice credere hoc idem qñ illi simplices antiqui tñ pp
tp̄is qualitatē. nā sufficiebat. **V**e patribus. fidei. . .

Pro st. syr. ka. dicta. partis fidei psequam̄ duo sunt in qib. mpm̄. ob. s. s. n.
pud. missum diuinitatis. sc̄mū in curatōn. s. ap p̄ mū de illa parte fidei q̄ p
ner ad unitatē diuine sub sic ratio applyuit dñm ē. na. rūnum ē. ut p̄ p̄ mū
omnū uniuēt. s. nūl. s. nūl. duo erēt ul. ut rūq̄ insufficiens ē ul. alterū sup̄fluū.
qāstraliquid dēēt unq̄ hñc alud non summe pfectū. s. nūl. uni deēt. quod
habere alud. cā mino omnia. alud sup̄flueret. Lst ḡ unum principiū. un
auctor omniū. q. ut nūtēt ro mēlē auctoritates. phant. ut mpp̄ha. audi. si fil
dñmū nūl. r. yōne unq̄ q̄lū immutabiles. mūrabilis. ap eū namq; non est
ulla pmutatio nec mensitudinis obumbrio. quia non est ei aliud equam ē
sapientē ē ē in mensū. cērū bonū. iustū. s. aut dñ. iustus sapiens ē. non diu
sciat. p̄prietatē ostenditūs. que indō nulla ē. s. diuersus effect⁹. quos dñ increa
toris operat. s. nūl. dñ. iustus. intelligim̄ quia iuste iudicat. sapiens quia
sapientē omnia fecit. gubernat. misericors qn dñ. intelligim̄ qā misericordit̄
peccatorib; patet. Aug. s. t. arrū. intelligim̄ dñ. quantū possimus. sine
qualitate bonū. sine quantitate magnū. sine indignitia. creator ē. sine
stupescere. sine loeo ubiq̄ totū sine tp̄. sép̄mū. sine comutatione. muta
bila faciātent. incibl. pacientē. Quod si quis dñm cogitat. s. non dñ pot̄ o inueni
re quid sit. p̄c tñ caneat. quantū pot̄ ali quod dñ illo sentire q̄ non sit.
S. diuina subi ubiq̄ tota ym̄psa omnia. q̄ omnia inde sunt. iohannes testat.

dicitur. Omnia in ipsa vita
ordo in ipso fuit. ibi non habent. n.
habent. n. mutabilitate. n. immutabilitate.
etiam ego comprebo. quod in omnem creaturam sit. ipse autem propheta celum
tingit. atque usque ad finem fore. et. immutabilem creaturam usque ad maximam. laborum ex
tremitate usque ad alium. sicut omnia in deo absunt omnibus. Omnia in deo non per
essentia. quia ut augustinus dicit. quequid in deo est. deus est. sicut dominus per dispositionem.
quia ut augustinus super Iohannem dicit. sicut arca. ante quam fuit. est invenire artificis
ita omnia in deo ab eo. nam in sequitur. quod ab eo futurum. sicut in deo ab eo non. Quia si
in deo repulsi sunt. non in esse mutatio sole obponi si creature in deo. quia ab eo sci-
untur. aut equam sunt. genitale in deo. quod sciuntur ab eo. antequam fuit. sicut ut diximus creature
in deo quia carum dispositio & causa vero. malorum non est auctor deus ut ostendimus
creature non sunt in deo presentia. deus immutabilem creaturam quidam tamen
calumnatores veritatis dicunt ei presentiam in presentiam ubique esse. quasi
ei ostendere possint inquisidores sed in dubio. et essentia altera. quod in frustis lo-
rit nec response dignum sit. cum ipsius creatus sordibus corporis. si lepsi quantu[m] eius
pollutum quoniam non possit postea quoque ab eo. quod potius deo credendum sit
et quod non quoniam presentiam sit. sed ubique sit. quod alicubi. ita quod non ubique sit. Sed
audiat dicere quod non quoniam diuina essentia sit. quod alicubi. non ubique. Si enim
ita alicubi sit diuina substantia quoniam ubique globalis. Concedant quod ubique ven-
tialiter. Auctorita namque augustinus quam solent inducere illos errorum potius
quam iuuet destruit. hoc sit de ubique non loco cibis actionibus. Ut ergo de rebus souci-
fi res ueritatis efficiuntur. sic namque est ut auctoritate illa. deus ubique est.
cum non locis sed actionibus apparet quoniam factendum est ut in omnibus locis ueritatis
venit aliter esse. nempe loco comprehendetur. ut illo. quoniam inueniatur scriptibilis est
augustinus dardanius. non quas spacio[m] magnitudine opiuenter. dimen-
sio[n]e diffundi. sicut humerum luxuriantem diffunditur. sed ita potius sicut est
indubio. quorum ne[st] sapientia est. sicut corpore gradior. in sapientia in
interiorum non est in maior. in minore minor. in minor in uno.
quam in indubiosis ita deus in labore regens in ponere et inueni mundum in
celo totum in utroque totus uita totus. in nullo contentus loco sed in se ipso in
utroque. Ideo ubique est dicitur quia nulli parti rerum absens in totus quia par-
ti rerum parte sua presente exhibet. rati parti altera partem in se ipso quod non

continet et in quibus presentes est: tamquam sine illis et non possit. Nam spu-
 cialocorum tollere corporib; corpora non erunt. Tollere ipsa corpora qualiterib;
 non erunt ubi sunt. Opponatur hodie sit nona causa. Sicut an una prius
 nichil erat ipsa qua deinde facta. non erat ubi non erat. nam nihil erat in
 nubes opponatur fatio solis. non est tamen radix eius. ubi quia prius. nobe-
 uero est ubi non erat. sed radius non quia nubes ubi radii sunt. ubi excep-
 er. ita dicitur. utrumquam creatura illa sit ubiq; forte et videtur erat ubi illa
 facta est non ergo in alibi quia prius. tamen cum de mundo de omnibus creaturi.
 quae non semper sunt cum auctoritas dicat enim inseparabilis. et non
 tamen est ubi non erat. quia ubiq; sine loco veraciter est sicut semper
 sine tempore. utrumque dicitur. Quamuis ergo ad plenum discutere non
 sufficiamus. indubitanter cum credimus enim ubiq; eternaliter est. nec
 sine eo potest aliquid subsistere. per momentum ex omnibus que fecit.
 quia omnia continent penetrat et anullo ostinetur qui non potest com-
 prehendi. per suum incrementum neque per puritate maculari. neque per
 simplicitatem dividit aug. addardatum non solum universitati crea-
 ture. verum et cunctis partibus. Totus pariter adest. In eadem
 facienda est ubiq; et enim per diuinitatis presentia si non ubiq; per habi-
 tationis gratiam per hanc enim inhabitacionem ubiq; per dubio gra-
 dilectionis eius agnoscitur. non dominus pater noster quis ubique cum te-
 hoc verum sit. si quis in eis dicitur quod enim monachus est. et equa-
 liter et per sententiam deatis sicut per sententiam per habitantem gratiam noni
 omibus. si in bonis non. non equaliter. quod quanto melius est tanto abundanter
 mes habitat. et perfecti cognoscitur et diligenter habilitate ubi. utrumque dicitur.
 in episcopis ad ieronimum de origine anime. post particulas corporis tota
 simil. ad est nec minorum immoribus. nec maior immoribus. sed in
 in aliis accessus malus remissus effectus suo exercet. et singulis par-
 culis corporis eternaliter sit in malis. non enim per habitantem gratiam qua
 non illuminatur ab eo in lux intembris lucis et tenebris eam non com-
 prehenduntur. sed lux solis profundit oculos certos non capit. ab eo bonos
 non illuminat lux ista. sed non equaliter. Aug. addardatum. Cum dicitur quoniam
 ubiq; est monachus habitat. sed in omnibus habitat non equaliter habitat. Nam

in est illud q̄ elius p̄positur. ut duplicit staret meo sp̄e dī qui erit melia
vñ monimis; sc̄i alii seores sunt. ubi habundantini habebat dī habentes.
h̄q; aber longe et die q̄ peccando dissimili faci t̄hi et app̄p̄n qui qui
similitudinem tuam quando recipiant. f̄t ḡd ab ip̄o p̄fētūm sine p̄en
tiā et equalib; monim loco non ē loco. i. non ē localis. De sp̄u creato q̄rū
in loco sit localis. quidam dicunt q̄ non sit localis nec in loco p̄p̄n: mā
inherentis ut auctoritati. dīg. sup̄ genetin. ei p̄p̄lificatū mouit p̄p̄p̄
vloci. sp̄ualis creatūtanū p̄tempora moueri p̄t̄p̄ est mōne p̄fectiones ut
dērūsticā in gaudium. descendit q̄ nescit ut in anglo p̄sp̄ualis mōne et enī
prius de posterius consideratur. s̄ nec tempora nepploca. S; ubi aut̄ dicit
quod sp̄ualis creatura non mouetur vloci h̄ in teller̄ non habebat locale
cūrūn sc̄riptionem. ei enī que habent dimensionēn loco cūrū sc̄ri
buntur. quoniam eis sedimlorum principiūm y medium y finis assignat.
Sp̄ē noē reatus non habebat dimensionēn. tam̄ quia terminū habet qui
ta est bie quod non alibi localis sit. h̄c non faciat distantiam in loco q̄ a
simili sp̄em erit. h̄n coangustarent loci ut munis decorporei. minere
ret. Solos q̄d̄ quia in tūse omnia orinet uixit illud in quo unūmū
mouemur. et simus. neebt terminū. loco contineatur. si quicquid habet
terminū se bī aliquo loco ē. Ambrosius in libro de fide ad gratiū imperio
ren. dīc enī dicit ylax. q̄a missus est ad me unus deseraphus q̄ sp̄e sanct
quidam missus dī. sed exemplar adūnum. sp̄ē adō seraphim mittitur in
ministerium. sp̄ē op̄at. ministerium. seraphim dē loco ad locum transit. non enī
complet omnia sed ipsum repletur. sp̄u hoc plane dicit ambrosius
quod angelicō cales sunt. **Dē distinctione p̄sonarū.**

His considerat̄ restat de insuaderi que pertinet ad distinctionē
trinitatis. prius testimonia auctoritatis inducamus. ingenuis
facūtū hominem adū agnitionē et similitudinē mā. per placitalem.
dīmātē ostendit psalmi sunt. Dīc in dīskadme filius mīrus est uero ego. h̄. ḡt.
In euangelio. In principio nat uerbum y ē. b̄d̄us quoq; investigationis
y considerationis. h̄t̄o quedam exemplar et uerbis quo facta sunt
dī enim q̄ uī inse uideri non potest. in operis suo in antis t̄stas est. q̄d̄
sunt uerbum iasapienna dī non potuit agnoscere manifesta
est populus ih̄u q̄ est quasi existrūtū uerbi sapientia dī quodā m̄.

5.

reuelans sicut puerum ori manifestatur uerbum in celo. cogitatio mentis.
Et quia omnes creaturas magis acedunt ad similitudinem rationis cuius est.
caenam sola ad imaginem et similitudinem dei et facilius potuit humana
mens uestigium trinitatis auenerit eudenti qui in certis audit. ut qm
se se ipsa nascit sapientia que d' iupsta quia ipsa delectat. sapientiam suum.
et ita procedit sapientia deinde. et demente. sapientia procedit amor. quia
ipsa mens diligit sapientiam genitam a se. sunt simul h' tria et in una
substantia in qua h' tria. h' mens sapientia amor. et tria inter se distincta. qm
mens non est. sapientia. amor nec sapientia mens amor. tria unitas substantie.
non recedit. Et concessit mens ab istis ad cretorem suum. considerat eum sapien-
tia breviter. quia non quin sine sapientia fuit considerata. quia non sine sapientia
fuit considerata. q. sapientia suam delectat. q. morem aedam semp habuit.
rest amor cor terminus eterno. et coetera sapientia et ipsius rursum considerat qm
potest inde aliquid diversum esse. uera uita sapientia dicitur. et amor eius
dicitur. romance pua unitas ueritatem. hoc triitas est. pater quia nullus
est. sapientia pater quia patris genita est. spes scilicet qui abiitro q. procedit.
quae se illius induuina scriptura amor patris et filii appellat. sunt iste
tres personae distincte. quia pater non est filius nec spes nec filius.
pater est spes et tamen iste tres personae una substantia unus deus. Ang
ilibro de trinitate. tres personae ausdem ente uel tres personae unam
essentiam dicimus. tres autem personae exadmodum essentia non dicimus res
nam aliud presentiam. aliud q. persona. hic uero dicimus est quare: in ea
trinitate illa persona q. nullus est appellatur pater. io scilicet quia de
substantia sua quia de substantia sua genitum filium sapientia patris
inueniuntur dicitur filius quia genita ab ipso patre. h' n' psalm. fru-
tauit cor meum uerbum bonum quia a patre et filio procedit ductus est
spes scilicet. quia inspiratur a patre et filio ad scientiam non triu' unita sine
patre. filio quia triitas induisa est. si inspiratur a patre filio h' illi dicitur. a patre
filio. q. etiunq; q. illiqui datur extempore. accepit. Spes sicut donum est
patris ab illo. cum datur extempore datur dari a patre filio non aliud
illi est quia cum datur ei a patre et filio. a eternum illi est. non temporale
quidatur extempore si quid spes scilicet patris et filii etiunq; illi est qd extempore
inspiratur a patre a patre et filio. Beda monachus prime dicitur

ascensionem. Cum ipse genitrix hominibus pfecto spemmittitur a patre.
mittitur affilio pcedit a patre pcedit affilio quia cuiusmissis est
ipsa pcessio quia cap. xii filio pcedit. Aug. in libro. v. de trinitate. art.
Pcedit non p su natura sed quom dat. quia datus est a deum qui dedit
refert ad eos quibz dedit. Item si non pcedit nisi cum datur ne p
derit ut p quisquam et cedarentur nam donum potest est. ut regn
deut donatum aut ei datum fuerit nullo modo dici potest. Hic it
magis oritur questio quare illatia qm anima f non dicuntur
tres psonae sicut illa qboru similitudinem in deitate reperit. sicut
tres psonae dicuntur sunt. ad q potest dici qd non sunt psonae quia
sunt affectiones mutabilis circa animam. Aliquando enim anima fuit
notitia amore. nec dicitur potest notitia hominis est homo. Amor hominis
est homo. amor hominis est homo. Si punitia d. d. est amor d. d. est qua
non est in d. aliud ab ipso. Tres q psonae unus d. una substantia et unis. una
una natu. iste tres psonae p filius. sp. s. pater et filio. Vn aug. d. p
est principi unitatis. b. est unitate. quia non est principi sui ipsius
Est ab eo p filius. ipse amilo q. affilio pcedat sp. s. auctoritates multis
bms. aplo. d. misit hym filiu sui in corda nostra clamante abba pater.
frumento. virt d. exaltat de illo. Greci tñ dicunt spm scm pcedere
tm a patre. non affilio. hoc id dicit quasi symbolo aplos nulla sit in mire.
Hoc est credo minor nec insimulo q. fuit datum ianuam si nudo
infans cui habet q. alit dixerit anathema sit. q. nos ita exponim qm
alit. otr. sciamis tñ ibi affirmari ul negati n. dicim illisym
bolo contrarium. De nominum istincione.

HIS PEA QIS SIS VIVENTI PEST quidam usca trinitate f qdām
nomina distinguenter psonas. f rala unitate nat. sunt ul substantie
significia. ut hec nomina omni pcederūt in mensis. hoc dicitur sed in substantia
non est aliud illi nature et qdā dīmē omnipotenti et tñm et immensu
sapientem ultimum similia. nō sicut una centa non tres. ita unus d. vñ
tres unius omnipotens. unus eternus. immensus sapient. vñ Aug. in libro. v.
de trinitate. quia hoc illi et dīm q. et tam tres eternas quia tres duo
divisus non est. sunt nomina aquid distinguitur trinitas patr
ingenitus genitor. & conueniunt patri tant filio sola conueniunt

6 alia filius genitus natus uerbum. alia similia. Spīus hoc hanc spēs donum
 pcedens apatre filio. becnonimā figurat ppteratē quib; psonae distingui-
 tur. Solis namq; patris pum eē patrem cēm genitum. quia nullo est pum
 filii esse genitum apatre. pprīum spēs apatre et ingentum. quia
 a filio pcedere simili q; pater est dī omnipotens sapiens iustus. cō non
 distinguuntur filio spūs q; r̄ similia spēs. simile. similia spēs.
 sumite. q; cum spūs eo non conueniat genitum cē sēcē ingentus
 dīpōsset. dīg ad orosium spīn semine gentū nec ingentū dīl certe
 declarat. qui a sidice rimus uigentū duos filios ordine et culpamur. Itē
 horosius ut ang. voluntate genuit p̄ filii dīl necessitatē. dīg ne uolun-
 tate necessitatē q; necessitas uido non ē p̄ire uoluntas sapientia non pot.
 Nā quidam nostrū interrogat̄ h̄c̄ tūc̄ uolens nolens pate ge-
 nut filium. laudabiliter respondisse fāt. Dic inquit a tu heretice
 dīs pater est dīu uoluntate aut necessitate. sed h̄c̄ sēcē necessitate grandis
 sequitur absurditas. si uoluntat̄ r̄spondatur illi. q; uoluntate
 dīcē non natura. Ita q; sicut pat̄ natura ē dīs. ita natura genuit filium
 ubergentia etiā ineffabilem. ut ip̄phita. generatione eius quenarrā
 bit. Solent quidam sic oppōnē non ē aliud filii gigi apatre quam ē
 apatre. s̄ hoc q; uenit spūs eo er̄ hapat̄ q; uenit eīgigi apatre ad q;
 dicim. q; cum filius spēs apatre sunt. aut tñ fili apatre. aut spēs.
 dīg. Spē quo q; apatre ē s̄ non quomodo natus immo quo modo dat̄
 filius apatre pcedit ut ip̄ se ostendit in iohanne dicens. ego ex dīo pcessit.
 nem. ita filius apatre est pcedēdo. ascendo. pcedendo utq;. n̄ pcedit apatre
 filius ineffabili. dissimili modo non est itaq; non est spēs. sc̄r̄ genuit quia
 sit apatre et filio. si genit̄ ēt̄ iamb̄ et duos patres. si entimitate ēt̄ q;
 fusio in qua. et duo patres et duo filio ēt̄. quidam sit gigi quid sit p̄ ce-
 derē in hac uita sc̄r̄ non pot. lugustinus tamen in libro de trinitate
 dīc̄. u. de hac genitura dicit. Non aliud ille ēē de patre. n̄ nō de
 patre. quam uide re patre. aut aliud uide re patrem aut aliud
 uide patrem op̄antem quam part̄ operari b̄ quis hoc intelligit.
 Ambrosius de trinitate. Quomodo filius apatre sit genitus impossibile
 est sc̄r̄ mens deficit uox filie. non hominis tñ sanglo super an-
 gelos sup̄ cherubins sup̄ seraphi sup̄ omnem sensum ēē edere uibeū.

discretere non premitur. ut si argumenta ubi fides querit. Item licet sci-
re quatuor sit filius non aut licet discentere quem admodum natum sit. quidam
tamen de ingenio suo instrumentis dieunt se nescire hoc huius modi. Adge-
rente illi auctoritate. ita sup euangelisten. quis in sacris scripturis
sepulchrum non impossibili sibi difficulti ponitur. ut ubi generationem
eius quis errarabat. Et hoc intelligit Ieromonus de generatione que
fuit secundum carnem. quo aliquo modo enarrari potest. Quem soler-
tum generatio filii aperte nec principium habet nec fine quia nema-
est ut in diebeat dicitur filius semper gigatur et semper genitus est. Et reg cor. IV.
sub hebdomadis. Hoc reperi meos quod virtus et sapientia dei est de patre ante tem-
porum natus est non aut possumus dicere. semper nascitur. hic ut pectus
et videtur. ad uero ut eternus designari uult. perfectus et semper dicimus
quatenus natus ad perfectionem pertinet. semper ad eternitatem quam
ut in ipsum quod perfectum dicimus multum ab illo ueritatis expressione
denuo natus. quia quod factum non est non potest dici perfectum et in infir-
mitates uite uerbis dicimus quod descendit estote inquit perfecti sicut
pater uester celestis perfectus. In p. salmo quoque dicitur hodie genitrix
hodie dixit. qui non pertinet illa generatio. genitrix quia initio caret;

Syra dicit in advicione suo est. quicquid filius de patre non de qualitate
tamen posterior patre est inferior. sed coeternus contemporaneus patris.
consubstantialis coequalis patris filius patris filius spiritus. augustinus in libro. m. de in-
nata. Si coeternus patris filius sicut splendor coenatus ignis est eternus
est eternus. et notandum quod filius equalis est patri secundum substantialiam
non secundum proprietatem qua distinguit aperte. meo enim quod
filius est unus de cunctis patre una natura una substantia aqualis patri
secundum quod de patre est genitus non equalis est ergo unequalis non est
naturae. quod secundum hunc aperte est. ingenitus filius genitus. ne de qualitate
ne de qualitate consideratur. id est de spiritu sancto. augustinus in libro de incarnatione
quia uero filius relatus ad patrem dicitur. non secundum quod patre
dicitur. filius equalis est patris filius sed secundum substantialiam dicitur.
Relatus ergo ut secundum substantialiam equalis patri. ead ergo
utrusque substantia huius esse trinitatis non debet. dicitur pars una

7.

detribuit psonis tota etenim omnia est unius substantia simplex et dividua nec
sunt aliquid minus due psonae quam una et tres quam due cum enim una
quae illa unum sit diuina substantia nile tunc illa eadem substantia non
sunt tres manus sicut quatuor unam. lugdunus utrūcunq; qd est
pater est dñs filius est dñs spes sanctus est dñs spiritus unus dñs nec haec dicitur
manus circa pars e unu dñs nec maior est pars duo quam unu.
nec manus aliquip sunt quia singula persone quia spiritualis non corpo-
ralis est magnitudo. Idem non qm dñs unitas est in triplex punitio vest
dñs illoquin minor est. in singulis quatuor; pars hoc ete confidimus est q
definita trinitate nihil dñs secundum accidentem q mū sed in accidente
dictatur mutabilis est in dominabile immutabile. non tm omnis q dñs dedo
sed in substantiam dñs quia quedam secundum relationem. hanc punitatem dicun-
tum est pat̄ filiū. Aug. in v. l. de unitate. credens dñm non solet in
gallica mutatione rei cui accedit. nec in omni. q dñs sed in substantia
dictatur. sed in substantia dictatur. queso aliquo respectu relationis
dicuntur. In unitate diuine substantie exprimitur. ut dñs omnis
similia. hec omnia ut art. aug. desingulis dicunt psonis npli.
si singulariter de trib; similia dicuntur. Secundum enim pat̄ dñs omnis
sapiens eternus iustus. similia. ita filius est dñs omnipotens. etc.
spes secundum singulariter. ista tres unus dñs omnipotens. unus sapiens. sic
de omnib; que sed in substantia dicuntur. excepto hoc nomine psona
cum enim hoc nomine psona sed in substantiam dicuntur. dicit.
desingulis potest enuntiari psonis pat̄ est personam. filius est p-
sona sp̄s. ex psona nec dñs potest dici isti tres una psona. aug. psona
aest̄. secundum dñs similia. hanc solum nom est q. cum dicatur
desingulis ad se p̄s non singulariter accipiatur insinuare inueniū
hoc nomine psona ut art. aug. ut cū quereretur quid res ut quia
tria a non nomine psona respondet. scilicet persone. aug. Id est ut
dirimus psonas non ut aliqua intelligatur reūtē diuersitas
sunt uno vocabulo responderi possit cum dñs q. scilicet tria haec
cum queritur qd res ista dicetur. pater et filius. sp̄s scilicet.
dictum est tres psonae. quo nomine non diuersitate intelligi
volut. si singula itatē voulut ut non solum ibi unitas intelligatur

trinitas. In trinitate namque non est diversitas. quia h[ic] p[er] pat[er] talis filius
est distinctio. nec singularis dicendus est q[uod] i[st]a est triuna persona. Aug.
Questiones ueteris noue legis. vñ qd[em] est singularis. b[ea]t[us] rex mis
simissimo alio q[ui] sit cui alio. Ant. deinde ad gratianum imperatorem. q[uod] un
est substantie separari non potest. si non sit singularitatis. b[ea]t[us] unitatis.
singularitas ad ipsam ypsam unitas ad unitam. hic in partia oritur q[uod] est
cui h[ic] nomini ypsa resante aug[ustinus] secundum substantiam dicitur. cui h[ic] sit distinctio
ipsorum est rationale subiecte individualia natura q[uod] sit intelligendum filius et
alii ipsa apatre. Hoc enim sane post diei. pat[er] est ipsa. i. rationalis subiecta
et ipsa. i. rationalis subiecta. hec est rationalis. non audierit dicitur q[uod] sit
alii rationales subiecta. Item cum dicimus pat[er] filius. sp[iritus] s. i. tres ipsorum non
possunt dicitur tres rationales subiecte ad quod posse dici q[uod] ipse dicitur pat[er] est ipsa.
filius ipsa. sane ita exponit pat[er] est rationalis subiecta filius est rationalis subiecta. si p[ro]p[ter]o
additione restringitur significatio. filius est alia ipsa. discretus paliam p[er]petuam
pat[er] et filius. sp[iritus] s[ecundu]m sunt tres ipsorum. i. distinctiones proprietas. sic cu[m]
miser. filius est eius non distinguetur apatre sed cum addatur filius est ipsa.
non duicitur distinctio notatur. Si quis tamen querentius h[ic] quelli
nem potest solvere ego nulli p[ro]uidico. Proterea enim uniu[er]o nomen. s.
pluralitate designat ipsorum. ita q[uod]a nomina sunt in una trinitate q[uod] dicuntur
singulariter. non trinum. non singulariter ut in unitatis. quedam sin
gulariter coniunctum ut de omnipotente. similia. De domino nostro accep

Post supra dicta illud considerandum est quilla nomina que ab aliis ei[us]
patrem diuine subiecte gerant per determinationes quinq[ue] et sine determinatio
ne accipiuntur impsonarum distinctione. ut sapientia. bonitas
nihil substantiam enim referuntur qua tres ipsorum una sapientia una
bonitas tam cum sapientia patris ad filium. bonitas patris et filii
ad ipsum solum similiter ipsa caritas. tota enim trinitas unus specie una ca
ritas sed cum addatur specie scilicet cum q[uod]a caritas patris et filii solum ad ipsum
scilicet refatur. pater enim significare haec nomina ut priuatem intel
ligatur filius ut in verbis salomonis sepissime ybonitatem sp[iritus]
s. h[ic] nomine sp[iritus] usus est ieronimus in significatione ipsorum
sicut dicens. Iupsalma confessionis tres sp[iritus] postulat diversus. Sp[iritus]
principale confirmata me sp[iritus] rotu[m] in noua metiscerit ib[us] meis.

sp̄m sc̄m tuum ne ait frat̄ ame. Q̄ s̄c̄ t̄r̄ sp̄c̄: principalis sp̄c̄ p̄at̄ est.
 rectus ȳ est sp̄c̄. s̄. sp̄c̄. s̄. ē. Ecce q̄ ieronimus. dicit t̄res sp̄c̄. a. p̄sonas.
 dñg. quoq; in libro de doctrina ap̄iana t̄res res dixit ad pluralitatem p̄sonarū
 respiciens atque quippe sit. Res aliae sunt quib; fruendū m̄t̄. alie quib; m̄t̄ndū
 est ille quib; est fruendum nos h̄c faciunt. illis quib; m̄t̄ndū. rendentes
 ad beatitudinem adiunctorū. si edite sūi erit ad patr̄iam volumen̄ in herere
 alicui r̄i pp̄ se ipsi. Res q̄ fruendum est quib; pater. filius. sp̄c̄. s̄. eadēq;
 trinitas una quedam res est communis quocunq; fruenterib; eam. Pater
 itaq; qd̄ eadē nomina modo adiunctorū substantie modo ad pluralitatem
 p̄sonarū significandū ponuntur. Similiter hec nomina potentia
 sapientia bonitas nomina sube sunt. y singulis p̄sonis equaliter
 conuenient. et tamen se p̄missime usacula scriptura p̄potentiam p̄at̄
 y sapientiam filius. p̄bonitatem sp̄c̄ s̄c̄o et q̄ b̄ fuit d̄i ē inutile ul̄ quartū
 l̄querem. Satis facere. Cum hec nomina pater filius sp̄c̄es translata
 sunt a creaturis ad ipsum cratorem trahant̄ quod in nobis signifi-
 cat in dō significare attributum patr̄i potentia filio sapientia.
 in omnib; enim pater prior est filio. filius posterior ex antiquitate
 imperator defectus a posteriori erat. in filio imperfectio sensus dolē
 norum attributum q̄ patr̄i potentia ne videatur prior filio.
 in imponentia x̄ filio sapientia ne uident̄ posterior. idem menis
 sapiens patre ul̄ insensa. nec d̄i filii sapientia. iō q̄ ipse solus sapiens.
 cū tria unius una sapientia nec patr̄i potentia q̄ ipse solus fecit potest
 cū tria unius una omnipotētia. s̄. in duendū magis fuit ubi
 plus dubitari potuit. Vn̄ in simbolo d̄i credo in dñm patr̄e omni po-
 tērē sp̄c̄ z̄ folio. ponit ad rigor. c̄ ligandū c̄ crudelē solit denovare.
 iō bonitas. t̄ benignitas frequenter appellat̄. Hic orū quoq; difficilis.
 si id t̄ sp̄c̄e dicuntur c̄ qua potens sapiens benignus est. q̄ non potest
 quatuor. I. v. I. multo plurē cū sit fortis iustus. misericors. pius. c̄. adq; di-
 cipotest. q̄ ainq; dicuntur de dō ob creduntur ueritati in dō ad hec tria re-
 feruntur. Si enim d̄i ac corruptus incommutabilis similia totū h̄ po-
 tentiae est. si paudus inspecto intelligens totum h̄ sapientia est. Si quis
 mansuetus misericors h̄ bonitatis est. Et hib; tribus summa p̄fectio ē.
 ubi enī concurrent̄ istriā posse senere. uelle q̄ ē benignus. nū h̄ deē

si aliquid bonum tollas non est summa pfectio. Et si q̄ trinitas pfecta que-
nec potest mutari nec potest augeri. In certisq; bius sc̄e ymou
de trinitatis signa apparent. signum potestentie ē rerum muneras
supradictis pulchritudine bonitas utilitas. Yp̄ hec que foris sunt inutilibus
discognoscuntur creatura rationali. Sicut nomina substancialia de quib; p̄tis
divinis dicuntur desingulis personis similiter illa nomina que respectu
creature competunt deo temporaliter uelud hec nota dñs creator miserans
ut enim Auḡ ait in libro de trinitate non ante fuit dñs quam erat ei ser-
uus itaq; temporaliter cepit ēdñs quin creatura in tempore facta. cepit
a subservire. Similiter cepit deus creator ē in tempore ex quo fecit
creataram. non enim creauit eos ab eo nec creatori sunt coeterni
et cum pater sit dñs. creator. filius similiter sp̄s dñs sed unus
non tres creatores sed unus galqua dicantur temporaliter deo et
sine mutatione nemini. Auḡ ostendit p̄similitudinem rei que incepit
ē p̄cium sine mutatione. In mi de trinitate. Numius can-
dr pignus et signa sunt similia. Signum nūs nulla sui mutatione
potest relatu dicere quanto facilius de incommunibili substantia di-
cipiendum est. ut quamvis temporalis de incipiat dici non tam
substantie aliquod accidisse. dicatur ut intelligatur. si illa creature
ad quam dñs. ergo incipit temporaliter. dici quod ante non dicebatur
demans est relatu dicere non secundum accidentem qui accedit
sed secundum accidentem eius ad quod dñs pater. itaq; qđs ex ipso est
dñs et creator et in uerum est. dñs omnium est ab eterno. si non est
ab eterno dominus ab eterno creator nec debet mirum uideri quod aliqd
dr ei accedit sed secundum accidentem eius ad quod dicitur ex tempore
competere namq; assumisse ex tempore. uenient ei hoc nomine.

Per tempore ouent fuso dñi y tam ab eterno. Ad p̄petuas personas
post illa videt in quare rendit istrum proprietates ille qui
distinguit personam p̄ se per se distinguitur. propertates
habetur in illa auctoritate meentia ueritas. y ipsorum p̄etas y in multis
multis auctoritatib; quidam uoluerunt dicere qđ p̄etas ille non
erit persona ipse opposentes ita. superas discernuntur persona qđ
ipse persona. qđ s̄clos auctoritas rogatur. dicit Auḡ. qđ quicd in dñs ēdñs.

930

g.

¶ pietate patris dicitur hic prius dicitur ita pietas patris dicitur quia pietas patris ipsius ipse est pater in tanto dicitur ita simpliciter pietas est dicitur in eo pater. Superitas patris suorum in deo uoluntas est dicitur ita absolute suuolumen dicitur dicitur quod enim est pietas pietatis filii pietatis speciei in ipso persone universitate distinguitur. Item in eius uerba tantum in se; non in pietate id personalis habet quae exprimitur y postulat. Hoc est subsistens personalis; sed eae quae uerbi dicere pietate personalis y filiorum dicuntur. Ite domini dicitur simplex deo sicut in amittendo quia hoc seu quod aliud non est ipse aliquid quod a meo est. Roratus enim potest ei obuiari hunc in sanctis pietate id est summa rationale que in sanctis ipsa diuina substantia aperte non fuisse sola ab eo non diuina substantia quod in unitate est sed sola in unitate ab eterno quoniam dicitur fateamur quod est pars rationis illius pietatis unitus cum una substantia et una diuina substantia illa est pars et est illa pietatis quod est in unitate rationis atque in unitate personalis ratione humana roratus indubitate in credi oportet ut enim aut beatus gregorius fides non habet meritum cui humana ratio probat experimentum et in ea parte in quantum humanarum probat experimentum non enim est fides nec ratione sed super rationem ratione quoniam nihil creditur nisi in quantum roratus est philosophia non habet unitum fidem sua quod est ratione non est ratione roratus sed est philosophia ratione et in unitate rationis apostolus propositus ubi more tuo et corde tuo Horum est ubi fidei propositus qui in ratione rationis est super ea. Unde sit pietatis super assignationem est sed ingenium quod est patre nec est quod est a augustinus dicit non est ingenium dicitur quia patrem dicit ad filium sed ingenium nullam relationem sonat ratione; ut dicitur patre est ingenium recte patre sicut est in causa unitate est ingenium et est patre scientia; est sapientia patris recte filii est et est ab omnibus patribus in illis nominis filii notarum relationum in illis suis ab omnibus sapientia. Augustinus ubi de unitate ut id est ingenium dicit quod est patrum dicit quod est filium ingeniosus noster pater est ei ingenium dicitur quod est nec est quod est patrum quod est ingenium nec ingenium est quod est patrum id est non ad aliquid sed ad se ingenium dicitur genitum non dicitur patre non ad aliquid id est quod est filii. Quod est genitum et quod est genitum sic an filii a patre. sic genitum ad

genitorē: sic pāt ad filiū sic genitor ad genitū. In loco morandū
et in filiū sit sapia genita de patrē et patrē sit. sapies sapia sua ut in
patrē sit sapies sapia genita de se. Auḡ dicit h̄ nō ē credētū si enī ēēt
sapies sapientia genita esse. cū cū ei sit ee: q sapientē ee: iā patrē afilio
bit ee in filiū aperte. nēq; patrē sapies sapia genita esse s; sapientia inge-
nita que ipse ē patrē. y sapia īgenita. Si oponit cū patrē sit sapius. v sapia
genita v alia nē uerū q una sapia tota ī muta s; in parte īgentia in
filio genita sic dīt filiū dīt de dīt lūm delumine p̄ncipiu de p̄ncipio.
patrē nē dīt dō qalī. nē p̄ncipiu de p̄ncipio q alius. nē uerū qām dīt
cū filio v mūl p̄ncipiu omniū daturat patrē enī p̄ncipiu filiū q deo
filius. patrē v filius p̄ncipiu sp̄es sc̄i tota ī muta unū p̄ncipiu creatu-
rū. Similiter hoc patrē nē sit sapius. sapia genita esse nē in alia sapia
sapies ē. Auḡ in lib̄ de intentate. Solutus filius intelligit sibi p̄patrē v sp̄iu seo
dīt cū seq̄t ut patrē nē sit sapies de se ipso s; de filio nec sapia genuerit
sapientia sicut sapia patrē dicitur. sapies ē quā genuit. nē enī n̄ intelli-
gentia v sapia n̄ pot̄ ee. Ad p̄b patrē sūm intelligi ipse s; filiū. filiū intel-
ligit patrē. p̄fecto filiū patrē sapientie facit. v sibi dō ēēt q sapie v illa ea es-
senzia que sapia n̄ filiū aperte querit. s; filius ponit. patrē h̄ essentia
q filiū. Et dīt sapies n̄q ipse ē sua sapio. mūl sapia patrē s; solit aqib;
da talissimi qdīo dīt patrē genuit dīt filiū. vta dīt genuit dīt qdīne
pot̄. redi legit enī de filio dīt de dīt lūm delumine. s; dīt genuit dīt v
se v alia. quix ne uerū ē credēndū. q̄ genuit alia dīt manifestū ē. q̄ n̄ ē.
nūl dīt q̄ si credēndū dīt genuit se. Auḡ ostendit in lib̄ de intentate dicens.
Quiputat huius potēcē. dīt ut serp̄im ipse genuerit eo plus errat. q̄ solū
dīt. ita n̄ ē s; sp̄ual cāta nec corporal nullas omnino reēt. q̄ se ipam
gigitat. vio n̄ debet dīt dīt genuit se. n̄ enī diuina habagēt. se
ipam nec v alia diuina subam s; p̄ patrē genuit p̄m filiū. Qdī opa ī mutatis
bility. qdī enī opa patrē h̄ idē filiū. sp̄es s̄es. Oponit solis filio
genuit assumisse cariū. s; h̄ē quidā opao q̄ aliq̄ opa filius
q̄ patrē q̄ sp̄es s̄es. adsp̄es dītē. q̄ tē inseparabilē openē patrē v filius
v sp̄es s̄es in aliqd̄ uenit. uni q̄n̄ alii q̄ p̄similitudinē ostendit solis
madio naq; solis s̄ inseparabilē adiunguntē splendorē. calor sp̄emq; opao

Pretē a dīcēndū q̄ si triūta ī separabilē ita opa. insepa-
bility. qdī enī opa patrē h̄ idē filiū. sp̄es s̄es. Oponit solis filio
genuit assumisse cariū. s; h̄ē quidā opao q̄ aliq̄ opa filius
q̄ patrē q̄ sp̄es s̄es. adsp̄es dītē. q̄ tē inseparabilē openē patrē v filius
v sp̄es s̄es in aliqd̄ uenit. uni q̄n̄ alii q̄ p̄similitudinē ostendit solis
madio naq; solis s̄ inseparabilē adiunguntē splendorē. calor sp̄emq;

illuminaat caloꝝ exſicitat. nec caloꝝ illuminat nec ſplendor exſicitat.

Similiꝝ inſciā tuncate. tota tuncate opaꝝ: incarnaſioꝝ filii tota. n. tuncate opaꝝ: ut ho ille eet. filioꝝ uniret. s. n. ut tota tuncate uni- ret. q. illa opatio. n. magꝝ filii quia patiſ h. uno filii. n. patiſ. Si eoli pati uor deuile. audita e h. filii m. dilect. l. ipo. b. r. p. i. a. Si enī eet uor filii. l. fp. s. falso eet hic e fili m. n. enī fu ipſi filii. l. fili fp. s. r. m. tota tuncate opaꝝ e uoce illa. s. ſolipat querit. quia ſolus pati p̄ea ligat e. Sie ſolus fp. s. involuſa apparet cum tota tuncate ea opaꝝ. l. fit fp. s. mea apparet. quia ipſe ſolus p̄ea ligat. Sol queri ſialn sp. s. involuſa illa quia malis creaturis huerit aut quantū aliſentia l. eentia diuinitatis ſic iā dñm. q. m. omnis creatil. eq̄it ſi; quantū ad ſignificationē aut. l. eſcīencia et p̄desti-

Do omnī que opaꝝ tuncate p̄ficia ei dispositio. uolumen nacione.
actum p̄cedat. aborit h. inuestigatioꝝ depaciencia dī depui-
decia / depedestinacione deuolumen dī. / potestate. Et e-
ſciendū q. ſapā dī ꝑ dūlos eſer. l. plib. apellat nominiſ ſcien-
cia p̄uidentia p̄ſcienza p̄destinacio dispositio. ſcienza exiſten-
tiū p̄ſcienza futuriꝝ. p̄uidentia gubernatio dispositio facien-
do. p̄destinatio ſalviando. p̄ſcienza ſolz queri. uenī ipaſit
caula ref. l. ip̄e reſcuſa p̄ſcienza ſi. m. boetus in libro deſola-
cioꝝ. oſtnd neutrū e. ſcindū ſi. enī q. pſcunt adō. ſo eet cu. / mala
pſciant. iā eet pſaetoria cauſa maloꝝ. q. penit. carer ſo e. ſi e-
ſure q. ſuture ſunt. io pſcunt adō. tunc q. tēpale. ſi cauſa. ſi uſ q.
etū e. Origines ſup. epſam. adromanoſ dī. n. ipſa aliqd erit. q.
id ſat dī ſuture ſi. q. ſuture ſi ſer. adō. ſi q. ſiaſet. q. ſic poſi ex-
poni q. ſuture e. i. q. ſuture ſi. ut ibi innotet cauſa ſi. n. q. ſiaſet
p̄dix. cecitate uideꝝ ſutura dicens. dedit eiſ dī oſlos ut in uideā
q. uic in ſacta e. quia ille p̄dix ſi. q. ſutura erat ille p̄dix ita dī
aberto illa cecitate. ſi. n. io ſacta q. pſcunt ſi. q. ſutura erat ille
pſcunt que nichil poſi libe. p̄ſcienza in p̄e dī l. dō aperit n. aq; nichil
ſutura nihil p̄tū. ieo uic p̄uſ. neoposteri ſi. quantū adre que
nob ſutre ſunt. dicim eū ſutura pſcure. q. quantū adeū e. ea
iaq. p̄ſcienza ſure. dī auctoritas q. ſcienza n. poſi augen

opus natus in cuius potest plus scire q. omnia scit, nec min' q. non potest obli-
uiscit. Opponit debet q. de lectione die si sit ab acutis. Absursum est ad hunc
adducere magistratū ut sciat ymonita singula q. cunctas nascantur
que moriantur q. pulchrum musorum sit multitudine q. ne pisces natent
in aqua solum. Non sum tamen ad alium etiam ut dū pōmū
etiam ad alium deridim' inos ipos multo si sum' tandem irrationabilis
et rationabilis prudētiam esse dicente. q. quādā mā expōnit
Ad hunc dī ad hunc dī dīcē. m. ut s. p. m. s. q. culicē nascantur ē locū qdē
qā cū mehī potest latē. s. p. m. ut nos q. simili omnia. nō possumū
scire. alius se exponit. Absursum est ut sciat q. culicē nascantur. ut q.
hāc in curā. ut q. dīc. apls nō ē dō curā debob' de hominib' ē dō
cura quia ad custodiendā illā. anglos de legat. ut illud anglī
ex se p̄cipiunt facie patē potē. et alia difficultas op̄ficiō h̄ fieri ē
aliquā q. nū q. lecturā ē posset infiūrū ipse furet. q. utm̄ dī hunc
lecturū sciat. l. nō possumū dīcē. scit enī lecturū. q. b. falsū ē. q. ipse
scit lecturā. Augst' in libro adrenātū. q. p̄cipi ex manū dīo p̄fici-
ciā. q. p̄cipi nō erit. q. nō enī recte dī. p̄ficiā. fūtū q. fūtū rū
nē. Bidixit nū sciat enī lecturū. q. p̄cipi. potē ē. ut iste legat.
q. hebet unq. sciret. alio. q. b. potē ē. q. potē ē. ut sciat qdō. q. plus
potest scire. q. p̄cipi falsū. hūi q. simili solutio nūt̄ autem in
curā relinq' nichil in uidet. q. nē illāx. q. cedūda sit. Siq. enī
querit. scit hunc lecturū. nō dīcā sit. hunc lecturū. l. nescit enī lecturū.
scit enī nō ē lecturū. nūq. enī dī nescit. b. l. nescit. b. cū nū
accendit ē. b. distat. t̄ p̄scientiā. t̄ p̄destriōne. q. p̄scientia de-
lūuandis et dānandis p̄destriatio desluuandis mī dī p̄destriatis
nullus potē dānari dī p̄bī nullus potē saluari. p̄bī sunt. p̄scientia
admirat̄. p̄destriati p̄visi. admittit. Augst' decorret hōe. q. ḡm.
In apocalipsi dī. uite q. b. nē alius accipiat corona tuā. Si u. ali'
nē acceptur. nō dīcē p̄tūderit certū. et eccl̄. numer. I. dī p̄destriat̄
elecl̄. numer. nec potē augeri nec potē minui. Opponit q. posse sit
minui. Quia oēs dānari possent. q. q. saluari. q. ex grā saluari
q. q. q. dāt̄ possit nō dār. Simili p̄tū. q. possit augeri q. q. es
possit saluari. nō enī possit saluari nō imp̄taudi et cīs q. dār. et

si, id uerū nō pot̄ auḡi numeri p̄destinatioꝝ qā n̄ pot̄
 ut aliquis saluerit. ita qā sit p̄destinat̄ n̄ pot̄ minui qn̄ pot̄
 sicut ut aliquis p̄destinat̄ sit. dñm̄ p̄le eū uerū ē iste p̄ danari
 q̄ iō uerū ē. q̄ poss̄. n̄ rei p̄destinat̄. n̄ euēt iste p̄destinat̄.
 pot̄ danari. q̄ n̄ p̄ m̄ uerū. ee ut p̄destinat̄ n̄ danari. Simo
 in̄ uerū ē iste pot̄ saluari finē uerū iste repb̄ p̄saluari q̄ n̄
 pot̄. hoc erit repb̄ sit p̄saluere. Vep̄scientia solet opponi. ds̄ p̄
 sciuī h̄c lecturū. t̄ aliquid huīnodi. s. n̄ pot̄ ut iste n̄ legat. ḡ
 n̄ pot̄ ee qd̄ ds̄ p̄sciuī. ḡ pot̄ falli dī p̄scientia. s. si dicimus
 de aliq̄ re. finā si hoc futū ē. sel̄ qd̄ iste leget. n̄ pot̄ ee qn̄
 illud sit. n̄ e. pot̄ ee ut futū sit. n̄ euēnat̄. t̄ m̄ h̄q̄ futū
 ē pot̄ n̄ euēnre. qā ita futū ē. ut possit. n̄ ee. futū n̄ ee.
 Similit̄ p̄sciuī si ē n̄ pot̄ n̄ euēnre. q̄ n̄ pot̄ ee ut p̄sciuī sit
 n̄ euēnat̄. t̄ m̄ h̄q̄ p̄sciuī ē. pot̄ n̄ euēnre. qd̄ idō uerū
 q̄ posse n̄ ee p̄sciuī. nec inde sequit̄ ḡ pot̄ falli dī p̄scientia. qā
 si falleret si utrū ē et̄ sel̄. q̄ p̄sciuī ē et̄ euēnre. n̄ euēnre.
 Qū p̄destinatio sit diuina electio. uirtu illud apl̄. q̄ elegit
 an̄ mundi c̄stitutionē. Solet q̄ri q̄re h̄c maḡ elegit ds̄ qm̄
 illū ut de iacob̄ resu. qd̄a dicit̄. h̄c elegit q̄ tale futū ē
 eū p̄sciuī. qd̄ ī eīt crederet. ei seruit̄. s. hoc auḡ. recitat̄.
 ī libro recitationis plane ostendēs q̄ si p̄p̄t opa futū elect̄ ē et̄ u
 n̄ ergā ē et̄ electio. si enī ex opib̄ n̄ ap̄ls art. iā n̄ ergā. Ideī ī
 libro dep̄destinatione n̄ qā tales factos nos ee p̄sciuī. idō elegit.
 s. ut nos essēm̄ tales p̄ ipsā electionē ḡr̄ sue q̄ ḡificauī nos
 m̄ dilecto filio suo. cū ḡ p̄destinat̄ op̄ suū p̄sciuī. Ideī tm̄ auḡ.
 h̄y locū ih̄u ī malachia p̄bta. Iacob̄ dilex̄ esau odio habuit. die
 cui mult̄ miseret. qm̄ ī dūrāt̄. q̄ h̄ uolunt̄ dī n̄ pot̄ ee iūsta
 uenit. e. de occulis. meritis. qā t̄ q̄ peccatores. cū p̄p̄t origi
 nālē peccati. una. maslā fecerūt. n̄ tam̄ nulla diuītās
 ē et̄ illos. Peccat̄ al. . ip̄d̄ ī peccatorib̄ q̄ quis n̄ dū fuit iūst̄
 ficiati dign̄ offici. . . . Justificatione. t̄ t̄ p̄ced̄ ī alius peccato
 torib̄ q̄ dign̄ fr̄ ob. . . . iūst̄ iūst̄ si quid in tellige uoluerit.
 n̄ forte dixerim̄. . . cū h̄ ī tellerisse qd̄ sup̄ diuin̄ cum

rectasse nō de uoluntate restat dī inde. Vnde uoluntate dī.

Voluntas dī p̄ma causa ē omū idō immutabilis alię
e. cause mutabiles s̄t. q̄ n̄ s̄ p̄me. idō sepe fallunt
s̄ h̄ q̄ n̄ h̄ causa an̄ se falli n̄ pot. t̄ mutari. q̄p. uoluntas
dī p̄ma ē causa omū cū dicat h̄ idō ē. q̄p. dī nolunt. n̄ ē q̄
rendū q̄re uolunt p̄me. e. cause nulla causa ē. Cū uoluntas
diuina una sit. q̄ ē ip̄se dī. p̄p̄ effect̄ t̄m diuinos plures dīr
uoluntates ei. Vnde. ph̄ta. M̄agna op̄a dñi exq̄sita ī om̄s
uoluntates ei. Si o idē. ph̄ta p̄p̄ effect̄ om̄e iusticie pluralit̄
dīc. M̄isericord. dñi ī et. am̄. q̄c. yalibi iusticie dñi. l. r. c. tu
tam̄ q̄rit̄ ad ipsū dñi una sit miricordia. una iusticia. q̄ ē h̄
qd̄ ip̄se. sic. de uoluntate. Nā uoluntas dī. ī sac̄ sc̄pt̄ aliquid
accipit̄ idō ipsa q̄ mō ē cū dō. q̄ p̄ia coet̄na ē. q̄ h̄ uoluntas s̄c̄
ip̄let̄. Vnde hac dīc apls uoluntati ei q̄i resistet̄. yalibi. ut. ph̄ta
q̄ sit bona uoluntas dī. q̄ bñ places. q̄fecta. q̄ pot. h̄ uoluntas bñ
plactū dī t̄ dispensatio appellari. Vnde. ph̄ta. q̄rit̄. uolunt fac̄.
ī q̄ dīsposuit se fact̄m. aliquid p̄ceptio t̄. ph̄bitio uoluntas dī
dī. q̄ signa s̄t diuine uoluntatis ut signa tre apellat̄. ita signa
na dilectionis. dilectio ydī. urat̄ dī. y n̄ ē na ī eo. si signū rat̄
qd̄ forl̄ sit q̄ dī urat̄ ostendit̄. ita apellat̄ ut iegy p̄t̄ subm̄si.
Ita p̄ceptio t̄ abitio q̄ iā dicat nob̄ qd̄ dī uelt̄. uoluntas dī no
minat̄. de q̄ dñi ī euaglo. fiat. uolunt. tua. sic ī celo. yalibi. q̄ fac̄
uoluntate pat̄ mei. q̄ in celis ē. ip̄e meus fī. sonr. īcta. c̄t̄ bac
uoluntate multa fruct̄. dñg. ī libro de sp̄u. uolunt. ī fideles qd̄ dī
c̄t̄ uoluntate dī faciūt̄. cū eī euaglo n̄ credit̄. sic p̄ceptio
ph̄bitio s̄t signa diuine uoluntatis. ita opacio p̄missio. idō
sepe ī sac̄ sc̄pt̄ apellat̄ uoluntas dī. Vnde illud apli. uult om̄s
saluos fieri. qd̄ ita er pon̄. dñg. ī lib̄ de correctione. ygrā
uult om̄s saluos fieri. i. fac̄ nos uelle. ecce qd̄ illa. q̄ opac̄
ī nob̄ uoluntas dī nominat̄. similit̄. p̄missio. Vnde illud
apli. q̄ uult ī durat̄. dñg. ī erchiri dion s̄e cordare. n̄
uult mala mala n̄ ad p̄bat̄. n̄ uidi cat sui similia n̄ fit
aliquid n̄ omnip̄s fieri uelit̄. t̄ finendo. n̄ fit. t̄ ip̄e faciebo

nec dubitandum est deum bifacere. Et tria sinendo fieri. quicquid sunt
 male. Non enim est in iusto iudicio sicut. perfectio bonum est omne et iustus
 est. Habet itaque triplex. signa diuinae voluntatis. Et secundum preceptio philosophi
 Bruno. operatio missio cuiusdam voluntatis una et immutabilis sit. quod de
 ligetur intuendum est. non loquitur scriptura de ipso deo bimparato ut etiam de
 signo bene placiti. cum enim iuenerit iustus deus bonum. non iustus malum.
 de bene placito de se intelligit. iustus bonum. I. ad probat iudicat si
 male. et quoniam mala non iustus mala esse. ad quod intendendum est. ut quidam
 bona sit in se aliud. et quod etiam bona ad aliud. non in se. quod etiam bona
 in se. non ad aliud. Et quod sit bona in se. et aliud iustus deus. I. approbat
 iustus ea esse. quod ad aliud bona. secuti etiam omnia bona. quod sit bona in
 se. et ad aliud ut bona quod sit fieri. non sit. ea iustus deus. quod iustus omne
 bonum. I. approbat. sed non iustus ea esse id est non approbat ea esse. quod non sit bona
 ad aliud. quod sit mala in se. et ad aliud bona. scilicet mala quod sit. ea si de
 iustus etiam iustus ea esse quod bonum est ea esse. non enim vel
 let ut mala entia nullum est potuisse. Si enim ueller ea non esse
 non posset hoc efficeri in potest esse sic et nos sumus. quod uolumus
 quod non possumus. itaque non posset esse mala non uollet ea esse eo namque in se
 quoniam aliquis fieret. Cum dicat scriptura voluntati ei qui resistet. Cur
 deus ab eo in sapientia sua omnia in bona et mala uideret. ut
 illa omnia uidetur quod si entia bona in se essent et ad aliud bona
 non uoluntur. sed esse etiam uoluntat. uidetur alia quod esse mala et ad aliud bona
 non uoluntur ea esse. hec cum uideretur alia quod esse mala et ad aliud bona
 ea uoluntur esse. quod enim melius est esse. et ea quod sit bona iste tantum. aut
 ea quod si non bona sit. iste tantum ad aliud sit bona. Et utique quod ad aliud
 sit bona. nec tam coedem. si iustus ea esse. et iustus ea. Hec illud si
 sit bona ab aliud tunc sit bona. Cum itaque peccator aliquis est voluntate
 dei faciat. quod est preceptum eius. quod non iustus deus quod faciat. in se. quod iustus
 deus est. ubi gratia. uidi ipsum occidendo est voluntatem dei fecerunt. et
 in se uolebat deus illud malum esse. quod ad aliud bonum. Solet quidam
 sic opponere. uoluntas deus ipsum pati. moni uoluntat ut id est flagella
 ret. et accidet ei. et ita fecerunt quod uolebat deus. quod non est coedendum.

q̄a cū act̄ eoz mal̄ cēt. n̄ placebat dō. q̄a nullū malū uult.
si placebet dō ut act̄ eet ille. Tua solent accipi h̄ūlū. iste
fac̄ qd̄ uult d̄. fac̄ qd̄ remunerat. ḡnū habēt. Parte q̄d̄ qd̄
uult d̄. eē malū. r̄m n̄ uult malū. nec uult ut aliq̄ faciat
malū. q̄a n̄ remunerat. immo punit. s; bonū uult eē. yit
homines faciat. q̄p gratū h̄nt remuneratoꝝ te h̄ eē qd̄
auḡ. dīc ierobr̄idion. Voluntas dī sepipler̄. ait anob̄. ait
de nob̄. De nob̄ ipler̄ s; n̄ m̄ t̄ plēm ei. q̄ndo pecam̄. Anob̄
ipler̄. q̄ndo bonū facim̄. idō enī facim̄. q̄a dō sem̄ place.
Auḡ. h̄ s̄ opa dñi exq̄s̄it. iom̄. uoluit. ei. r̄m sapiet̄
erq̄s̄ta. ut cū anglica. y humana creat̄a peccasset̄.
n̄ qd̄ ille s; qd̄ uoluit q̄a fecisse. r̄m peccare creat̄e no
lūtate. q̄ factū eē qd̄ creator noluit ipler̄. illud qd̄ uo
luit bñ uites y malis r̄aq̄ sume bon̄ ad eoz. dāpnatione
q̄i uiste dāpnauit ad penā. y ad eoz salutē. q̄i uiste t̄ bñ
gne p̄destinauit ad grām. Cūtū enī ad ipsos adiunet. qd̄ dī
noluit fecerūt. q̄ntū n̄ ad omnipotēciā dī nullom̄ id effice
ualuerit h̄ nāq̄ ipso qd̄ eē uolūtate eī fecerūt. d̄ ipsi fac
ta eē uolūtate eī. P̄t̄ea nāq̄. qd̄ etiā bonos. opa dñi exq̄s̄it. i. oſ.
voluit. eī. ut miro ieffabili m̄ n̄ fiat p̄t̄ eī uolūtate. qd̄
eē eī fiat uolūtate. q̄a n̄ fierer si n̄ finere. nec utiq; noles
fieri h̄ noles nec fineret bonos fieri malos n̄ om̄p̄ts. d̄ ma
lo fac̄e posset bonū. Gregori. Multi uolūtate dī y agūt.
vnd̄ militare c̄redit̄. y c̄silio ā ob listēt̄ obsecūt̄. q̄a hoc
eī dispositione militat qd̄ y humanū studiū refutat.
P̄t̄ hoc m̄ opponi bonū eē malū eē. s; om̄s boni d̄s eāuct̄.
ḡ fac̄ malū eē. qd̄ n̄ eē c̄cedēt̄. q̄a n̄ fuit mala eo auct̄or.
s; pot̄ dier̄ qd̄ fac̄ ut malū eē fit bonū. ipse enī malū i
boni. De p̄ceptioꝝ y prohibitione. pot̄ opponi. p̄cip̄ d̄s qd̄ n̄
uult eē. q̄a multis p̄cip̄unt bona q̄p̄ si n̄ faciūt̄. ut
tudens sepiissime p̄cip̄ qd̄ n̄ fecerūt̄. s; erat n̄ fecerūt̄ in
benepictio dī ut illa facerent̄ t̄ qd̄ illa eent̄. q̄p̄ sic iā
dixim̄. qd̄ qd̄ uult d̄s eē. cū om̄a possit illud totū eē.

aliq^{nt} iporens e^t. si aliq^d uellet e^r. nullud n^e e^t. Similiter
 phibet malū facē alio*u*. et iuste uide*z* leprosum. de mⁱ
 facē illud malū. uolebat d^s illud e^r: p^c- nich pot e^r n^e d^s
 uellet illud e^r. Vn^o apparet qd^r p^cpit aliq^ddo qd^r n^e mult
 e^r. p^chibet qd^r uult e^r: s; si uult e^r. q^r p^chibet. si n^e uult
 e^r quare p^cpit. Ad qd^r pot dici. qd^r id^o p^cpit illud. q^a bo
 ni est illi. et d^m e^r p^cipe seruo qd^r bonū e^r in se: qd^r bonū e^r
 illi cui p^cpit et si placet uiuare seruū ut illud fiat mia
 ei est. s; n^e placet uiuare iusticia enī est. de iusticia argui
 n^e pot. Similiter seruo p^chibet malū. q^a in se malū illi ma
 lū cui p^chibet. et d^m est. seruū amalo p^chiberi ut n^e habeat
 in excusatione: Et enā hic utendū q^r licet bonū sit isti
 qd^r p^cpit ei. n^e tamē bonū e^r uniuersitati. qd^r p^chibet illi he
 q^a malū sit. bonū e^r uniuersitati. qd^r magi bonū e^r qd^r
 roci qm̄ partis. nūl malū. qm̄ unū partis. et magi q^r
 roci. id^o qd^r bonū e^r uni et n^e uniuersitati. n^e mult e^r. qd^r
 molū est uni. et qd^r bonū e^r uniuersitata. mult e^r ne bonū
 uniuersitatis i^r pediat. nich enī sit. qd^r uniuersitati bonū
 n^e sit. q^r iudicū nob^r occulta sit s; ut dicit iob nec
 folū sū causa de arbore cadit. De oportēia dⁱ
Nunc de potestate dⁱ dicendū est.

Qd^r deus omia possit multe auctoritates dicitur.
 Aug^o in libro q^rstiois ut uenit & noue legis. Omnia pot d^s
 si si n^e facē n^e q^r ueritati ei & iusticie. In eodē potuit
 d^s cuncta facē simul. si ratio p^chibuit. fatendū e^r g^o
 d^m oia posse. Si opponit q^r dⁱ in libro de spū oīta.
 aug^o. Omnia n^e d^s qd^r oia possit facē. si q^r p^cicit
 qd^r q^r mult. ita ut nich ualeat resistē uolutari ei.
 quin cōpletat aut n^e aliqm̄ in pedire ei. Ad qd^r pot dici.
 qd^r aug^o. ubi dicit omnia n^e d^s qd^r omia possit. tā large acip
 omnia ut ibi cōpendē. mala q^r n^e mult. d^s n^e pot. Idē in lib^o inde
 sibolo. Neusompli n^e pot mori. nec pot falli. n^e pot misere fieri.
 nec pot uiueri. hec itaq^z huiusmodi absunt ut possit omnip^r.

ac p̄ hoc n̄ solū ostendit. ueritas omnip̄tem ee qd̄ ista n̄ possit s̄,
et cogit ueritas omnip̄tem n̄ ee. q̄ h̄ pot̄lit. Potentiaq; d̄s ē om̄ps
q̄a pot̄ om̄ia q̄ uult. absolute n̄o dic̄ pot̄. qd̄ oia possit nec tm̄
pot̄ peccare. q̄ n̄ ē h̄aliquid de om̄ib;. Si opponit de nr̄is actiob;
ut ambulare ycta. Pot̄ dic̄ qd̄ ad omnip̄tia ei p̄tineat lic̄
m̄se n̄ habeat possit. Non enī pot̄ ambulare. tm̄ pot̄ face ut
ambulare. Considerandū arbitror. si d̄s expt̄ possit face qm̄
uelit face t faciat. Auḡ i erchuridion. Om̄p̄tis uoluntas pot̄
multa face q̄ nec uult nec fac̄. Potuit enī effree. ut. xii. legi
onei. anglor̄ pugnaret et illos qui eū coperit. Et uaglita
matheus in p̄itas q̄. n̄ possū rogare patrē met̄ et eribebit
m̄ m̄ plqm̄. xii. l. xx. m̄ ecclē. t̄ i clarissima luce sapientie ui
debat. qd̄ fidel̄ habet qm̄ immutabilis. et efficacissima
sit uoluntas d̄i qm̄ multa possit. et n̄ uelit nich̄ aut ne le
lit qd̄ n̄ possit. his auctoritatib; patet qd̄ multa possit d̄s.
q̄ n̄ uult rationē. id ē pot̄ p̄bari n̄ uult d̄s om̄is uisificare.
et m̄ q̄ dubitauit tu posse. Auḡ. lib̄ denata y grā. dñs
lazarū suscitauit i corpe nūq; dicēdū ē. n̄ potuit uida
suscitare i nūtr. potuit eḡtē s̄. noluit. Ad illud qd̄ dicim̄
dñm posse face qd̄ q̄ n̄ uult face. Opponit illud qd̄ auḡ
dic̄ i lib̄ de simbolo. h̄ solū n̄ pot̄ d̄s q̄ n̄ uult. yta uidet
qd̄ n̄ possit face aliqd̄ qd̄ n̄ uult. s̄. ita exponēdū ē illud so
bi hoc pot̄ d̄s qd̄ n̄ uult. i. nich̄ pot̄ face nolens n̄ pot̄ ee ut
noles. faciat aliqd̄ qd̄ coḡl̄ pot̄. Jim̄ opponit. Qd̄q; d̄s pot̄ fa
cere. pot̄ uelle. s̄. qd̄la pot̄ facere q̄ n̄ uult. pot̄ q̄ uelle q̄
n̄ uult. si pot̄ uelle. qd̄ n̄ uult immutabilis ē uoluntas sua
nec ē et̄na. si ic̄p̄ aliqd̄ uelle. qd̄ pri n̄ uolebat. Auḡ. lib̄
confessionū loges ad dñm ait nec coḡris i uir̄ aliqd̄ q̄a uo
luntas tua n̄ minor ē t̄ maior qm̄ pot̄cia eet aut maior
si te ipso tu eeſ maior. Und̄ uidet qd̄ d̄s possit facere
aliqd̄ qd̄ n̄ uult face. Ad qd̄ pot̄ dici qd̄ uoluntas d̄i accipit̄
multis modis. ut assignatū ē. aliqd̄o p̄fectu diuine
uoluntatis. Aliqd̄o p̄ capacitati. q̄ i dō est q̄ est ip̄e deus.

Cū aut̄ dic̄ auḡ multa pot̄ fac̄ d̄ q̄ n̄ uult ad effectū re-
 sper. q̄ n̄ uult. i. q̄ndo opat̄ pot̄ opari. H̄ enī. e. ex ipot̄ntiā
 dimittit. y scđm hoc pot̄ dici. pot̄ d̄ uelle qđ n̄ uult s;. de-
 spā d̄ uoluntate loq̄m qđ ē hoc qđ ipse nich̄ pot̄ fac̄ nisi
 qđ uult. nich̄ pot̄ uelle n̄ qđ uult. Ide e enī ei uelle qđ
 ēē oīde uelle qđ posse. y idō auḡ dic̄ n̄ maior uoluntas q̄ pot̄
 oīa t̄ hoc t̄ alio c̄p̄teret m̄ pot̄ p̄dicta c̄riticas solui. Non e-
 hic p̄mittendū. qđā scientia iſtatis dicere dñm n̄ posse facere
 aliud q̄m fac̄. t̄ dimittit aliqd̄ de his q̄ fac̄. qđ n̄a uolunt affir-
 mare. qđ qđ fac̄ d̄ bonū ē fieri y uultū. n̄ pot̄ fac̄ n̄ qđ uultū
 ē. y qđ bonū ē fieri q̄ debet fieri. ḡ n̄ debet d̄ dimittit ea q̄
 fac̄. y qđ n̄ debet n̄ pot̄. n̄ pot̄ ḡ n̄ fac̄. qđ fac̄. S̄ uult̄ plāt̄
 qđ n̄ pot̄ aliud fac̄ q̄m fac̄. hoc m̄ qđ n̄ fac̄ n̄ debet fieri.
 q̄ si deberet fieri illud faceret. y qđ n̄ debet fieri adō
 n̄ pot̄ abeo fieri ḡ n̄ pot̄ facere ea q̄ dimittit facere s;. y t̄
 m̄ uidet̄ sub hoc ubo debet. latet uenem̄. si enī dicim̄
 n̄ debet d̄ facere illud fert̄ ḡ n̄ pot̄ facere si dicim̄ debet
 ea fac̄. ḡ n̄ pot̄ illud fieri q̄m ipse faciat. s;. neutrū de dō
 ccedendū est. Ut enī dicit auḡ. fuit mod̄ ali⁹ possibilis dōs.
 null⁹ nr̄e misere. sanande conuenientior. nec tm̄ dicim̄
 debuit alio modo redemisse mundū t̄ n̄ debuit. q̄ nichil
 ex debito s;. sola bonitate facit. q̄a homines ex debito faciuit
 ut meliores fiat t̄ detiores si n̄ faciuit. Solet qđam dicere.
 qđ ea q̄ fecit d̄. n̄ pot̄ meliora facere. q̄a si posset facere
 y n̄ faceret. mundū eēt. Auḡ. libro q̄ditionū. lx. x. x. iii. d̄s
 eq̄les geniuit. genuit meliora se generare n̄ potiunt. Nich̄
 enī dō meli⁹ debuit eq̄lem. si enī potiuit y noluit iuidusē
 y ev hoc noluit dicere. qđ si posse d̄ rē meliore facere
 y n̄ faceret. iuidusēt. S;. n̄ ualit simile. q̄a filii genuit
 ex substantia sua. y dō enī ex substantia sua filii genuit.
 si posset equalē generare. y n̄ faceret in iuidus̄ esset. Alia
 n̄ que n̄ de sua substantia fecit. meliora potiuit facere.
 Auḡ. sup̄ genesim. tale potiussa d̄ fecisse hominem.

qui nec peccare posset nec uellet. si tale fecisset quis
dubitaret eni meliore fecisse. querendū est quid intelligat. rem
nī posse ex meliore suue idō nī potest esse melior. qā suūne bo
na est. qd si eēt creatā suo creatori egret. suue idō potest esse
melior. qā mai bonū qd ei de esse capre ipsa nī potest. qd si
ita est potest ex melior. si fiat caput maioris boni. qd ipse
qui fecit potest illa. in locucio est ambigua. dī pot face
meli. si eni ita ex ponat. potest meli. id ē maiori sapiētia.
aliquā facere. falsa est qā nī potest augeri. sua sapientia sib
m uera ē pot meli idē re meliore face. Ne fide carnal
mīcōnī

Nunc de illa parte fidi est agendum que ad
sacramētū carnationis pertinet. ut aut apls. Oisit dī
filii suū. i similitudine. c. p. ut de peccato. dī t quib ubi
ex parte misericordiā carnationis apit. Ad hoc uenit in mundū
ut dñpnaret. diabolū. et hominē. liberaret. s. cu in mundo
eēt fili dī qui ubiq est. quom uenit in mundū. uenit q
uisibilis apparuit. solet queri quare nī pat̄ neosps sc̄s arnē
assūptus. s. dī fili adqđ potest dici. qd patrē nī decurit. q. ei
nī cū uenit mītū. cu nī sit abalio. neq; h̄m sc̄m ne filius aliud
eēt in humanitate. et aliū in dicitate. yna eēt duo filii utri
uitate. Et ḡ ysona filii in carnata. ut idē qui erat filius
in dicitate eēt filius in humanitate. erat etiā ut secuti ysa
pienciam suā. pat̄ fecit mundū ut pondere redimeret qī
in hominē. utraq natura corrupta erat scilicet corp̄ yā. t
itemq suscepit. ut utraq liberaret nec tam hominis ylo
nā suscepit. naturam nāq. hominis suscepit nī ysonam.
Aug. in libro de fide ad petru. dī eni uerbi nī accepit
ysonā hominis. s. naturā. In ypo enim due nature sūt
diuina et humana et tres substantię caro uita. uerbum
s. due ysonē alia eni natura dī alia homo s. nī alia y
sa dī alia ille homo. ut eni aug. dicit. ad felicianum.
aliud dī fili. aliud hominis. s. nī aliū. Itē fili dī aliud
de patre. aliud dī fili de matre. s. nī aliū. aliud qd dī nī

assumisse psonā. opponit animā & corpū assūpsit. s; hec sunt
 una psonā. q̄ suscepit psonā qd̄ ita soluit. qd̄ illa duo
 simul uicta fūt una psonā. s; ante quā assūmeret auerbo n̄
 erat simul. illa enī assūndū unū & uniendo assūpsit.
 s; merū pot̄ opponi. qd̄ anima est rationalis substantia in
 diuidue nature. qd̄ est diffundit psonę. qd̄ si assūpsit animā
 & psonā qd̄ itaq; sequeretur si prius est anima illa quā assū-
 meret. est. nāq; anima psonā sic angls. qd̄ enī homo n̄ aīa
 habet corpū. s; idō n̄ assūpsit psonā. qd̄ n̄ erat psonā qd̄ assūp-
 sit animā nāq; creando assūpsit. & assūndo creauit. s; adēm
 oppositio fieret sic. filiū dī assūpsit hominē. s; null⁹ homo est
 qui n̄ psonā sit. qd̄ satis ccedim⁹. s; ut diuin⁹ n̄ erat ille hō
 dī pri⁹ quā assūmeret licet enī corpus pri⁹ tam⁹ n̄ anima.
 Itaq; n̄ assūpsit hominē. qui pri⁹ & cēt. s; que assūndo creauit.
 vnde tm̄ uideret concedendū assūpsit aliquē hominē. s; si
 plicat hominē. qd̄ tm̄ sic pbari posse uideret. Assūpsit hominē
 qui in oruor peperdit. qd̄ de spū sco ēceptus. qd̄ aliquē qd̄
 qd̄ uideret sp̄ificiū eē. ut istud aliquid. In pterto anno
 mudi illi qd̄ est episcop⁹. qd̄ aliquē episcop⁹. s; qd̄quid ibi⁹
 modi uerbor⁹ controuersia concedat. s; in dubitat⁹ reueam⁹
 qd̄ n̄ assūpsit psonā. ut enī dicit aug. Cū derreb⁹ constat i
 ub⁹ n̄ est habenda controuersia. pdicte tm̄ qstioni rurs⁹ pot̄
 illud ad rungi. si idō psonā n̄ est assūpta qd̄ n̄ fuit homo il
 le ante qm̄ assūmeret auerbo. tē homo ille ex qd̄ fuit assū-
 pts. psonā fuit. si homo assūpt⁹ est auerbo psonā est. cū
 homo ille sit unit⁹ ubo. psonā est unita uerbo. & si psonā
 unita est psonā. qd̄ n̄ est concedendū. n̄ enī est alia psonā bō
 assūpt⁹ auerbo. una psonā cū uerbo. I. legit̄ nāq; homo
 assūpt⁹ est i unione psonā. n̄ nature. quā n̄ est una psonā
 cū uerbo. s; una psonā. sic enī anima & caro unū est homo na
 dī unus est ap̄l qm̄ius multo maior sit unio tē dī & ho
 minem. quā int̄ animā & carnē maior quippe unio int̄
 spiritualē & corporalē naturā pot̄ esse. quā int̄ spiritualē

corporalē dī uō spiritualē natā, homo spiritualis natā.
unde uno tanta est ut dī y hominē y homo dicat dī
y dī hō s, nec anima caro dict̄. nec caro anima. Itē illa psona
xp̄s est uerus homo uerus dī s, n̄ potest dici. homo est
caro. homo est anima. Itē homo est dī sic ex ponit id ē
unit̄ est homo dī dī est homo id ē unitus est hominū quā
ex positionem ego n̄ impbo s, tam̄ uidet̄ m̄ qd̄ plus inib⁹
illis contineat. H̄enī nich̄ aliud h̄is uerbis dicitur; nisi ho
unitus est dī qd̄ n̄ potest dici caro est anima. cū sit uni
ta anime t̄ anima est dī cum sit unita dī. Itē itaq; dī
homo est dī. dī est homo quia ille idē qui idē ē dī est hō
y qui est homo dī est. Vnde ppheta Itomo nat̄ est. 1. f. e. a.
in iohanne. Nemo ascendit in celū nisi qui descendit de
celo. Vnde gregorii dīc. ipse est temporalit̄ ex matre. ipse
est ex patre eterni. ipse qui fecit ipse qui factus est. De hoc
sollet queri. homo assūptus est dī. utru sit concedenda s,
cū aug. dicit. Hō assūptus est unigenit⁹ fil⁹ dī. n̄ video q̄
fronte negari possit. quidā tam̄ eius negatiua concedit.
homo assūptus n̄ est dī id est humana natā n̄ est diuina.
y qd̄ h̄unc sensum habent, ybant auctoritate rerorum. q̄
att uerbū est dī. non caro assūpta. que auctoritas nich̄ c̄ta
nos facit. nullus enī concedit hec uba auro assūpte dī t̄ hu
mana natura est dī. licet enī homo assūpt̄ sit, humana
natura differenciā tam̄ faciunt immo dicendi sicuti dī
n̄ est aliud nisi diuinitas. y cū dicat hō homo est dī. non tam̄
dī hō homo est diuinitas. Hō enī eēt dicere hō est diuina na
tura. vt enī dicit ambrosius. non misibilitate nature
s, unione psonae. y hō dī. y dī hō. Qd̄ ap̄e n̄ p̄u carnē quā

Preterea hoc in dubitant̄ credendū est. aīā suscepit
qua nisi pri carnē ut quidā dicunt y de inde aīā
assūpt̄ sit s̄ simul uiuit sibi dī uerbū carnē y animam. In
hoc uero differet sapientes inueniunt. quidā dicunt qd̄
caro illa quā de maria suscepit quadraginta diebus

formata sit. et ea iam formata scilicet. In membris hominis habente ubi dicitur simul unius sibi carne ipsa. et ipsa anima. hoc uolunt habere ex auctoritate augustinus super iohannem ubi dicitur post pollice templi hoc post triduum erexitabo illud. Dixerunt ergo in diei. quodрагinta sex annis. et est tunc h. et c. d. ei. super quem locum dicit augustinus. Hic numerus continet pfectio[n]i domini corporis quam ut dicunt physici tot diebus forma humana corporis pfectetur. Illi dicere uolunt quia quia anno anno p[ro]p[ter]e sem separata est illa caro habuit aliquam membrorum distinctionem; ad op[er]um paruum quod oculis non subiaceret. sed pro illo d[omi]ni die de quibus loquimur. augustinus pfecta notabilis facta sit. et in ipso momento separationis carne et anima simul sunt suscepit. et istis magis assentitur auctoritate Gregorii in moralibus angelico nuntiante adueniente spiritu mortuorum interno mox intra uterum uerbum caro. dicitur in libro de trinitate. non est enim dicitur hominum mediator nisi id est homo in utero. unus est uerus quod seruile formam a solo filio suscepit. tota unitas cui una est uolumen et operatio fecit. Hunc autem in utero prius caro concepta est uenit divisionis in carne. mox ut uerbum uenit in uteri seruata ueritate proprie[n]te[n]e factum est caro. perfectus homo. et in ueritate carnis. et anime natus est. et decarne illa cui unitum est uerbum dicitur. queritur illa caro prius in maria fuit obligata peccato quod ita agit. fuisse dicitur. sed in ipsa separacione p[ro]p[ter]e mandato fuit. peccato et a morte peccati. Maria vero tota peccato prorsus non a morte mundauit. quia tamen sic debilitauit. quod postea non peccasse creditur. augustinus de natura et gratia. Et recepta sancta maria uirgine de qua p[ro]pter honorem domini nullam prorsus cum de peccatis agit haberi uolo questionem. Inde enim secundum quod ei plus greci sit collatum ad uincendium omni ex parte peccati quod concipere ac patere meruit. que constat habuisse nullum peccatum. de quo uirgine excepta si omnis sancta. et sancte congregari possent quod responderent non quod iohannes dicit. si dixerimus quia peccatum

habem⁹ n. i. s. p; si caro xp̄i in maria y m aliis de quibus
descēdit fuit obnoxia peccato. quomodo solueret illud.
et ip̄i n̄ est de L eui decimatis est in habibham qd̄ ita solū ang. leui de-
cimat. i habibā cimatis est in habraham. quia inde pconcupiscentiam de-
scendit. s; non tam in dō y in mariam. xp̄i non est decimatus
in eo. quia caro. xp̄i non descendit inde pconcupiscentiam.
pconcupiscentia eadē caro descendit. n̄ tam caro. xp̄i qd̄
hoc eet discere. qd̄ in ip̄m descendit pconcupiscentiam
qd̄ est falsū ponitis. Quidā uoluit dicere qd̄ sicut ante-
peccatum in adam fuit illa particula munda y sc̄a. ita p̄
peccati y in ip̄o adam y in om̄ib̄ successoriū recta linea usq;
ad mariā conservata sit y hoc dicunt se agregorio ha-
bere. Ad hominem ille ab ipsa concepcione plenī gracie yuen-
tatis et quod tantam habuerit sapientiam que augeri
non poterat multe auctoritatis restantur. Ieronimus s. Houā
rē faciet dñs suę terram. femina circumdabit uirum gre-
mo sui uteri. Quid hoc femina circumdabit est iuriū. nisi
quia ab ipsa concepcione pfectus homo secundū sapientiam
hicer n̄ secundū quantitatē corporis ut uoluerunt quidā
se licet. quod tantus in intero quantus in corpore. ab ipsa
concepcione unxit. eū d̄s oleo leticie pparticibus suis. s; ad
hoc uidet̄ oppositiū illud qd̄ d̄r in euāgeliō ih̄s pficietur
etate y sapiencia. a. t. b. et h. s; por̄ diei qd̄ non in s. pficietur
sapiencia. pficietur tam in hominib̄ quidem s; sapiencia
sua. pficietur y meliores fubant. sicut solet diei. pficit iste
episcopatu suo non qd̄ ip̄ se sapiencior aliquando fiat. s;
quia instruit alios apud dñm y had honore dī y pficit
homine. Petia sup̄ hincā. Recte d̄r plenus sapiencia n̄ inter-
nalla temporū pficienda in sapiencia quā s̄p̄ plenus
fuit. ad horā con ceptionis. qm̄ in ip̄o ut ait apostolus.
habitat om̄is plenitudo diuinitatis corporalit̄. Solet
aqubusdā queri utrū anima xp̄i sapientia et sciētiō
retū habuerit om̄iū t̄ habeat. Dicunt quidā qd̄ n̄
est p̄p̄ folia ad te s. g. # e i uenit viij febrāri. p̄p̄ ba

indignū uidet si etiā supiores mutuantur. cū ille qui creator
 est omnium. ad hī inferiora descederit. vnde uidet quod mi
 chael. &c. de superiori ordine. sunt. nec sunt nomina ordinū
 s. spiritui. Michahel quis ut dicitur Gabriele fortitudo dicitur. Rapha
 hel medicina dicitur. Vicit scriptura quod angelī sunt deputati ad
 custodiā hominū. vt in euangelio. Angelī eoz semper uident
 faciē: p. 7. vñ. etiā dicit quod quisq; hominū habet immū bo
 ni. angelī sibi ad custodiā deputantur. & immū malū ader
 erentandū. sū enī omnes boni angelī desiderant bonum
 nūm & cōmunitatē salutis omniū studeant. tñ ille qui depu
 tatus alicui ad custodiā eū specialius ab omnī ornat. sicut
 legimus de angelo tobie. & de angelo petri in actib. aploꝝ
 similiter etiā mali angelī eū desiderant malū nūm tam
 magis incitat. eū malitiae angelis qui emissus est ei adcep
 tandū. s; hoc dictū nobis nec descriptio habemū de veritate
 utrū pluribus. unius sit datus ad custodiā. an singulis singuli
 s; cū electi tot. sunt quod & boni angelī sunt. plurimi constat esse
 inter bonos & malos homines quā boni angelī sunt. Quoniam ḡ singuli
 & boni & mali. homines. habent singulos sibi ad custodiā delega
 tos. Præterea sciendū est. quod cognitio angelorum usq; ad iudicium
 augeri potest. vnde illud. quod meliora domino ascendentē queū
 quis est iste qui uenit dedeo nūctis uestib; debofia. &c. psiamo.
 quis est iuriū glorie. Itaq; dici potest quod eoz cognitio non
 deterrebit. quia nichil obliuiscunt eū sunt confirmati p̄gniciā.
 & crescere potest usq; ad summā consumationē. quando fūi & immo
 biles erūt in eo quod scierint. ut plus nec minū scire possint. Ad
 hoc quod diuinū angelorum cognitionē posse augeri uidet oppo
 sitū. quod dicit ih̄orū. Angelī inter̄bo dī scūnt omnia.
 ante quā fiant. vñ. in libro dialogoꝝ. quid est nesciant. ubi
 scient omnia scūnt. s; pot̄ dici quod si indeant immo
 habeant. etiā in quo omniū thesauri sapientie sunt. non inde
 ibi cognoscunt. nisi inquantū ipse mult̄ eis ap̄ire. & inde ab
 omnia scire. i. nihil ignorare. Nichil enī ignorat qui scit

quid qd̄ debet scire: et quid qd̄ nūl̄ scire: pominia enī. eoꝝ nōl̄
ras dñne concordat uoluntati nec aliud scire uolunt̄ nisi quod
cognoscunt dñm uelle eos scire: meruit̄ angeloz dicit̄ esse in hoc
quod desiderant bonū m̄m / nostro perfectu stident. vnde

Ap̄s. 7 angelū m̄i suj t. b e exib; ver. 8 et r u o.

Si cūt dñmūs in principio creaturāi creuit̄ dñmū dēt
angelos. / terra scilicet illā materiali quantor elem̄toz adhuc
confusa quae dicta est ea of̄. / hec fuit̄ ante omnē die: / et stat ḡ ui
dere: quon̄ p̄xii dies illā materiali distinxit̄. Sicut in genesi dicit̄.
firma die facta est / prima lux. lūcā ex positorē dicunt̄. quod
illa lux fuerit̄. quoddā splendidū corp̄. quasi lucida nubel̄ ḡd̄.
que sicut sol modo circūferebat. ortu / occasu suo. die / noctem
faciens. Alii uero dicunt̄ quod lux que facta est prima die fu
erit̄ angelica natura ad creatorē commessa. sicut iā dñmū. Se
cunda die factū est firmamū ut diuideret aquas ab aquis.
Peda dicit̄ quod firmamū sit de aquis consolidatis qui crista
linos lapis quod sem̄ ueri simile est cū / color euī hoc uidetur
lūcā tam̄ ex positorē uident̄ uelle. quod igne nature sit. / qd̄
aque sup̄ firmamū sunt in genesi haber. / ympha. d̄c̄q̄. s.c.
s.b. d. Quales sunt aquæ ille non est nobis certū. s; ut dicunt̄
ex positorē. / glaciali solidat̄ sunt / uapore alt̄ suspensio
nē similitudinē uapores s; sumi. quod ueri simile est. Tertia
die congregat̄ sunt in locū unū aquæ. / apparuit arida. / Ita
die facta sunt luminaria. ut essent in signa / et tempora. i. ut pe
distinc̄tio fieret. Ex quo enī creatura fuit. / tempus fuit. quā n̄
potuit creatura esse sine mutabilitate: yubiciūq; mot̄ ibi prius
/ posteri nec aliud est tempus nisi mora de illo quod prius in id
quod posterius. s; ante luminaria non erat illa distinc̄tio n̄
poni. que modo est p̄ sole / lūmā / alias stellaz. lūma die p̄duuit
aqua pisces. y uolatilia. vnde illud parti remuitis. gḡt̄. part̄
leuas in aera. / Tertia die p̄duuit teria animalia diuersi gene
ris / in eadē die post omnia factus est homo ad imaginē / simi
litudinē dī. Et merito post factus est homo qui omnibꝫ p̄seribꝫ

erit. Sic et p̄cessim' uidet ipsa series / plures expositores uelle: ut
 scilicet ante omnē dū illā informis materia facta fuert. ut dū
 unus simul cū angelis. post modū p̄vū ex illa materia ḡra
 rerū sūt distincta. Quibusdā tam uidet quād non p̄tinella
 temporū facte sūt ille distinctiones rerū s̄ simul. s; cū mor
 ses loquerer rūdi populo. & carnali. oportebat eūloqui sicut de
 dō sicut de aliquo homine. qui op̄a sua p̄moras temporū format
 y pficit. Unde aug⁹ quod actō simul potuit fieri ab homine
 simul non potuit dici. nec nos negamus quin dō potuit. s;
 fecisse si ei placuisset. nec aug⁹ illud affert. s; fieri potuit
 simul fieri. Itm aug⁹ quia illud unde sit aliquid. & sine repe
 tam origine p̄nus est quā illud quād non asūp̄it. Ponit di
 uidere scriptura loquendi temporib⁹. quod dō faciendi tem
 porib⁹ non diuīst. Qui illis auctoritatib⁹ adherent illos vi
 dies appellant vi. distinctiones. que secundū eos simul facte sūt.
 Hordine dicī oportunt. prima tam sentencia multo est p̄blier.
 Septima die requieuit dō ab omnī op̄e quod patrato quia non
 fecit postea noua rerū ḡia. s; opponit illud quod in euāngelio
 dicit. Pat̄ meus operat̄ usq; modo. et e.o. Operat̄ enī cotidie no
 uas anima creando. propagando etiā nūi de alio. s; non facere
 noua genera rerū. Icet enī modo crearet̄ noua anima. tunc
 mobil noui addidit. cū prius anima fuerit. dū litera inge
 nesi dicit. Requieuit dō die septimo. s; utrūq; uerū est y quod
 die requieuit quia in vii. dieb⁹ omnia complevit. & quod die vii
 requieuit quia septimo die consumata y vii. inchoata age
 nerib⁹ rerū distinguendis cessauit. Hic pot̄ queri cū dō in vii.
 dieb⁹ omnia compleuerit opera. & post illos septē dies. mobil
 noui addidit. quare p̄cedens numerando die⁹. iiii. s; dū
 quia vii alia ab aliis. sic & octava alia ab aliis. & nona. sic
 y de aliis. s; non sūt alię indistinctione rerū. Similit̄ viii
 fuit alia in distinctione rerū quia non fuit in ea aliqui
 distincio op̄is facta. sicut y in aliis. vi. facere enī. vi. die⁹ non
 fuit facere aliud genus rerū. quia iā p̄cesserat dies. Adqđ

pot̄ dici. quod licet inseparato die non fuerit aliquid op̄
factū tam̄ fuit ibi aliud status rerū scilicet. cōsumatio omnium

Hic idō usq; adeā pcedimus et pēā statū recipioꝝ v s.
is ex cūsī de creacione hominis restat Se creacione hōt̄
agere y de lapis eius. et de reparacione. Iungensi dicit. faciū
homine ad imaginē y similitudinē nūm. ad imaginē dī factus
est homo secundū animā. Sicut enī imago rei cernit in speculo.
ta anima in sua ratione. dī cognoscere potest. Vnde illud. Sit
nati est. s. n. l. q. t. d. vt enī in facie cognoscit homo. ita y mūlā
ratione. tamquā in sua imagine cognoscit. Homo itaq; ima
go dī est p ratione. vnde apostolus. vir est imago et glā dī adim
agine. quia non est erisq; quā similis. filius imago patris. in
ad imaginē. quia quidq; habet pater. totū habet fili y naturū
Homo uero imago dī quia ad imaginē. non y naturā. s. pūr
ticipacionē. t. imitationē. habet eā. que sunt dentes. Vnde namq;
est ipsa iusticia. sapientia. bonitas. Non est ipsa iusticia sapie
ntia. bonitas. s. potest esse iustus sapiens bonus y similia. Augst.
in libro de trinitate. Homo est imago dī ad imaginē. quia non
est aqualis patri. s. quadā similitudine. accedit. filius est imago
y non ad imaginē. quia equalis patri. Et est notandum quod nō
soli ad imaginē patris. s. totū trinitatis factus est homo cum
scriptū sit faciāt hominem ad imaginē y similitudinē. n. id
est totū trinitatis. Et est notandum quod imago dicit ipsa mag
nissa in re aliqua y res in qua imprimit. vnde ipsa racio dī
imago que anime. tamquā sigillū impressa est. Homo mag
dr. Aug. in libro de trinitate. Aliud est trinitas res ipsa aliud
imago trinitatis in re aliqua. ppter quā imaginē y illud simi
litū in qua ipsa impressa est imago dicit. Sicut imago dicit simul
tabula y quod in ea pictū est. s. ppter picturā que mea est. Ad
similitudinē dī fact' est homo. quia innocens. sine uicio fact'
De angelis queri solet utrū ad imaginē dī sint facti cū hoc
nisiquā legatur s. licet non sit scriptū non est inde dubita
dī. Quod enī de homine dicit hoc y de angelis intelligi voluit.

Vicit ⁷ alii homo ad imaginē dī. quia sicut ex dō omnia na
er adā omnes homines s; hoc modo esse ad imaginē dī n̄
competit. nisi primo homini. In hō etiā potest dici anima
ad similitudinē dī quia in mortaliſ in diſſolubiliſ. Aug
in libro de quantitate anime. anima facta est ſimilis dō.
quia in mortale in diſſolubile fecit aī. dō ne de ſua ſub
ſtancia. ut quidā heretici uoluerunt. fecit ei deus ſ; de
nichilo. Aug. quod de dō eft necesse eft ut eius dē ſit na
tus. cui ipſe eft. ac p̄hō immutabile ſit. anima uero minabi
lis eft. Non ḡ eft de ipſo. Si autē de nulla alia re facta eft.
pculdubio de nichilo facta eft. ſ; ab ipſo dō. corpori uero for
mant de limo terre. cui anima inspirauit. bnde inge
nesi. Inſufflauit in facie eius ſpiraculū uitę. et anima
inspirauit. ſ; utrū incorpore etra corpus ſit creata. n̄ multū
de auctoritate certū habemus. Aug. tam sup genefi. De anima
primi hominiſ uidet dicere. quod etra corpus fuerit facta
yppia uoluntate illud imitauent. ſ; ſicut ipſe met. dicit
magis querendo. quā afferendo locutus fuit. ſ; quidqđ de
anima primi hominiſ dicit. de ilius ſimiſ eft uerum creant
in corpore. ſi querat in qua etate factus fuerit homo. Aug
dicit. adā continuo eft factus ſine illo. ygressu membrorum. metare
urca ut turga de manu morbi. continuo eft cū ſa iđiaconē.

Si eft legit in genefi miſit dō ſopore. De formacione mulierē
in adā rulit una deoſis eius. 7 inde formauit malie
re. Itie potest opponi quare non creauit dō ſimiſ homines ſic
7 angelos. quia noluit ut unū principiuſ eſſet humānū geniſ
ad reprimendā ſupbia diaboli. Ut enī eius elacio contundē
retur. hic homo acceptū quod diabolus p̄ ſupbia pecū ſalict
principiuſ eſſe. ut ſicut deus omnib⁹ rebus exiftit principiu
creacionis. ita homo omnib⁹ principiuſ eſſe generationis. eft y
alia cauſa quare omnes ex uno uolunt dō eſſe. ut dū cogno
ſerent ſe ab uno eſſe. ſe quāl unū diligenter. in quo facto
misteriū ap̄i pcclesię figuratiū eft. Sicut mulier de latē

uri dormientis formata est. sic ecclesia desiderant̄ t̄ q̄d
latere xp̄i dormientis in cruce; p̄ siluerit̄ scilicet sanguis
aqua. Sanguine em̄ redemit̄ fideles; aqua abluit̄ peccata
in baptismō. Soler̄ queri utrū cū addieione rei extrinsecus
sūpte de Costa illa facta est mulier; quod solent dicere. s; si ad
p̄ficiendū corporis mulieris de Costa illa d̄s extrinsecus augint̄
adidit. cū illud quod addebat̄ maris fuerit quā ipsa Costa
potius de illo muliere facta scriptura dicere debuit. unde sc̄
plures substancialē suę partes accepit. Restat n̄ ut dicam̄ co
stā illā insemetipsa multiplicatā. et ea muliere illā formata,
nullo admīto extrinsecus sit̄. Manus enī fuit; de nichilo
aliquid facere. quā parvā substancialē inse ipsa multiplicare.
Idē dicimus de illis. v. euāgliest̄ pambus. Luerit̄ utrū unitā
illius coste esset. ut inde fieret mulier. Ad hoc uidendū est. qđ
omnū rerū quę sunt. cause in dō ab eterno fuerunt. Ut enī bono
sic fieret t̄ aqua. si milia m̄di dispositio[n]e fuit ab eterno. t̄ iste
dicunt̄ inscriptura primordiales cause. quia ita alie[n]e non p̄
adūnt. Et quām̄ causa una sit omnū diuina scilicet dispo
sitio. que non est aliud quā ipse d̄s. in p̄pt̄ effectis plures plu
raliter dicit̄ augustin̄. primordiales causas omnū rerū in dō
esse. Vnde etiā inducit̄ similitudinem artificis. in cuius disposi
tione est qualis futura sit arba. t̄ quadrata. t̄ oblonga. nay
in dō unicuique rei ante quā fieret. causa et dispositio. eternalit̄
praecessit. In creaturis n̄ quārūndā rerū ex non omnī. cause p̄
cedunt. Inseruit namq; dicit̄ auḡ. ut quādā causa rebus se
cundū quas aliqua ex eis pueniunt. ut de hoc semine granū.
de hac arbore. talis fructus. ut qui uiuet̄ est modo tali tempe
senescat. et cetera. Ad hoc quoq; dicunt̄ primordiales cause. licet
non multi p̄ prie dicat. Itabent enī causas ante se que in dō
eternalit̄ fuerint. que etiā increate sunt. et uniuersalit̄ p̄m̄
sunt. Ille aut̄ que in creaturis sunt uniuersalit̄ prime n̄ s̄t.
s; in suo tam̄ genere prime. Ad posteriora p̄m̄ sunt. s; idō
etiā iste primordiales dicunt̄. quia in prima condicione rerū

que facta est in vii diebus easdeus inseruit rebus. sicut creare
 mutabiles sunt. cum enim sit natura iuriem ut aliquando senes-
 cent. mutari tam non potest. sed ille que inde sunt. in create;
 innutrabiles sunt. dispositio enim di mutari non potest. quia deus
 immutabilis est. apparet itaque et his quod omnium rerum causae inde
 sunt. quarundam uero naturis rerum sicut ostendimus de semine
 varbo; y her dicunt fieri secundum naturam. secundum usitatim
 eur sum rerum. Alioquin si in solo deo et non naturis rerum cause con-
 sistunt. ut illud quod nurga arida floruit. quod asina locuta fuit.
 et similia. Et hec dicunt fieri y miraculii. quia contra naturam sunt
 ipsarum rerum. et non secundum causas illis rebus a deo insertas. Int' hec
 ponit ang. illud quod de costa facta est mulier. Non enim erat in
 costa carnis. ut de ea fieret mulier. sed inde potencia. quia non
 alligauit numeris rerum potentiam suam. aug. supygenesi. Alius est
 ergo modus quo illa herba sic germinat. sic illa etiam part. illa uero
 non homo loquitur. pecus non potest. horum y aliorum modorum rationes. non
 tantum in deo sunt sed ab illo etiam in rebus creans atque creante. ut au-
 aridum lignum floreat. fructum gignat. ut femina in uiuentia ne-
 fle. sibi in senectute parat. ut asina loquat. et similia. dicit
 quidem naturis quas creauit. ut et ei hec etiam fieri possent. non
 ut haberent. in naturali motu. habet ergo dominus in semetipsῳ ab
 conditis quorundam factorum causas quas rebus conditis non
 inseruit. easque implet. non illo opere prudencie. quo naturis ut
 sunt substituit. sed illo quo eas amministrat. ut uolunt. quas ut
 condidit. Alioquin si unum erat quod mulier ita facta est. de latere
 uiri dormientis. non habuit hec prima rerum condicio ut
 ut femina omnino fieret sic. sed tam hoc quod sic fieri posset.
 Sicut corpus mulieris de corpore uiri traductum fuit. ita no-
 lerunt quidam quod anima ipsius eius de anima uiri y pa-
 gata esset. homines animas prius primā detraducte essent. sicut
 corpora s. IRM. hoc subanathemate prohibet. inducens hanc
 auctoritatem p̄hēre. qui fingit sigillati corda. ubi satis immut
 quod non anima de anima creat deus. sed sigillati eas de nichilo.

fact. dux' u' nichil inde assert. s; querendo refert. de anima
duo sentencias. quoz quid' uoluerunt quod simul
omnes creare essent. quid' quod non simul s; extraducte ali' u'
quod simul nec extraducte quā sententia ier. assert. pcc.

TVLIT dē hominē y posuit iparadiso. De statu hōis aū
uoluptatis. Quibus uerbis plane ostendit morses quod er
ta paradisiū creatus sit. y post modū inparadiso positus.
Quod idō factū dicit quia non erat hic in ea ymansuris.
t ne beneficiū dī imputet nature s; gracie. Paradisiū impar
orientali a seī fertur esse. locu seminentissimus ut nec aque
diluī illunc possent pingere. in qua erant ligna diuersi
generis lignū ure. lignū sciencie. boni y mali. talia plura.
Lignū sciencie appellati est. quia talis nature eius fructus
ut defendeleret amoris defectu. y omnis infirmitatis molesta.
Aliud erat lignū sciencie boni y mali. quod non a natum no
men habuit. s; occasione quā prestare. Non enī in natura
sua hoc habuit ut conferret sciencie. s; exhibicione. hoc in
erat secretū. ut quā oto commederet de fructu eius scur
perpiciē mali. quid distaret ut bonū quod reliquerat.
y malū quod inuenierat. Habuit nāq; pruissciencie boni.
mali. boni y sciencie y pientiā. mali y sciencie rauitū. y non
perpiciā. Hie uidētū est de statu hominis ante peccātū
sic apostolus dicit. Primus adā factus est in animā uiuentē
a sensibile corp. quod erat ad huc animale. egelat enim
almonia ebor. Mortale etiā habebat corpor. poterat enī mori.
poterat non mori. poterat peccare y non peccare. Poterat q' ante
peccatum in mortalitā s; poterat non mori. non in mortalitatē
si quod non possit mori. y si non peccasset. Unde augustinus
dicit. Est inparadiso thorax immaculatus. conceptus sine
libidine. partus sine dolore. uales' u' nascerent' si non pe
ccassent eoz filii. utru' mox ambulare. y loqui. y facere po
sset. nobis' de auctoritate certū non est. Aug tam uide
uelle quod cito nati essent hec p̄dicta possent. sic dicens.

Monet si primi homines non peccassent utriusque filios essent
 habitari, qui nec lingua nec manibus iterarentur. Non propter iterum ne
 cessitate foras necesse fuit parvulos nasci. quia uis cui ex
 iuga pars sit corporis costa, non tam propter hoc parvula uiro con-
 iunge fecit deus. Unde et filios eius poterat omnipotencia creare
 ris. in eis edidit grandes facere. sed ut hoc omittam poterat esse.
 quia multis animalibus prestat quorum pulli quamvis parv-
 uli sunt. mori ut nascuntur curvunt. secundum matres. Et contra
 homini nato. nec ad incessum pades hydroni. nec manus saltare ad
 suspendum habiles et uirtutem ualentibus manus magis posse
 esurientes flere. quia fugere. Unde infirmitati mentis oportuit.
 hec omnino infirmitas carnis. sed cu[m] aug[ustinus] in hoo nichil asserendo
 dicit. non absurde quibusdam uidetur. quod nunc expectaret
 in parvulis etas. ad illa facienda. similia. non quod erunt
 tunc non possent sed ex condicione. nature sicut acibo non penit
 abstinere poterant. ne tam illud erat ex ratio. sed ex natura
 condicione. Hie potest opponi. Si non peccassent nunquam
 morerentur. sed si non commederent. non peccarent. nunquam
 morerentur. Poterant itaq[ue] sine alimonia uiuere. da quod di-
 cimus quod non peccarent. si deligno uerbo. commederent.
 sed etiam si concessis non iterarentur cu[m] naturaliter appeterent. In hoo
 omni facerent contra naturale ratione que ad hoo data erit erit.
 ut licet iterarentur. hinc opponit. Ubi fames sit pena peccati nisi
 peccassent fame non patarentur. sed sine fame superfluum uidetur non
 medere. Ad quod dicitur. licet non peccassent appetitus come-
 dendii haberent quo habito ut famem p[re]uenirent. concessis u-
 terentur. ille appetitus naturalis est. moderatus fames uero est
 appetitus edendi. De hoc statu que ostendimus erit transfe-
 dus homo cu[m] omni ple sua sine mortis timore et uertice dolore. ad
 illud summum bonum. quod in celis preparatum ei erit. sicut eni-
 dum nature sunt in homine corporalis et spiritualis ita dup-
 lica bonum preparauerat deus. temporale et eternum. Et quia prius
 quod animale deinde quod spiritualis. temporale prius datum

fuit altius i. eternus non tunc datum fuit si ppositum ad illi quod dede-
rat custodia pccatum naturae apposuit dicitur. Precepto naturalis fuit
discretio. pccatum ei inspiratum est naturae sue que essent necessaria
et que natura ad illud quod pposuerat pmerendam pceptum
obedientie dedit dicens. Uelut in scientia boni et mali ne commis-
sanis. etc. videns ergo diabolus quod pobediencia homo illic ascendebat
unde ipse psuperbia occiderat. inuidit ei. qui prius psuperbia fuit
diabolus. i. seorsim stolidus pminima factus est satan. i. aduersarius
tuus. unde et muliere temptauit in qua minus quam in uero ratione
magere sciebat. sed ne illa temptatione minus oculta fieret. id est auen-
non posset non nisi pserpentem temptatione fuit pmissus. pindu-
minus quod foris erat. uerba temptationis aduertire posset. dicitur
sug. genesi. cu acceclere ad temptationem diabolus non posset nisi p-
missus. non paluus potuit. nisi quod pmissus. Querit quare
non horret mulier serpente. quia cu nouit creaturam esse.
officium loquendi a deo acceptissime putauit. Ita modo temptatione fac-
ta est. Primum interrogacione aggressus est ut ex responsesti
colligatur qualiter ea deterrere alloqui debuisset. Sur non de lugine
scientie boni et mali. adque mulier. Ne forte moriamur. etc. Inq-
uerbo dedit locum temptandi cu dicit. ne forte moriamur. Unde di-
abolus morinquit. Commedite et ratis sicut dicitur scientie boni et
mali. Et gula temptauit. P. gula cu dicit commedire. P. uana gloria
cu dicit. frustis sicut dicitur. P. uanaria cu dicit. scientie boni et mali
Gula est appetitus in moderatus edendi. lana gloria amor prielegiis
dicitur. duaritis in moderatus amor habendi. Cu temptatione alia sit in-
terior. alia exterior. exterior i. temptatione homo temptatione est
temptatio exterior foris sit signo. t. uerbo. ut ille cui sit adeconsen-
si peccati inclinet. Temptatio interior est motus praeceps dilectionis
p. quod implicat animam ad peccandum et multo difficultius iurat. t.
Homologus est exterior temptatione. pulsatus cecidit. tanto gressu
erat puniendus. quanto leuiori impulsu fuerat punitus.
In hoc loco uader inquirendum quis fuerit
origo illi peccati. dicitur. sug. genesi. Non esset hominem deinceps

turus temptator. nisi in animo elatio p̄cessisset comp̄menda.
 unde quidā nolunt quodā ante qua celeret temptationi habue-
 rit illa elationē. s̄. cū elatio utrū sit. inde sequeret quod am-
 petauerit. qua temptationi cederet. Non ḡ suggestione prius peccat;
 cū auctoritas dicat. quod idō inrecepibile sit. diaboli peccatū
 quia non suggestione s̄. p̄pria noluntate occidit. Homo ū quia n̄
 p̄se occidit. s̄. yslui. surgere ponit p̄mediatore. idō illa auto-
 ritas sic exponi potest. Non erat temptator hominē dicitur
 dī scilicet. inhas miseras. nisi in animo eius elatio p̄cessisset. yd.
 Si enī diceremus non erat hominē delectatus inpeccati nisi e-
 latio p̄cessisset. et ceterā ante quā peccaret elationē habuisset.
 Potest etiā dicā quod non erat delectatus hominē macti illi peccati
 ut scilicet ponit ueritati commelert; nisi elatio p̄cessisset. Est enim
 supbia radix omnis peccati. duciens ū mulier. eritis sicut dñi elata
 est in supbia que erat comprimenda p̄penas. illud peccati securi-
 us. Sed cū natura hominis sine nocio esset. solet queri unde ille
 consentitus mali p̄cessisset. Idquod iudicium est quod dī in primo
 hominē posuit duos appetitus. scilicet appetitū iusti et appetitū
 cōmodi. appetitū iusti secundū noluntate ut meo homo p̄me
 ri posset. siue bene retingendo cū posset deserere siue male d̄-
 serendo. cū posset retinere. appetitū cōmodi scilicet necessitatem
 Non enī homo non appetere potest cōmodū suū. idō itū cū
 necessitate posuit dī hominē ut in eo remuneraret. homo vñ
 becett. impior̄ marima pena in inferno quia semper appetent cō-
 modū suū. et nūquā alsequi possunt. t̄ pertuerint. sicut augm̄
 tū glorie bonis. quod abhōre habui cōmodi tepeſcere non po-
 tunt. t̄ in hoc appetitu cōmodi. mensuram dī posuit. ut que app-
 renda essent. et que non. et quando et quomodo appeteret homo. Sed
 quia ultimā mensurā cōmodū aperitū. s̄. esse sicut dī. iste
 appetitū deseruit. et in hoc peccauit. quia iustitia deseruit. H̄
 enī idō peccauit quia cōmodū aperitū. s̄. quia illud appetendo
 iustitia deseruit. quod fuit appetere cōmodū ultra mensurā
 Justitia nāq̄ est mensura in appetitu cōmodi. fuit ḡ peccav̄

primi hominis desertio iusticie, quod apostolus vocat in obediencia. Querit utrum voluntas illud peccati possit. Si non uideret quod noluisse. aut deliberasset iusticiam desere. tam uoluit illud. scilicet appetere, propter iusticiam deseruit. Potest itaque dici quod uolens deseruit iusticiam. qui uoluit illud propter quod deseruit. nec tam uolebat quod iusticiam dese-
reret. si uoluit illud propter deseruit. voluntate itaque iusticiam deseruit. non quod uoluntas tempore in illud procederet.
Non enim uerum est quod omne peccatum uoluntas tempore procedat cum ipsa uoluntas malum peccatum sit. sed de aetiis dicitur quod omne malum ex uoluntate procedit sicut ille actus scilicet commissio pri-
mi. quod aquibusdam dicitur primum peccatum in homine; quod satis potest concedi. In uno enim peccato reatus est yactus. nec dicuntur duo peccata. scilicet unus qui habet uoluntatem hominem ad peccandum; postea perpetravit nec tam aliud peccatum facit; habuit in uoluntate prius. tunc facit opere. Querit qui ex plus peccauerit scilicet ad amorem eius. sed sicut dicit apostolus ad amorem non est seductus sed mulier unde etiam ingenitus.
Mulier intrixata inquit serpens seduxit me. inquit in interroganti non ait. mulier seduxit me sed dedit michi yom medi. Mulier dicitur in hoc seducta quod auditis uerbis illius eratis sicut dii et cetera. ad amorem intumuit ut crederet uerum esse quod dicebat. Ad amorem non est seductus quia ut ait augustinus non credit illud uerum esse sed putauit intrixum fieri posse ait ymori more gereret. et penitentiam do sancti faceret. Omnis ergo peccant qui de uenientia cognauit. Exquisit uerbis apparet quod minor superbia immuliere fuerit quam in iure. sed manus peccatum. Mulier quoque peccauit. in domum et in primum uir in domum tamquam. Ita mulier magis punta fuit. cui dictum est. Indolore paries filios. et. Unde apparet quod plus peccauit. Opponitur de hoc quod dicit. Isidorus tribus peccatum gerit ignorancia infirmitate. in-
dustria. Ignorancia peccauit eua. quia ut apostolus ait sedu-

da fuit. dda industria peccant. qua non seductus s; sciens p*ri*
 dens peccavit. Letrus infirmitate deliquit. braui*s* est infirmitate
 peccare. quā ignorancia peccare. braui*s* est industria quā in
 firmitate. Industria peccat qui studio & deliberacione malū
 appetit. Infirmitate qui caru*s* mpturbatione deliquit. Ex his
 uerbis uidetur asseri. quod plus peccauerit iur. d^o quod potest
 dici. quod secundū aliq*s* plus peccau*s* in hoc scilicet quod ma
 ior deliberacio fuisse uidet in iure quā in muliere. quia maiori
 scientie & cui plus committit ab eo plus erigit. Hec tam*n* dicimus
 absolute. quod plus peccauerit. sicut de aliquo p*ro*b*ro*. & laicod*i*
 cerem*u*s. si committeret homicidiu*m* ex longa ini*ti*. p*ro*b*ro* et sub*st*
 ta i*ra*. non posset absolute dici quod ille ordinatus plus pecca
 uerit. tam*n* secundū aliq*s* plus peccau*s*. in hoc scilicet quod
 fecit contra ordinē. Soler queri cur d*e* temptari p*ro*mis*er*it.
 quod temptanti cessuru*s* esse p*ro*ficiebat. aug*s*. Illici non uidet
 magne lauda futurū fuisse hominē. si propt*ea* bene posset in
 uore. quia nemo male uiuere suadet. cū & in natura posse in
 potestate haberet uelle. non consentire suadenti d*o* adiuuare.
 Illud quoq*s* solet quare creauit d*e* hominē quē presciebat e*st*
 casu*r* cū sit sum*er* vius. Cade*s* questio de angelis qui cecid*er*
 runt. aug*s*. sup*er* genesim. cū p*ri*niu*st*os uisti & p*ri*mpios p*ri*p*u*
 ficient. frustra dicit non crearet d*e* quos p*ro*sciebat malos fi
 tu*rs*. sicut en*n* non crearet quos sciebat boni p*ro*futuros quia
 sicut preuidit quod mali essent futuri sic et*a* p*ro*uidit dema
 lacfactis eoz quid essent boni ip*e* factur*s*. De gr*ati*a habita a*n* pecc*m*
Nunc restat inquirere quā gr*aci*a homo ante casu*b*abn*e*
 erit. utru*s* p*ea* potuerit. stare & non d*o*quod uidendū
 est quod sine apost*ta* gr*aci*a p*ro*ficerere non poterat. sicut et*a*
 de angelis diuinit*s*. s; ut declinare ab eo quod accep*at* p*ro*gr*aci*a
 sibi increacione collata*s*. poterat. illud est en*n* facere bonum. de
 clinare amalo. s; sine apost*ta* gr*aci*a non poterat facere bonum.
 aug*s* in libro de correccione & gr*aci*a & homini & angelo cū p*ri*
 fact*s* sunt. de fuisse q*uoniam* non talis natura facta erat ut sine

dummo adiutorio posset manere si uellet. non utiq; sua culpa
cecidisset. adiutoriu*m* gruppe defiuisset. sine quo manere n*on*
posset. In eode. dederat d*e* homini bona voluntate. nulla qui
pp*e* e*u* fecerat rectu*m*. dederat adiutoriu*m* sine quo in ea non
posset permanere si uellet. p*ro* quod posset. ita aut*m* uellet reli
quit in eius arbitrio. In eode. decepat posse si uellet. non ha
bit uelle quod posset. nam si habuisset p*re* seuerasset. His patet
auctoritatibus. quod homo poterat p*ro* id quod accep*t* in
an*te* non cedere. resistere temptanti sic aug*ustinus* dicit. non sua culpa
cecidisset. Opponit quod sine gracia cooperante poterat p*re*se
t*er* modo poterat homo p*ro* illud adiutoriu*m* creationis gr*ati*e.
non consentire suadenti. si hoc esset meriti p*ro*fectus est. s*ed* p*ro*
pe*ccata* p*re*cere poterat. ad quod dicimus quod ipsu*m* non con
sentire malo non est meriti s*ed* hoc quod malo non consen
tiendo diligit. Non est en*m* meriti in hoc quod declinat
amalo s*ed* in hoc quod declinando amalo fit bonu*m*. nec tam
un*m* sine altero esse potest. Ita d*e* quod si homo et angelus de
clinasset amalo haberet utiq; meriti p*ro* non p*re*ciceret. s*ed* no*n*
in hoc quod amalo declinaret. s*ed* in hoc quod declinando a
amalo bonu*m* diligeret. ad quod egebat gracia cooperante. ad
illud u*m* primu*m* sufficiebat adiutoriu*m* cretricis gracie. Habent
en*m* homo ante peccati ex libe*r* arbitrio. et illo adiuto
rio gracie posse non peccare. i*urare* malu*m*. s*ed* ut diuinis age
bat gracia cooperante ad bonu*m* faciendu*m*. Post lapsu*m* ne*re*
non solu*m* cooperante s*ed* operante gracia eget. op*er*ans en*m* gr*ati*a
facit a*p*eccatu*m* surgere. facit etia*m* uelle bonu*m*. Coop*er*ans gr*ati*a
uolenti cooperat. ut bonu*m* faciat. s*ed* ante lapsu*m* non egebat
nisi cooperante. nondiu*m* en*m* occiderat p*ro* id non egebat gracia
post*ter*na surgere. s*ed* easola p*ro*qua*m* p*re*ciceret. Post lapsu*m* op*er*i*ta*
gracia pre*dict*it. que monet. et erat cor. de qua dicitur
p*ro*pheta. Et gracia eius p*re*ueniat me. Hec inspirando p*re*uen*tit*
illa adiuuando p*re*sequitur. Pruis en*m* operat gr*ati*a sine nos.

7 ibi nihil met' homo. quia tunc accipit bonū uelle. s; post
 utrū accepta uoluntate. y cooptatur gracia in quo meritū est
 homini. Non enī est meritū hominis m̄ h̄ quod accipit bona
 uoluntate quia ibi nihil facit s; in hō quod accepta utrū
 vnde ap̄t̄. Gracia sū id quod sum. 7. gracia eius in me ua
 cia non fuit. H̄c et' simili potest uideri. H̄ius sit ferramētū
 ut post p̄ illud homo aliquid faciat. quod non p̄ se incidit. s;
 ducentē manu artificis. Ita prius uoluntas erigit operante
 gracia que erecta ad bene operandū uiuat. y duci y gracia
 cooptante. Nōde in apostolo. Uelle adiacet michi. 7. s; gracia
 operatur uelle y pficere. operatur uelle hoc ad operantē y pficē
 hoc ad cooperantē. Solet queri utrū homo ante lapsū habuerit
 iurantes. Luidā dicunt quod non habuerit quod sic ostendē
 uolunt. fortitudinē non habuit. quia cesset paruē sugesti
 oni. nec iusticiā qui contempst̄ p̄ceptū dī. prudētiā non
 habuit quia sibi cauit. temperantia non habuit quia alie
 na aperit. s; illud satis concedimus quod tunc non habuit
 qn̄ scilicet peccauit. s; quod prius non habuit. non est concedē
 dum. cū auḡ dicat. in quaclā omēia. adam perdita caritate
 malus inuentus est. Iēm princeps uitior̄ dū uidit adā de
 luto terrę ad imaginē dī factū pudicicia armatiū. temptatio
 compostū. caritate splendidū. primos uarentes domiſ ac tantis
 honesteſ explorauit. parit̄ peremuit. Amb̄ ad sabinū. quando
 adā solus erat. non est preuericatus. quia eius ad herebat dō.
 Luidā ū afferentes quod ex quo aliqui h̄c caritatē non potest
 eā amittere. Opponit ſic ad illud quod dicimus. Auḡ adiuua
 nū comitē. Caritas que defert potest nunquā uera fuit. ad
 quod dicimus quod uera dicit̄ duobus modis quantū ad
 permanētiā. y quantū ad ſubſtēnciā non fuit uera. i. y manēſ
 y confitans. Iēm fit tibi ſons prius cui non communicet alieni
 x. s; non dicit̄ qui futurus est alienus. i. malus ſ; qui tunc eft
 alienus. Vū enī malus eft non potest habere caritatem. tam̄ ſi fu
 turus eft malus pot̄ modo habere. t qui modo eft malus pot̄

ilio tempore habere. Et ita nāq; uidet dīre quod in hac vita
aliquis ita confirmat̄ sit. quod non possit malus fieri. quod
in alia vita tam p̄mittit̄. fatemur itaq; cū carnate habu-
isse. et postea perdisse nec tam aliquis putet nos dīcere qd̄
in ipso ex ordo creationis sue habuerit ut supra de an-
geliſ diuinis ſ. ſ. post creacionē. Non enī statū accidit. ſicut
angelus ſ. post aliquā morā in paradiſo fuit. cū ſcriptura
dicit. ſororā ſuſſe. animalia etiā ante dicta quibus no-
mina in poſuit. Querit̄ utrū preſcūſ ſuerit ſui caſuſ. ad
quod dicimus. quod ſui caſuſ preſcūſ non fuit ſicut et de
angelo dicitur. et hoc eadē ratiōne quā ibi in diuumus. aug-
quoq; ſup̄ genesim. idē dicit. In penā huius peccati homo eie-
tuſ est de paradiſo uoluptatiſ in iſtū locū miferrimiſ ſicut
ibi dicitur. ſicut eu de paradiſo uoluptatiſ ne forte co-
mederet de ligno ſcience boni et mali. uiueret in eternū
Hec uerba uidentur uelle quod si poſtea comedisſet. num
quā moreret. ſi ex alia parte. prius. peccati factuſ est mor-
talis. luomoclo ḡ peccato remanente. non moreret. Id quod
dicitur. Si non puniret. iſta pena ſollicet mortis. puniret
grauior. quia nunquā finirent miserie que modo fin-
iuntur. morte ſicut et diaboli nunquā finiunt̄ miserie. ſi
hoc totū de auditoritate certū non habemus. Volunt qui
dā diare quod. et ſi comedisſet poſtea non conſerret ei ma-
talitatē. et ſub tali ſenſu erponunt hec uerba. Ne comedas
de ligno uel quod prius conſerret. immortalitatē. Et ido-
ne posſet. ad aliud accedere. poſita est ante paradiſum.
quædā ignea custodia. ſollicet flammis gladiuſ. et uerla
ſatiliſ. qui miſterio cherubin ante paradiſu uoluebat.
Gladius iſte ſignificat. tribulaciones hui preſentis utrē
que uiruit ad teptuſ. ſi transuore ſunt. Cherubin plen-
tudo ſcientie et ſignificat curitate. ad eſiū itaq; ligni ui-
tę et tribulaciones multas. et paupertatē que est plenitudo

sciente post peccati redire sunt necesse. sū enī cherubim cum flāmeo
gladio sit ante paradisi ostū. non potest aliud ingredi nisi transie-
rit p̄flammenū gladiū. Solet queri utrū deligno aut̄ prius comme-
disset. aliq; de baptismo parvuloz. Recte. pfecto intelligunt. ante
malignā diaboli p̄suasione abstinuisse abo necto arq; usi fuisse
concessit. p̄cipue ligno urte. S; non uidet hoc dictū subassercioē.

PR E T alias partes penalitatis p̄ peccato illo incurrit homo ^{de libro arb}
de pressione liberi arbitrii. vt em ang dicit in encyclopedi-
a. homo male utens libero arbitrio. se perdidit ipsū
vidēndū est itaq; quid sit liberū arbitriū. quale ante peccati.
equaliter depressū sit p̄ peccati. si p̄t definiri. Liberū arbitriū est
habilitas rationalis voluntatis. qua bonū eligit gracia coop-
ante. finaliū ea deserente. & consistit in duob; scilicet uoluma
re & ratione. Liberū namq; dicit quantū ad voluntate arbitriū
quantū ad ratione. Racionis est uidere quid sit eligendū. & uolunta-
tis est appetere. & ita ratio tamquā p̄dissequia monstrat
uia. consilendo illud quod uidet faciendū. dissuadendo con-
marui. uoluntas tamquā dñs secum ducit rationem. ad quaūq;
fuerit in clinica. Non enī trahit uoluntas ratione; s; solumodo
monstrat racio. quid appetere debet uoluntas. Racio vero tra-
bitur a uoluntate trahit & ducit & in his que sunt contra rati-
onē. Naturalit̄ namq; ratio contra dicit. hoc est in diant. illud n̄
esse. faciendū. utram ueneri & consentit. Et quoniam in istis consi-
lit. liberū arbitriū. soli rationali creature; datum est. Et enim
sola m̄t creaturas habet uoluntatē & rationē. Brita anima-
lia habent sensū. appetitū. scilicet sensualitatē. s; uoluntatē
& ratione aarent. idō liberū arbitriū non habent. sū itaq; habe-
amus commune. cū peccatorib; sensū & appetitū. liberū ar-
bitriū nos ab eis discernit. pones quod omne meritū consistit.
cū enī in illa & necessitate coactus. non in merito beatitudinē
seu miseria p̄meretur. Sensus & appetitus. nec beatū nec mi-
serū faciunt. alioquin brita animalia beatitudinis t;

miserie possent participia. In geniu quoq; minoria, & consimilia,
nec utrius nec in utrius constitutum siquidem nec tardiu nec tardiu
ingeniu nec labilis memoria imputatur. Sola itaq; uoluntas
que semper libera, & nunquam cogi potest, merito apud domum indica-
tur: ea semper a necessitate libera est. Ibi enim necessitas, ibi non est
libertas, ubi non est libertas, nec uoluntas, id est nec meritum.
Præterea sciendu est, quod liberu arbitriu solimodo ad futura
se habet. Quod enim imprestante est, non est in potestate nostra, ut nunc
sit tamen non sit, s; utrum in futuro ita se habeat, tamen non in potestate
liberi arbitrii est. Nec ad omnia futura se habet, s; ad ea tamq; q;
possunt fieri, & non fieri. Huius uidendum est quale fuerit ante
peccati, & possunt notari in homine quatuor: status liberi
arbitrii, ante peccati ad bonum nichil impeditur, ad malum in-
pellebat, tamen sine errore ratio indicabat sine difficultate uolu-
tas bonum appetebat. Post peccati uero ante quam sit per graciā repara-
tū punita concupiscentia & uincit. Post reparacionē, ante con-
firmationē que erit in futuro punita, & non uincit. Post con-
firmationē non potest premitti, nec uincit, & tamen triplex li-
bertas a necessitate, a peccato, amiseria, a necessitate, & ante pecca-
ti, post peccati, equalit liberu est. Sicut enim cogi tamen non po-
tent, ita nec modo. Ita ecce libertas equalit est in omnibus, nec minor
est in malis, quia in bonis, tamen plena post peccati sicut & ante, est alia
libertas a peccato, scilicet de qua dicit apostolus. Ibi spiritus domini, ibi libertas,
et alibi. cui serui ceteris peccati, liberi sunt isti iusticie, nunc autem
liberi a peccato, serui autem facti domino, habentes fructum vestrum misericordie
ficationē. Ita libertate homo amisit, & hoc est augustinus ait. Homo
male utens liberu arbitrio, se perdit & ipsius. Non est amissa libertas
a necessitate, sed libertas a peccato. cui enim facit peccati, seruus est
peccati. Hanc libertatem que est a peccato, illi sola habent qui per gra-
tiam reparantur, non quod appetitus sit sine peccato, sed quia non
dominatur eis peccati, & hoc propter dictum libertas. In malo faciendo
non propter dictum liberu arbitrii, quia ratio ibi discordat
a uoluntate. Judicat namque ratio non esse faciendum quod

uoluntas ap̄ pent. In bono concordat ratio uoluntatis
 eiq̄ tradicens seruit. Unde auḡ in encyclion. Ipsa est
 aut̄ libertas p̄p̄ recte faciendi licentia. et pia seruitur
 p̄p̄ p̄cepti obedientia. Et ita apparet. quod in bonis ma-
 ius uoluntas libera est a necessitate. si in solis bonis libera
 a peccato. Unde anḡ in libro de gracia et libero arbitrio. Sepe
 in nobis uoluntas libera. si non semper est bona. aut enim au-
 ficia libera est qñ seruit peccato. et nunc est mala. aut pecc-
 atu liber. qñ seruit iusticie; nunc est bona. Est tamen libertas
 a miseria. de qua inquit apostolus. et ipsa creatura liberalit̄
 a seruitate corruptionis in libertate glorie filiorum dei. Hanc
 libertatem in presentia uita. nullus habet. Potest homo enim in p̄p̄
 senti liber esse a peccato. quia ut supra diximus. quāvis sine
 peccato nullus sit. tam er quo non regnat peccatum in homine
 liber a peccato est. si pena peccati liberalit̄ nullus in presenti.
 Si predictis constat. in quo sit peccatum in inuiditu liberū ar-
 bitrii. quia tunc nulla facultas ad recte uolendū nullū i-
 pedimentū de lege membrorum ad bonū pficiendū si modo an
 quā p̄graciā libertati sit a peccato. neque uelle nec pficere bonū
 potest. Sicut dicerem de aliquo con�ditio. non potest hic a
 bulare. i. in potestate sua hoc habet. et tam concederemus po-
 ssibile est hunc ambulare. quia potest euenerit ut soluat
 et ambulet. Ita uincit defectū apostolus memorat iniquies.
 uelle ad iacet michi. pficere aut̄ non inuenio. Hisi enim libe-
 retur. p̄graciā intus quam̄ reverentia cor. non potest
 ipsū arbitrii. ad domī. Unde si filius liberauerit nos-
 uere liberi eritis. Et postquam liberari fuerit. nisi uenit
 p̄graciā cooperante. non potest pficere bonū. et ita indiget in
 operante gracia. p̄quā liberetur cooperante. p̄quā ad pro-
 merendū uiuet. cū ante peccatum. sicut supra diximus.
 sola cooperante in digeret. Prūsenī quā caderet non ege-
 bat. liberatore. si cooperatore. Ita solet opponi hoc modo
 ante quā alius reparatum habeat arbitriū. scilicet

donec in peccatis est. habet ipsū liberū arbitriū. Si habet liberū
arbitriū. ḡ in mīnāq; partē fleti potest. Itaq; liberū arbitriū non est
liberū. t̄ si est liberū etiā cū in peccatis adhuc est. pot̄ ipsū bonū ue-
lle. Et ita uidet̄ quod ante quā det̄ grātia possit bonū uelle; s;
ita est hic sicut ymilo compedito. qui scilicet non potest ambulare
ante quā soluat̄. yt am̄ pse uerū est. possibile est hunc ambu-
lare. t̄ hic potest ambulare in eōdē sensu. Similiter non negamus
de peccatore t̄ pagano. t̄ quousq; aliquam possibile fit eiū bonum
uelle. t̄ quin possit bonū uelle; s; non nisi hoc modo. scilicet si det̄
grā. p̄quā liberet̄. et que ei cooperet̄. Aliud est uelle simpliciter.
Aliud est uelle bonū. sicut aliud est timere simplicit̄. Aliud tem-
din. Aliud amare. aliud amare dñm. timere et amare simplicit̄ plati-
affectiones sunt. cū addūmō uirtutes sunt. uelle est nob̄ynaturā
uelle bonū p̄ graciā. simplices nāq; affectiones in sunt nob̄ynatu-
ralit̄. tamquā ex nob̄is. addūmā ex graciā. Vnde auḡ in libro re-
tacionis. Euclā magna bona sunt. quedā media. quedā minima.
Virtutes quibus recte uiuit̄. Sunt magna bona. species quoq; liby
corpori. sine quibus recte uiuimus. minima bona sunt. Potencie a-
numi sine quibus recte uiui non potest. media bona sunt. virtuti-
bus. nemo uiuit male. ceteris aut̄ bonis. i. mediis. et minimis
non solum bene; s; etiā quisq; mali uti potest. Et idō uirtutibus
nemo uitetur male. quia opus uirtutis est bonus usus istorū qui-
bus etiā non bene uti possumus. In mediis bonis regitur liberū
arbitriū. grā et male uti illo possumus. sed non est tale ut sine
eo recte uiuere nequeam̄. Bonus aut̄ usus eius. iā uirtus est
qui in magnis reperitur bonis. quibus male uti nemo pot̄
Ex hac auctoritate appetit̄. quod uoluntas inter media bo-
na sit. bona uoluntas int̄ magna bona. que non ynaturā s;
p̄ graciā in est nob̄is. Yam̄ pot̄ dici quod etiā mali naturalit̄
uolunt̄ bonū. Et ita uidetur quod ante suscep̄ graciā alioq;
habeat bonū uelle; s; nichil est aliud naturalit̄ uelle bonum.

27

quā per rationē iudicare iudicari illud bonū esse, sicut
aliquis tirannus dicit. Ego uelle esse bonus monachus
et
me de seculo. similia. Iste naturalit̄ appetit bona. s; eu bona
non delectant. Vnde nec p̄ me dici potest, mult bonū. Ne ob ha
bet meritū illud tale uelle. s; illud quod est eu delectacione
boni. quando scilicet placet ei bonū, in p̄posito haber. Vnde
apostolus. Deus qui in nobis optat et uelle. perficere p̄ bona
uoluntate. Prīus est bona uoluntas p̄ naturā que non habet
meritū. s; potterat sit bona p̄ graciā et uno habet meritū. Preterea
sciendū est, quod non id dicitur liberū arbitriū, quod epiu
littere habeat. adiutraq; bonū s; ad malum. cū p̄ se possit qui
cadere. s; p̄ se non pot̄ surgere, nisi uiuer agracia xp̄i. p̄ se
enī sufficit ad malum. liberū arbitriū. s; ad bonū p̄ se. Boni
etia angeli non carent libero arbitrio. etiam ita confirmata
sunt, ut non possint esse mali. similiter mali angeli n̄
carent libero arbitrio. sū tam̄ ita sunt obstinati tam̄ possit
esse boni. Liberi itaq; arbitriū ex eo dicent quia est no
tūtarum. Quod enim boni angeli non possunt esse mali n̄
facit necessitas. s; confirmata p̄ graciā uoluntas. Quod mali
non possunt esse boni. non facit aliqua coactio s; uoluntas in
malo obstinata. tam̄ ita et illi natura mutabiles sunt. In
lēR. solus deus est. inquit peccati cadere non potest. Leto
cū sint liberi arbitriū. in utramq; parte fleti possunt. Le
deo c̄ legimur. quod liberū arbitriū habeat. ambrosius
ad gratianū. lyp̄ ubi spiritus apostolus quaq; dicit. quia om̄a
operatur unius atq; idē spiritus. diuidens singulis p̄nt
mult. Put̄ mult inquit. p̄ libere uoluntatis arb. non pr̄
necessitatis obsequio. Hec est aliud liberū arbitriū inco
ni si uoluntas diuitia que non necessitate. s; sola bonitate

P om̄a facit. Enī enī nat̄a lontitas est. Quare peccātū p̄ mi
ost quā assigruumus peccati primi hominis, et hōis posteri

venā quā inde in currit. uidetur est quare in
victetur posteritati eius. Omnes enī qui acto pcon-
cupiscentiā descenderunt obnoxii sunt illi peccato & pro illo
rei sunt originalis peccati. Adquod potest dici quod idō in
putatur omnibus quia omnes illud commiserunt. ut ap̄l̄ dicit
ad. In quo omnes peccauerunt. Quod ita potest expōni. In eo
omnes peccauerunt. i. peccato eius rei tenentur. Ut enī dicit
apostolus. Per unitus in obedientiā peccatores constituit multi
quod inde est. quia plegē peccati. ab eo descendunt. Non idō
imputat eis quia in eo tunc fuerunt originali. Cū ap̄l̄ sc̄m
carne tunc in eo fuerit. s; quia pconcupiscentiā que uenit
de peccato illo. inde descendunt. Et ita potest dici. quod
idō imputat peccati hoc toni posteritati quia in affectu huius
peccati. i. in legē peccati de hoc ueniente concipiunt. inde
in concupiscentia. furtū homicidiū. &c. non imputantur
posteri. quia non sit illa generatio secundū effectus illo.
i. secundū motū de illi ueniente. Solet aquibustā pculata
questio sic soli. Idō illud peccati omnibus imputat posteris. & nō
alia. quia illud peccatiū in paradiſo commissi grauiſſimi
fuit. quia ignorancia. non in diuitiā eū adpeccandū. nec car-
nis fragilitas ^{qua} ante peccatiū neutrū fuit in eo. unde acto
marinū fuit illud peccatiū. quod etiā totā naturā mutauit.
Tota enī natura hominis ppeccatiū illud corrupta fuit.
dug⁹ in libro decūtare cū. tanto maiore in iusticia uiolari
est illud mandatū. quanto potuit faciliori obseruontia
custodiri. Undū uoluntati cupiditas resistebat quod
transgressiōis postea fecitū est. s; non uidetur absolite
concedendū qđ illud peccatiū grauius omnibus aliis fuerit
cū legat. cui peccat insp̄m sc̄m non remittet ē in hoc s. nif
s; illud peccatiū primis parentibus postea redonatiū fuisse au-
tores. dug⁹ in lib⁹ deluptatino parvulorū. Sicut illi primi

hominei postea uite uiuendo unde merito cruciunt p̄dū sangu
 ne ab extremo liberati suplicio non tam in illa uita meruerunt
 ad paradisi renocari. sic et caro peccati. et si remisit peccatis homo
 mea uite uixerit. non continuo mereret ea morte non yeti. quā
 traxit appagine peccati. ad hoc quod diximus. in adā fuisse om̄s
 sic exponi solet. si omnes qui descendederint. assū in adā fuerit
 p̄ illa substancialia quā accepit a primis parentibus ibi exstiterit
 p̄ illa particula que in carnem fuit propagata. n̄ tot animi fue
 rint. quod homines ab eo descendelerint. unde n̄ uidet uer
 quod substancialia unicuit. in primo parente fuerit. ad quod
 pot̄ dici. quod quāvis illa particula primū fuerit ualde parua
 tam nulla substancialia. erteriori in ea transente augmentata
 est. facta est magna. tanta scilicet quanta in resurrectione erit.
 fontū enī habet cibis. si non transirent cibi in ipsā humana
 substancialia. quod n̄ p̄bari potest. si uerū ea die moritū qua
 nascent. in illa statuta resurget quā habituerit serat si uiue
 ret. usq; ad plenā etatē. nulla egrediuione tūtio corporis in
 pediente. unde apparet qui cito si uiueret non alium de sum
 merent partes illius substancialis. si in se augm̄tarent. scilicet
 cista de qua facta est mulier. sicut v. panes euaḡisci. Nec n̄
 negamus. quin cibi in carnes y in humores transirent. unde
 quid abcisorēs sunt quā debeant esse. s; illa sup̄flua non
 erit in resurrectione. quia non est de ueritate humane natu
 re. ueritas humane substancialia dicitur quā in primis parentib;
 fuit. illud solū erit in resurrectione. s; ille partes de cibis fuit.

Domina uas n̄seunt. tanquā sup̄flua deponentur. Qd sit originales
 etiā cibis inquirendū est qd dicat originales peccatum. Peccatum.
 & quare originales dicat. Quidam dicunt originales
 peccatum. sit debitu qd tenent om̄s p̄petrato p̄mi hōis. qd p̄ illo de
 venit omnib; pena etiā. n̄ p̄grām liberent. Isti dicit originales. p. n̄
 sit peccatum. s; si qnq; scriptā uocat illud peccatum. astruunt

q̄ ibi peccati p̄ pena peccati ponit. sicut ap̄ peccato parentis
qui exulant filii secundū iusticiā seculi. ex iusticia dī om̄el
tenent̄ rei. p̄ peccato illo. ita scđm istos in anima pueri nullū
peccati est. quia dicunt ip̄ si si numquā peccauit non est mei
peccati. tam concedit quid mea est peccati originale. quia
tenet debito peccati. s; contra apl̄m plane locunt̄ isti cu apl̄
dicat. Perinobedientia unū peccatores consistunt. multi. f̄ce qđ
apl̄ vocat eos peccatores ante quā genererunt. s; si tam̄ esset pena
et non culpa. an isti ut ip̄ si auint. peccatores n̄ essent. Itm apl̄
P̄ unū peccati intrauit in mundū. et peccati mors. aliud
peccati quod invenit. aliud ipsa pena invenitur. in uerbis apl̄
alii dicunt quod originale peccati sit inobedientia. que in
obedientia monib⁹ est. ante quā renascant. s; non uidet qđ
puer in obedientia sit. quia nichil iniquā imperitiū fuit ei.
et qui nondū pot̄ iti natione. quomodo aut̄ obediens. aut in obe
diens dici. In obedientia namq; uoluntatis est. sicut obedientia
uoluntaria ita in obedientia s; peccati originale non est uolu
tarui. His itaq; omissis dici potest originale peccati. concipi
scencia est mali. ignorancia boni. vnde auḡ in libro de correcci
one et gracia sunt om̄in homini duorum penalia. ignorantia et
difficultas. Ex ignorantia error. ut p̄bet. puerus falsa. Ex di
fficultate crucianus ut resistente. nonque dolore carna
ibus unculis non possit alibiidine temperare. s; pot̄ opponi
cū anima pueri nondū aliquid uelit. t̄ nolet. quomodo con
cupiscentiā mali habet. Vtū est mea non actus. quod p̄bet
cū uenerit ad annos dilectionis. tunc enī concupiscent malū
et dimitit bonū. Similit̄ op̄ponit cū nondū debet ferre.
quomo ignorantia habeat. s; sicut in oculo ceci in nocte uitav
ocatus est. s; apparet. nec discernit iniquitatem. yecū nisi
lucē uemente. sic yin pueri uitū est occitatis. s; nondū
apparet. s; ueniēte tempore. in quo debet. bonū concupiscent
malū ignorare. ignorat bonū. et concupiscent malū. Itm op̄

omnē :

ponit. in baptismo remittit originale peccatum. s; post baptismum non
 nec concupiscentia malorum etea. et ita non inducit quod in baptismo re-
 mittat originale peccatum. s; augustinus dicit. Licit remaneat concupi-
 sientia post baptismum. non inde adirentur quia qui renati sunt. non
 imputantur. hoc est remitti originale peccatum. non imputari. Licit
 enim concupiscentia carnis sit in baptizato tam et non imputatur.
 nisi sit post concupiscentias. quod si fiat. non iam originale. s; adiudicale
 est. augustinus de nuptiis et concupiscentia. que licet in regeneratione non de-
 putatur. impunitum queritur. nascitur propter obligata est originali peccato.
 paulo plus. Unde concupiscentia carnis in baptismo non ut non sit.
 s; ut peccatum non imputetur. Ita est non habere peccatum. non esse reum peccati.
 Item quomodo alia peccata preiunt actum. et remanent reatu. ut homi
 cium et similia ita contra fieri potest. ut concupiscentia pretereat rea-
 tu. et remaneat actu. Ecce in his auctoritatibus patitur concupiscentia
 malorum. esse originale peccatum. sub qua committit ignorancia bo-
 et unde est quod quandoque regimur insaciari scriptura pluraliter.
 peccata originalia. quia diversa ignorantia sunt boni. et concupis-
 centia malorum. quidocunque singulariter repinximus. peccatum originale quia sic
 diuinis iuris istorum ex altero est. Unde subiecto in eo continetur:
Post hoc intendendum est. quare dicatur. Quem dicit originale peccatum
 illud peccatum originale. id scilicet quia a origine trahit
 a parentibus quando generantur. aliquis traducit ipsius pe-
 ccatum. Unde dandum. In peccatis conceptus suus et impunitus. et etea. Hic
 potest opponi. cum aliquis generat. sola caro a parentibus propagetur
 quoniam ut supra ostendimus. anime non sunt traducuntur. et impa-
 paginare carnis non infunditur anima. ut physici dicunt. si iam
 effigiatu corpore. quod et mors sed in credo manifestissimo ostendit
 dicens. Si quis posset et muliere ignorante abortuum fecerit.
 si ab hinc informe fuerit multabit pecunia. quod si forma-
 tu fuerit. reddet animam penitentia. formatum intelligit non ani-
 matum. Et si in ipsa propagatione transmittitur a parentibus peccatum
 originale. uidetur quod in eo sit originale peccatum. quod propagatur est.

si, adhuc illud in animati est. nonne peccati anima est. Quomodo ergo peccatum
in illo semine peccatum potuit esse. Sicut enim omnis virtus est in anima
ita nonne peccatum. Id quod potest dici quod soli anima obvia est
tunculo originalis peccati. si, etiam caro. non quod in carne sit illud pe-
ccatum. si, ex corruptione carnis. illud contrahit anima. Nisi enim
caro in concupiscentia induceret. illo peccato anima non teneret.
Vnde invenimus quod apostoli non habuit carnem peccatrice. si, simile carni per-
cipere. quo illa caro non ex concupiscentia iuri. de matre fuit pruga-
ta. si, operatione spiritus sancti. Ceteri habent carnem peccatrice non quod
in carne sit peccatum. si, a causa peccati. Augustinus defide appetitum. Vnde sibi in
materi iuri mulier inservient ut filios generent. sine libidine non est
parentum concubitus. Ob hoc filioz ex eoz carne nascentium non potest esse
sine peccato conceptus. ubi peccatum in parvulos non transmittitur
propagatio libido. Apparet itaque quod in ipsa conceptione transmis-
tit peccatum originale. quia conceptio sic fieret in carne: anima ex
carne in unione concupiscentia non contraheret. Si queratur quid
sit illa corruptio quam in carne ducimus esse. utrum peccatum sit et
non. potest dici peccatum. i. pena peccati. si, sicut solemus accipere pecca-
tu. cuiuslibet scilicet non dicaret ipsa peccatum. si, quod in carne corruptionis
sit peccatum. perfectum potest fieri. ut in vase sentire esse utramque. pro hoc quod
redit unum accidentium. Iterum solet queri cum parentes alii enim propagan-
tium mundani sunt a peccato originali. quoniam potest filius ab illis
contrahere peccatum illud. Quod augustinus in libro de baptismate parvum
loquitur similitudinibus ostendit. Quomodo propinquum peccationem
affertur manet tam in eo quem generuerunt circumcisio. Quoniam en-
talis quis ope humano tanta diligencia separat. manet tam in
fructu qui de purgato tritico nascit. ita peccatum quod mundatur
baptismu. manet mens quoniam generuerunt baptizati. Ita in eodem
ex hoc enim gigant quod ad hunc ueritatem trahit. non ex hoc quod in
nouritate primi sunt ei inter filios dei. Non enim generant parentes secundum
illam generationem quam de novo sunt nat. si potest secundum ea quia caro
lit. ipsi primi generari sunt. Preterea solet queri quia nasci au-

teneat. peccato illo anima innocens acto creata. cū non sit in
 potestate sua uitare. Non enī est in potestate liberi arbitrii
 illud uitare. t̄ non. cū nondū uitari liber arbitrio. y cū non
 prius in corpore illo quā sit obnoxia illi peccato. Quod ita soluit
 quidā. Ideo anima illa quamvis extraduce non sit. s; nouit ad
 creata y munda. est rea illi peccati. quia cū infundat corpori
 inuenit illud corporis aptū atq; idoneū ad peccandum y in hoc de-
 lectat. et ex hac tali delectatione contrahit illud peccatum. s; si bre-
 ita esset. n̄ originale s; actuale deberet dici. Si enī ex delecta-
 tione est hoc peccatum. non est alienū. s; yppnē uoluntatis. cū ange-
 ali uarent illud alienū. Aug⁹ in libro de lapſimo parvulorū.
 Manifestū est alia esse ppria inueniq; peccata. in quibus hū ta-
 tu recant quoy sunt peccata. aliud illud unū in quo omnes pecca-
 nerunt. Itaq; dicendū putamus. occulta esse iusticia dī qua illi
 peccati. anima tener̄ rea. quod n̄ est in potestate illi uitare.
 ⁊ qd ipso anima ppria uoluntate. n̄ commisit. vt enī apls ait. In
 comprehendibilia sunt iudicia dī. ⁊ cū. Solet queri utrū uolun-
 tarū sit t̄ necessariū illud peccatum. s; qd n̄ sit uoluntariū
 constat y supra dicta. hū si dicat necessariū non debet
 imputari. ydo uolunt dicere quidq; qd nec uoluntariū. nec
 necessariū. y p̄bcta tam̄ dicit. Venescitatis⁹ mis̄ erue me. vñ
 n̄ uidet absurdū licet. dicat necessariū. Si quis querat. ita v
 cū dī qui fecit. animā ipsā in maculatā. sciat ea ex corpe ma-
 culā peccati contrahere. quandoq; ante baptismū separari morte ab
 ipso corpos. ⁊ sic dāpnari quare ea corpori coniungat. Respondeā
 hoc idē qd supris scilicet iusticiā dī esse. Solent quidā sic op-
 ponere. cū anima in corpore creet nec prius est in corpore quā il-
 lo peccato tenet. ḡ quā cito est maculā peccati haber. Itaq; mi-
 quo talis est. qualis acto creat. Adō nāq; creatur in nocens.
 si nūquā in nocens est. cū sit maculat̄ quā cito est. s; n̄ aliud ē.
 Deus creat eā munda. i. ex creatione nullā maculā habet. ⁊
 ita talis est quantū ad creationē quale eā creat dī. s; enī

bona est remūda. quantū ad creationē. Preterea solet queri si omnes animæ. ex creatione equales. t. ex cellentiores. sunt alii. alii. sic ⁊ in angelis sunt. ⁊ uidet pluribus quod ex ipsa creatione. una sit. habilius ad intelligentiā. ad memoriam remēdū quā alia. qđ satis probabile est. Opponit. quod si discordant a corpore ante baptismū. equalē penā habeant. si statim post baptismū equalē graciā habent. ⁊ ita uidet qđ in ipsa creatione sunt in differentes. f. sicut nos ī dūm in tractatu liberi arbitrii ea que sunt ex prima creatione. ut in genuī memoria.

Post quā de originali peccato dicimus adiciendū uidet. de actualib' de quib' uidēdū primo est. qđ n̄ in patrā posteris iuncta illud est exechieli. Non ultra istud. puerū in israhel. patres nři manducauerunt iā acerbā. dentē filiorū. astupescunt. Sicut anima que peccaverit ipsa morietur. filiū portabit iniquitatē patris. ⁊ c. dd hoc uidet contrariū qđ dicit in exodo. Ego reddā iniquitatē patrū infilios usq; intercā ⁊ quartā p̄genie. his qui oderint me recribrā. f. sic ieronim dicit. hoc dictū est de filiis imitantibus malo patrū. qđ iunctū p̄ fine illi auctoritatis. his qui oderint me. Si enī filiū non iunctant peccata patris. n̄ inde punetur. Opponit. si de imitantibus illud intelligendū est. quare solū usq; iunctā ⁊ quartā dicit. qđ omnes qui iunctant parentum peccata in quanta liber generatione sint illis teneant. qđ h̄i ita soluunt. Idō dictū est. intercā ⁊ quartā generationē. qđ usq; ad quartā magis solet hoc euenire. ut filii iunctant peccata t facta parentū cū ad huc nota uelut sint. dūg. de temporali pena illud exponit. quia in uincione parentū puniunt sepe filiū temporalit̄ p̄ peccatis parentū. ut oci nascenti⁊ post ortū fiant t claudi. t quāvis alia pena afficiant. f. in futuro sicut apl̄s ait. Vnusquisq; om̄is suū portabit. Iero super exechielē dicit. in nobis quasi patrū suggestionē aīmī

filii primū pulsū cogitationis ad peccati nūtu. hec est prima ples. ne possi decūrī facere. et opere compleuerit. pmero s̄ sine solū fecerit qd̄ malū est. sed etiā i suo scelere gloriēt. ⁊ bec est quarta generatio. qd̄ n̄ tres pcedant generationes. si dicit̄ quarto quia quarto lo co a primo motu. qui est quali mat̄ posita. ls ḡ primū. ⁊ secūm. si mulū. sceleret cogitationis. sine quibus nullus esse potest. nō punit addarnationē. si tēcā ⁊ quartā generationē. que sunt peccata ad morrē. ad propagationē cū rei. qd̄ sceleret primū motū n̄ punit. chām peccante dū irridet nuditatē patris. n̄ ipse qui qui risit. s. fili⁹ sentenciam si locepit. maledictus art chānaan ser misserit fr̄m suoy. Que est enī iusticia ut p̄t̄ peccauerit. ⁊ in filii sententia p̄ferrat. nisi fieret p̄huiſceñdi significatioē.

Nāturalis differēnā in originalia
actualis peccata. nūne indifferēntē de peccato agnōtū
est. de quatuor inquirenda sunt. que sit causa peccati. quid
dicat̄ esse. ⁊ in qua re. ⁊ in quibus modis dicat̄ fieri. Clausa om̄i
peccati est uoluntas actō deficiens. auḡ. omniū bonoz̄ rerū est
causa dū bonitas. maliū n̄ causa. actō deficiens ⁊ mutabili

S uoluntas. vnuis angli p̄ea homines. Quid sit peccatum
i e re rit̄ quid sit peccatum. ⁊ malū. pot̄ responderi
mebil. uirtu illud. Omnia p̄pshū facta sunt. vt enī
auḡ dicit̄. Malū nichil aliud est. quā priuatio boni. Itaq; ma
liū est aliquid. s; alicui⁹ boni priuatio. Quod quid enī enī est
⁊ est opus dū. ⁊ opus hominis imitantis dū. quia p̄peccatiū re
cedimus actō. Illud pot̄ dici opus hominis imitantis dū. qd̄
operando homo. n̄ recedit actō. ut domus ⁊ similia. Quod si
supnlt̄ hoc uolumus pensare pot̄ dici qd̄ qd̄ est opus dū sit.
Opatur nat̄. deus duobus modis quedā p̄ se sicut naturalia
quedā p̄seriuos suos sicut artificialia. cū ḡ p̄seriuos suos illa
faciat. oſtat ⁊ cū ⁊ ipsa facere. Unde potest dici qd̄ quidqđ est
opus dū est. s; malū non est opus. nec ḡ aliquid est. s; cū ma
liū nichil sit. quomodo pot̄ bonū corriūpere. auḡ. abstinere

a cibo non est aliqua substantia. et tam̄ substantia corporis si omnino abstineat a cibo languescit. et frangit. Sicut n̄ est pecunia substantia. s; d̄ substantia est ruerusib⁹ rationalis creatura. s; cū malū dicat priuatio boni. uicendū est cū boni. Adquod uicendū est qd̄ bonū differentē dicit. Is est summa bonū. yonne bonū. cū essentia bonitas. Id est enī bonū ei esse. Itaq; sicut non pot̄ non esse. cū ipse careat principio fine. sic non pot̄ bonus n̄ esse. cū eius essentia bonitas sit. Et idō hui⁹ boni nulla potest esse priuatio. creature dicunt bonū paricipatione. idō possunt priuari ab uno suo. Et sicut duæ creature sunt spiritualis ⁊ corporalis ita dupler bonū creature. aliud namq; bonū spiritualis creature ⁊ aliud corporalis. Bonū spiritualis creature maxime consistit in aliud in cognitione ueritatis. ⁊ in amore uirtutis. Bonū corporis creature. t̄ in ipsa t̄ extra ipsa. Bonū in ipsa integritas est sensuū. ⁊ affectioniū. sedm quinq; sensus. bonū extra ipsa. ordinata est distributio in creaturis. Quod enī p̄ corruptionem punit ⁊ emendant p̄ homine est. ⁊ quib⁹ bonū est t̄ maiori est. homini bonū est. t̄ malū. triplex itaq; bonū est hominis. aliud extra ipsū quod felicit est in creaturis. aliud in ipso. Et quod in ipso aliud manima. aliud incorpore. yna triplicia sunt mala. universaliē enī cuiuslibet boni p̄ uatio malū dicitur. sine illius boni quod est in anima siue illius quod est incorpore. sine illius quod est in creaturis. s; cū unū quodq; istorū malū sit. aliud est culpa. aliud pena. ⁊ non culpa. aliud nec culpa. nec pena. s; ad penā. Illius namq; boni quod in anima corruptio. ⁊ peccati est. ⁊ culpa. Boni siquidē in corruptione unimur dō corruptione elongamur adō. Sicut diuinitas in duobus precipiue. bonū anima consistit. que sunt cognitione ueritatis. amor ueritatis. cognitio corruptio ignorātia pot̄ dici. de qua ap̄le. Qui ignorat ignorabitur.

Amoris corruptio cupiditas que est radix omnium malorum, quan-
 to magis crescat bee ignorantia, & cupiditas, tantum magis bonum am-
 ore corruptit. secundum hoc anima dicitur corrupta, cu[m] enim sit anima
 in corpore a substantia. secundum substantiam sui non potest corrupti-
 s[ic] secundum bonum quod participat, ite potest queri. In quo amplius
 corrupti potest anima postquam careret aliis duobus felicitate cogni-
 tione seruitatis, et amore, cu[m] enim non sit ibi substantia ipsa, &
 utrum sicut in malis hominibus, in demonibus, cu[m] tamen peccant
 cuius boni dicitur corruptio ipsius peccatum. Aliud non est ibi nisi
 ipsa natura, de qua formata est. Sed ipsa non potest corrupti secundum
 suam essentiam, quia simple incorporeta, nec in ea uirtus est quae
 corrupti possit. Unde ergo priuari potest. Doulus namque postquam
 semel priuat iustitione, non potest amplius priuari, de quod potest
 responderi. Quod quantum magis diligit iustitia, tanto magis
 priuat iusticia, non amittendo iusticiam quam iam non habet.
 sed habilitate recuperandi eam, que unius bona est. quanto enim iu-
 stior, tanto magis iusticia recedit, ita et malus, sicut aliq[ue] in
 firmis, quantum magis infirmatur, tanto plus sanitatem priuat.
 non amittendo sanitatem quam iam non habet. sed quia ab eo amplius
 elongat. Illa etiam bona naturalia, que alio habet anima, ut
 ratio, ingenium, memoria, &cetera, tanto amplius deterunt. sed ob

Nebulam, quantum magis aia de peccatis deformatur. In qua natura
 vero dicendum uidetur in qua natura peccatum dicitur, sit peccatum
 esse, utrum spirituali & corporali & in utraque. sed ut iam
 diuinis non quelibet corruptio boni peccati est. sed illius bo-
 ni tantum quod est spirituali natura. Apparet itaque quod no[n]
 in sola spirituali naturali culpa, & peccatum potest esse, nec negantur
 quin corporal[is] natura malum sit, unde iustitia. Non est malum
 iniuriantem, quod dominus non faciat, sed malum uocat pena non
 culpa, ut infirmitates, huiusmodi, et cu[m] omnis natura sit
 bona siue corporalis siue spiritualis constat non esse malum
 nisi in bono, unde augustinus. Nullum est quod dicitur malum.

Si nullū sit bonū nec malū potest esse, nisi ubi potest esse aliquod
Item aug. quid est malus homo. nisi mala natura. quia homo
natura est, et si homo aliquid bonū quia natura. quid est ho-
ni si malū bonū. Sed bonū quia bono. malū uero quia iniquus.
Quid ergo dicitur quod est hominem est. aut quod bonū est iniquum est. incident illud.
et his qui dicunt bonū est malū. et malū est bonū. Hic undū istū
mali actus debent dici peccati. tamen non. Quidā dicunt quod omnis actus in differentiis
sint. ut nec boni. nec mali dicuntur est. quantum ad se. si dicitur bonū actus
qua sit bona intentione. malus qua intentione. ut occidere hominem.
Telo iusticie bonū est ex odio malo. malū est pse nec bonū nec ma-
lum. vnde abrogiatur. affectus tuus opere tuo nomine impunit. Cum seminatio
na opponit agnoscendā. Si omnis actus in differentiis est. ut adulterari.
peccare. Sed isti actus non possunt est. non mali. Nam ergo omnis actus in differentiis.
Quid ipsi na soluum. Ad ultimū praeiactū nō tam actus notantur. sed sibi
uietur. et id quod quis sit non sunt in differentiis. non tam
minus actus illi. scilicet agere cum muliere. uiuere in differentiis
sunt. Itaque sed in istos. actus non sit peccata. nec id dicitur hominem
occidere. malus actus est. quod peccatum sit. sed quod demala intentione
paedit sic malus. Sane tam potest dici. quod malo actio peccatum
sit. sub hoc sensu. Occidere hominem peccatum. ibidem actus peccati.
duo enim ut dicit augustinus considerantur in peccato. actus. et reatus. act
mope reatus in uoluntate. ut in hoc peccato. quod est homicidium
reatus est ipsa iniquitas. tamen uolumen quo remanet
homo reus est suus actus sit. siue nondum fuerit. siue rāptus
fuerit. utriusque appellatur homicidium. consuetudine loquendi
yusus seruatur. Hoc sunt duo peccata et duo homicidia. sed
tamen. id hinc diuersis modis. sed uolumate. actus duob
namque modis malū dicitur substantia. sed adiectum. ipso cor
ruptionē et priuatione boni. que sit in anima non solū est
mala sed etiam ipsū malū est. id. malitia. aut iniustitia
et similia. actio dicitur mala. non quod ipsū malum
sed exhibicio mali.

habuerit omnē scienciam, nec omnia sciret que dicitur, quod na
 volunt p̄dare: anima illa creatura est, si in nullo equatur creatum
 creatori, nō ḡ sciret quidquid dicitur. Ite si anima illa cuī dō equetur
 habet sapientiam falsū erit adū in omni bono maiorem habere
 sufficientiam quā eius creatura. Itē dicit apostolus: solus sp̄s dī
 scrutat omnia etiā p̄tūndā dī. ḡ anima illa non potest scire oī
 dā qd̄ potest dīcī, qd̄ licet anima illa unito uerbo dī sciat qd̄
 quid ipsius ibiū, non tam equatur ei sciencia quia uerbo met
 naturam illa sciencia anime: illi p̄graciām. Itē qd̄ opponitur
 dē in omni bono maiore habet sufficientiam quā creatura eius. h
 in dictū effe sciant, ubi creature bonū abono creatoris inue
 nit. s; cuī sapientia illi anime: n̄ sit alia quā diuina sapientia
 quoniam potest ibi conspectio fieri. Indubitate nāq; est dicendū qd̄
 alia sapientia p̄ter diuinā sapientiam non fuit in anima xp̄i.
 si enī eēt alia adiuina sapientia minor eēt si minor eēt sapi
 entia illius anime: asapiencia dī quomodo illud totū compre
 bendereret. Om̄n̄ ḡ scaret ho ille quā dī. Id ut ista ueritate for
 mā teneamus, qd̄ illa anima nichil ignorauit. s; omnia scirent
 dicendū est qd̄ n̄ alia sapientia erat illa sapiens anima facit
 id p̄natūrā in illa anima p̄graciām. qd̄ dicunt solus sp̄s dī
 scrutatur omnia magis facit contra eos. statim supponit ap̄ls
 nos autē sp̄m dī habem⁹ s; illa omnia p̄ omnibus sp̄m dī habent.
 contra illos prauitatem dicit iohannes euangelista sp̄s alii ad
 misura dabit. s; xp̄o n̄ est ad mensurā datuſ. s; cuī m̄xp̄o dī sit
 nature uideam cui sit sp̄s datuſ. t̄ diuine t̄ humanae. diuine
 non conuenit dari s; dare. Et ḡ humanae nature datuſ sp̄s
 sine misura. s; ubi non est mensura. non est terminus. ḡ illa
 anima scirent omnia. s; enī quedam scirent. quedam non. cuī
 mensura scirent quia r̄mū habent sciencia ei. fulgentiv
 multa opponit. contra illi errore afferens qd̄ omnium rerum
 sciencia habeat. illa anima auctoritate apostoli ut ait. inq
 sunt om̄s thesauri sapientie et sciencie absconditi. Racione
 quoq; potest idē p̄bari hoc modo nichil sit aliquis qd̄ aīa ei
 qd̄ p̄d̄ p̄sc̄tūlū et antea p̄t̄ cō agi qd̄ p̄t̄ no qd̄ cō m̄o qd̄ aīa p̄sc̄tūlū
 una cuī p̄ceptio secessit

s; hoc omis concedunt. quod ipsi omnia scit anima ei omis scit. s;
gramius supra dictis respondere nequeat. adhuc nobis tam opponit
et anima illa scit omnia que unita est scienti omnia. qđ debet dici
omnipotens quia unita omnipotē. ad qđ potest dier. quia anima natu
rali capax est scientie. illud ei collatum est. s; nisi. cui ipsa na
turaliter capax est. s; cu id sit dm̄ esse qđ omnipotentem ee non

Potuit illud offterri erante. qđ xpc oia i firmitate nr̄e
est supra dicta intendit est quod dicit leo papa dñi iū
mſe suscepit omnia in firmitate nr̄e prete peccati. ut eu
uerū corpus pbaretur habere. suscepit defect corporis famiſtim
ut pbaret uera anima qua habere. suscepit defectus animę ſelici
trifia timore huiusmodi. Hoc potest opponi. quia ignorancia non
habuerit. tamen ignorancia non peccatum. non qđ omnia nr̄e infirmi
tatis suscepit. ad qđ potest dici. qđ ſicuti eſ concupiſtentia eſt
peccatum. tamen post remedii ſacmenti non in pitat nisi negligi
entia ſit. de qua dicit in aplo. qui ignorat ignorabit ſ; etiā uim
cibiliſ ignorantia non imputat. eſt tamen ut signauimus omne
peccatum. N. qđ separat m̄ nos. dñi dicit peccatum. ſ; pista diſſimile
dō ſumus. vabo reedimus. or id dicunt peccata. ſi opponit qđ n̄
habuerit prætencia. hoc non eſt aliquid m̄ omnia nr̄e in firmitate
qđ triftia habuerit. in euangelio timore habemus. trifiti eſ
anima mea uſq ad mortē alibi cepit ibi pauere. redere. Aug.
triftia ſic aliupſit quon ſit carne. ſi enī non fuit trifiti. cu eu
gelii dicat. trifiti eſ anima mea uſq ad mortē. qđ quando dicit
euangelii dormiuit ih̄e qđ trifiti fuit. ſ; uoluntate ſuscepit tri
ftia uenī. Ambroſi. qđ trifitia mea ſuscepit. ſuscepit uoluntate
mea. conſitent trifitia noſ. qui p̄dico cruce. inueniunt tamen
alii auctoritatē que uident ſaluatorē trifitia timorem
remouere. Jeromini. paſſio in illi animo dñi nō retur. dñi nō retur
x passionē cepit contrariari. aliud eſt contrariari. aliud triftare
contrariare. Iterū erubescant qui putat ſaluatorē timuisse
mortē. uafſionis cariſſime pauere. patiſſieri pot tranſeat anime
alix iste. Aug. mſe infirmos ſignans att. r. a. c. i. n̄ enī uere

timet dñs pati tercia die resurrecturus cū ardorē paulus di
 solui ress̄e cū ap̄o aḡt̄ potest dici. quod est iustitia quedam
 quidā timor. qui immiti dominant̄ animo. ut etiā subiungat
 rationē. ut hominē conceptio dī p̄cepto dicant in peccati. sicuti
 petris timore negauit. de huiusmodi locint̄ auctores. quando
 dicunt ap̄m n̄ timuisse. s; est quidā timor moderat̄ qui natum
 let̄ in est omni homini. sine peccato est sicut famis sitis. ille fu
 it ap̄o horruer̄ quippe morte. est etiā notandum qd̄ in ap̄o fuerit
 duę uoluntates. dicit̄ n̄q; aut̄. non est alia uoluntas patris quā
 filii et secundū uoluntatē illa uoluit ap̄o pati mori. sic pat̄
 uolebat. si est alia uoluntas que naturaliter appetitus qd̄ potest
 dī. cui est nolle mori. uita hanc uoluntatē dictū est. non mea
 uoluntas situa. talib; non ueni facere uoluntatē meā s; eius qui
 misit me patris. s; in eō s̄p̄ualuit uoluntas rationis qua idē nole
 bat cū patre. quod duę uoluntates fuisse in ap̄o habemus amo
 nopolatio finodo. in qua fuit machari archiepiscopis damnata.
 qd̄ afferebat in ap̄o non finisse duas uoluntates. solet queri utrū
 aliquā oraret & desideraret. quod n̄ impetrerit. quidā uos contri
 dicere dicunt quod n̄ sit exauditi illa ratio que ipse orabat. pat̄
 si possibile est mansuet amē calix iste. quia ehumanā infirmitate
 illud orabat. similit̄ uolunt̄ dicere. quia ipse scđm humanum
 effectū noluerit salutē omnū. unde illud in s̄tū mea potauer
 eū me acero. id ē cū desiderare fidem illoꝝ. s; cū dicat ipse in
 iohanne. non p̄t̄s rogo qui de mundo sunt. non uidet̄ quod qd̄
 unquā orauerit. nisi p̄saluandis. non enī uidet̄ conniemens
 quod euisoratio n̄ fuerit et audita. s; quod ipse aliquid orau
 erit. quod pat̄i seiret non placere cū ipse om̄ia sciret. Igit̄b; solet
 queri utrū sit concedendū ap̄s est creatura. n̄ uidetur
 ipse concedendū n̄q; si creatū ē in tū b̄t̄ s; ap̄s ab etiō. Hoc n̄q;
 sequeret̄ inde si est creatū haber inicium. si haber inicium n̄
 fuit s̄p̄ s; cū determinazione concechi potest. ap̄s est creatura scđm
 quod homo quia scđm quod homo inicū. neo tam ipse ē concedendū.
 Ap̄s haber inicium. Ambroſi. quoq; multis argumentis probat

aduersus arruum. quod non est creatura. xpi s; t ad optiuus fili
quāus enī non sit fili' dī pnatūrā scđm quod homo. non tam
adoptiuis'. adoptiuis enī est qui cū pnis non filius eet. id est
optat postea infilū. s; non pnis homo ille quā fili' dī fuit. si
ḡ querat āme est xpi fili' dī pnatūrā. concedā. s; cū determinati
one. xpi scđm quod homo est filius dī pnatūrā. t p adoptionem
neutrū concedo. s; p unionē. vnde ap̄ls q̄ pdestinatus est filius dī
in uirtute. &cetera. pdestinatio enī non scđm quod dī. s; secundū
quod homo ei conuenit. Vnde hoc quod dicit ambrosius quid quid
habet filius dī pnatūrā habet fili' hominis pgraciā. Solet oppōm
eternus est deus. in mensu. mortalit̄. ḡ ille homo eternus. &c. s; bō
ille extemp̄. mortalit̄. passibilis. ad quod potest dici. quia sic u
deus dī passiis. mortuis. crucifixus. unde apostolus dñm glorie
crucifixerunt. & tam dī in natura sua. non potest mori. n̄ potest
pati. s; p unionē hominis dicit de dō omnia. & ita que dī sunt dñr
de homine illo p unionē uerbi. unde ppheta. homo natu' est mai
riple fundauit ea altrissim. & in iohanne. nemo ascendit in celū
nisi fili' dī qui decelo descendit. s; opponit. si homo ille eternus
ḡ caret inicio. qd̄ falsū est. habet enī inicu' extempore. s; sic
sequit de homine si est eternus. & caret inicio. quia prima fi
gurativa est. sicut non sequeretur dī crucifixit̄. mortitur ḡ
desinit uiuere. vnde enī dicit aug. uidendū est quod scđm quod
dicatur. queri etiā solet. si xpi habuerit fidē. spē. caritatē. de am
itate enī certum est. ipse enī ex caritate animā posuit pfratib
quod habuerit in pslamo habemus. conserua me dñe quoniam
sperauit uite. & in alio. int̄ dñe sperauit quos pslamos de ipso er
ponit. auctore s; ap̄ls dicit. spes que uidet n̄ est spes. qd̄ enī in
der quid dñe sperat. xpi aut̄ uidet omnia. s; illud dicit ap̄ls de
spes. scđm qd̄ in nobis est. quod fidē habuerit non est coelendum.
Querit etiā si xpi si aliquid meruit sibi. certui est enī quod n̄ ibi
meruit. qd̄ si etiā meruit. ap̄ls dicit. ubi art ppter qd̄ yds era
teant enī &c. vnp ppheta de torrente in uia bibet. ppterera exal
tauit caput. meruit nāq̄ corpi suo in mortalitatē & impatlī

latam s; cu ipse innocens eet. hoc tantū debetur s; ita hoc me
 rito habuit. potest tam aliquis pmereri quod sibi debet. ut si
 ius cui debetur hereditas patris. pmeret ea patri seruendo.
 qd anime nichil pmeruerit xpi plures dicunt. qui nichil aie
 ens aereuerit. Perfecte eni ut dicunt. deata erit. quia ut io
 hannes dicit. hec est una etna cognoscere te. q. m. i. x. Gregori
 quoq; dicit. non habuit anima xpi in quo pscere possit. ubari
 tam potest quod erat anima pmeruit. qd anime acreuit
 aliqd post passionē prius eni timore habuit. tristiam s; post
 passionē nec tristari pot nec turbari acreuit. qd anima illi in
 possibilias ut pati ia pon possit. quare non solū corpori s; ac anē
 pmeruit glorificacionē. in passibilitate. s; quod dicit. gg. non
 habuit anima xpi in quo pscere posset. interlegendū est de sci
 entia. de dilectione. non eni augeri poterat eius scientia et di
 lecio. Illud quoq; sciendū est quod illi psona que est xpi non
 est una pars dī. alia homo si eni integrales essent illi psonae. tē effet
 augmenta illa psona propt' attūptū hominē. dūg. xpi una psona
 est gemine substantie. nec tam dī hui psonae dici potest. Alioquin
 fili dī ante quā formā seru suscipiet nec erit totus. crevit. sū
 homo diuinitati eius accessit. sicut queri utru xpi peccare po
 tut. qd quidā nolunt. pdare illa auctoritate. potuit trans
 gredi. non est transgressus. malū facere. non fecit. s; hoc non
 putamus dictū de apō. s; scī hominibus. Iterū opponit ap̄l libū
 arbitriū. tam ita scī confirmati pgrām quod peccare n possit
 s; multo magis credimus illū hominē dō unitū pgraciā confir
 matū esse. ab ipsa conceptione. hē opponit homo ille potuit esse
 si unitus uerbo. si non esset unitus uerbo peccaret. sicut alii
 homines. qd potuit peccare ille homo. s; n esset negamus qui
 peccare posset s; non esset. si esset uni uerbo. s; postquā fuit
 unitus uerbo. peccare non potuit. si modo peccare. potuit. dā
 nari poterat. Lūia ppeccati sequit dāpnatio. s; absurdus
 quā quod filius dī que erat homo ille dampnari posset. Hic
 notandum est tūc statutus hominis esse. quid de unog; susderit

di filii. primus status. ante peccatum in quo fuit homo conditus.
secundus status ad quem per peccatum est lapsus. tertius status ad
quem post resurrectionem transferenda primus status possibilia
te morienda habuit. non necessitate. poterat enim mori. poter-
rat non mori. quod secundus status necessitate morienda habuit. nec
sario enim morit. tertius status non necessitate morienda habet.
ut secundus nec possibiliter morienda est peccandi. ut primus.
quarto status habuit a ipsi posse mori. posse non mori. sola namque
voluntate mortiorum. unde enim dicitur aquibusda voluntate
mortalis erat natura in mortalis quia cum esset sine peccato
quod est causa mortis. in qua moretur si uellet. de secundo
status habuit defectus nos. famem stimulatorem. de tertio statu ha-
buit non posse peccare. Potest queri cum posset a ipsi mori morte
in illata ab aliis. et mea redimere humanum genus. quare voluntate
mortali morte in qua facta est multorum damnatio. sicut uidet
zalios. R. ut nos traheret ad dilectionem suam. Quanta enim gratio
in morte. pro nobis sustinuit. tantum magis ei diligere dedemus.
Præterea solet queri utrum in morte separata sit diuinitas
ab humanitate. Quidam nolunt dicere. quod ac carne separata sit
diuinitas. non ab omniā quibus non est credendū. cum dicit
Iesus papa. ex quo hominem assumpsit. non depositum. habent ideo
huius religiosi tenent quod nec anima nec carne se-
parata sit diuinitas post illam ineffabilem unione. Non enim
diuinitas bis in carnata. nec bis assumpta carne. In dubi-
tante dieimus ex quo dicitur filius factus est homo secundum carnem.
homo deus. anima enim separata ac carne sed diuinitas a neutrō. vñ
etiam ita exponit augustinus. illa uerba. potestate habeo ponendi
animam meam a tunc sumendi ea. non diuinitas animam depositum
habet. et animam posuit in morte. et animam suscepit in resurre-
ctione. Itē in libro ad felicianum dicit augustinus. Sicut in sepul-
chro carne sua moriendo non deseruit. sicut in utero
uirginis conuascendo formauit. sic ergo non discedente ui-
ta mortuus est sicut passus est non perire uite poterat.

erat uno atq; eodē tempore totus in inferno. totus in celo.
 erat apud in inferno resurrecio mortuorum. Erat et sup celos una uiuencium. vere mortuus. tunc uiuens in qua et
 morte suscepio mortalitatis exigit. iuncta diuinitas separata
 servata non perdidit. Opponit si dī filius est separatus ab homine
 in ipsa morte. f; non nunc definit esse homo. Si homo mortuus
 non est homo. nec g; nunc erat homo. Quod quā fruolū sit. cui libet
 manifestum est. Itaq; enī posset dici modo non est homo qua
 non animal rationale et mortale. quod penitus falsum est. Cū
 enī philosophi hoc dicerent. homo mortuus non est homo. Et hō
 est animal rationale et mortale. loquebat de homine secundū
 hunc statū. Itē opponit si non erat homo t; in mortalit; et mortal;
 si mortalis non quia mortuus. Immortal. idū quia resurreci
 onē tam. Quod nos sc̄i concedimus quia nunc nec mortaliſ
 nec in mortalib;. Obieunt autē auctoritates attanensis hanc sententiam.
 Neledictus qui hunc hominē totū idē animā et corpus quod astū
 sit. denū assūptū. Et liberatū post tertiam aīē amornius resur
 recessisse. non constitetur. fiat fiat. ad quod dicimus attanasii
 tunclaq; contra illos qui negabant eius resurrectionē. vita
 bant quod in morte detineretur ille qui solus int̄ mortuos
 liber. idō dicit hominē denū assūptū. idē liberatū amore.
 Itē ambrosi suplicā clamauit uoce magna dicens ih̄s. dī dī
 mis. r; in me. quare me dere liquisti. I. clamauit homo separa
 cione diuinitatis mortuus. Nam cū diuinitas libera sit mor
 ti itaq; morti non esse non poterat. nisi discederet uita. quia
 uita diuinitas est. S; ambrosius intellexit diuitate separari
 ab homine illo. hoc quod morti exposuit. hominē illū sicut
 et in psalmo. quare me dereliquisti. idē morti exposuisti n̄
 quod derelictus sit t; ab eo diuinitas separata sit. indebat
 enī detinquin ab eo t; ab eo diuinitas discedere. cum non

Potenderet ei defendere suā potētā. Ne renū creacione.
 Et inactatis partib; fidū adiciendū uidet de prima
 rerū creacione. cū plato dixerit tria esse principia

materia formā, & opificem fides catholica unū principium
redit. esse omnī rerū dñm scilicet esse cur² bonitas omnī
rerū causa fuit. sū enī sume bonū & pfecte beatus eternit
esset. uolunt alios particeps esse sine beatitudinis. Et quia
non potest eius beatitudo participari. non pntellectū & qn
tomagis intelligatur tantomagis habet. fecit rationalem
creaturā ut intelligeret. intelligendo amaret. amendo p
sideret. possidente frueret. hoc modo dicitur. ut pars ista
purtate permanereret. si angeli pars corpori. ungeret ut anime.
Querit cur ita factū sit. cū maiori dignitatis esset anima
si miseri puritate permanifset. dñquod potest dici qd' hoec aī
dignior esset. sine corpore. tñ eā corpori. uolunt dī associari.
ut in humana condicione ostenderet exemplū nostrū etiū
unionis. que est mī dñm & spm videbat enī creature quod n
posset creatori umori suo. s; tū sps que excellēt creatu
rā infirme creature sicut est corpus in tanta uirat dilectio
rit non posset coartari ab hoc ut uelit eā relinquere. paret
creati spm eodē modo tā sumo bono umri posset. Ido etiā aī
corporibus associate st. ut in eis dī famularent. uerū & si
mū bonū pmererat. sū itaq; in angelos & in homines disticta
sit rationalis creatura. primū de angelis agendū uidet.
de quibus considerandū est quando creati fuerint. ubi fac
ti fuerint. quales etiā facti fuerint. Quedā auctoritas ui
detur uelle quod ante omnē creaturā facti sunt angelī.
ut illud primo omnī creatura est sapientia. quod de anglī
dictū est. Cur uidetur contrariū qd' dicit in genesi. In prin
cipio dī creavit celū & terrā. Si enī in hoc principio facta sunt
nichil ante celū & terrā facti est. & in plista. In principio dī. f. c.
Quare dicendū uidet quod simul creata sunt & in angelia
natura & corporali. Unde illud salomonis. Qui uiuit in eternū
creauit omnia simul. omnia i. corporale & spirituale natūram
& ita n̄ prius tempore creata sunt anglī quā illa corporalē na
tūra quatuor elem̄toꝝ. In primo omnī creata est sapientia

quia sine tempore precedit tam dignitate; Ierō, in missa ad
 titū illud uidet sentire dicens. Sed milia nondū mī ipsi
 implentānnā & quantas prius cūmātēs. q̄ā tempora. quā
 tas seculoz origines. fuisse arbitrandū est. in quibus an
 geli troni dominationes seruiunt dō. absq; tempoz uerb
 atq; mensuris. dō iubente substituit. cui auctoritati qdā
 adherentes dicunt. cū mundo tempus cepisse quo ante mundū
 mutabilitas non fuit. in fuisse ante angelos astruiunt. an
 mundū in mutabilitate intemporalit; nosm̄ quod dictū est p̄i
 magis appbamus. et quod nō dicit ex dictis origentis fuit
 nec afflēndo dictū est. s; dubitando dicit. & inquirendo qn̄
 rati etiūtates & cetera. arbitrandū est fuisse prius. & cetera. Vbi facti
 fuerint querit. iudicent auctoritates uelle. eis factiū fuisse
 in celo. ut in euangelio. videbā satan tanquā fulgur de celo ē.
 Ne apellamus h̄ celū firmamentū quod secunda die factū ē
 s; celū splendidū empyrīū. quod statī repletū est angelis illā
 supiore parte usq; ad quā machina illa elementoz adhuc in
 distincta porrigebat. Similē enī ut diximus creati sunt angeli
 illa corporea matrē. vnde ang. ita evponit illū locū. In principio
 creauit d̄s celū & terrā & cetera celū. i. angelos. terra. i. illā totā cor
 poreā machinā. in cui⁹ supiori parte sunt facti angeli. s; si in
 celo erant quoniam ut legitur in psaia die & lucifer descendā in
 celū posse sedē meā altissimā & eis simili⁹ altissimō s; ibi celū
 vocat sublimitatem diuinitatis. ascendā i. adequalitatē diu
 nitatis. Dein restat uidē q̄is facti fuerit. In statu anglī
 p̄ki mā condicione tria uidetur esse attributa essentia
 in diuisiblēs. et in materialib; et idō in deficiens. pruisionem
 naturilit in situ. intelligentia spiritualis. liberū quoq; arbitriū
 quo poterant. sine uolentia ad terriū libet. p̄prā uoluntate defleti.
 Solet aquibdā queri cur uiri boni & mali. uisti t̄ in uisti. beati t̄ miseri.
 creati sunt eos fuisse bonos in primo exordio creationis constare
 debet. i. sine inicio. Non enī creator optimus poterat auctor mali esse.
 s; nec uisti. nec iniusti. tunc fuerunt. nec aliquā in tutē t̄ libuerit.

est enim omnis uirtus meritū et omne meritū ex libero arbitrio. sed libet arbitriū semper est ad futurū. quia non adysensit ad preteritū. Quod enim est non potest ut non esse. et quod non potest tunc esse. et idem in potestate liberi arbitrii non est. Non ergo erat liberi arbitriū ut tunc non essent bona quod erant ex creatione. et mali quod non erant. sed in posteriū tamē sicut aliquis sedens in potestate haberet ut stet. sed non time. Non enim potest ut nunc stet. sed in futurū. id est dñs in principio creationis non habuisset aliquā uirtutē. et iusticiā tanta ubi accipemus uirtutē naturalem. at ratio et ingenium. huiusmodi. Nec possumus dicere quod miseri essent. quia sine uicio erant. luna cū essent sine uicio non erant miseri. cū pena non precedat culpa. nec tamē beati quia non sunt creari in beatitudine. sed in beatitudine. sed tamē aliqua auctoritas dicit eos in ipsa actione iustos. et beatos fuisse. Beatitudine et iusticiā uocant statim illū sine miseria. et sine uicio. Opponit aquib[us] hoc modo. Si in principio creationis non haberunt uirtutes. beatitudinem. tunc fecit eos d[omi]n[u]s ipse sed. non decurit enim qui sume potens. p[ro]fector bonis. aliquid facere in pfecti. sed potest dici quod p[ro]fecti erant quō habebant quidq[ue] tunc habere debuerunt. Vir nāc tribus modis. secundū temp[us]. secundū natūrā. et universali p[ro]fecti. P[ro]fecti scām temp[us] quod habent. quidq[ue] temp[us] requirunt. convenienter sed temp[us] habent. hoc modo angeli erant p[ro]fecti. Naturalē quod habet qdqd debet est et ex pedit nature sue ad glorificationē. hoc modo anglī p[ro]fecti post confirmationē. scī post resurrectionē. universali et summe p[ro]fecti. cui nihil de est. quod est solū d[omi]n[u]s. Vnum quales fuerunt anglī in creatione. sed statim post creationē quida sunt conuersi ad creatorē sui quidā auersi. Conuersi ad d[omi]n[u]m fuit diligere. auerti odio habere. In conuersi quasi in spiritu relictū ceperit d[omi]ni sapientia. quia ipsi illuminati sunt. diuersi ex eis sunt. nec relixerit in eis diuina sapientia. quia sunt auersi a lumine. tāquā speculū ofacie uidentis. Illis tantibus mīsi mītib[us] discreverunt d[omi]ni luce tenebras. luce fecit et discreverunt. qui quod boni emunt cuius donū fuit tenebras non fecit sed ab eis luce discrevit. ita angeli prout creati. unde dictū est. In principio d[omi]ni erant celū. et angelos deinde formati quando ad creatiōnē con-

38.

*Excellentes
Lucif. dñe
Paphum*

Int̄ eos qui occidērūt unius fuit ex tollēncior̄ omnib̄ aliis,
non solū illis qui occidērunt s̄, r̄ omnib̄ ei fuisse ex tollē-
nciōt iudicēt. victores uelle. quē ad modū iop dicit. Ip̄ seſt̄
principiū marī dī m̄ exēcie. Tū signaculū similitudinē
plen̄ sciencie, p̄fēcione decoris in deliciis paradisi dī fuit.
qđ ḡg. sic ex ponit. Quāto in eo subtiliōr̄ est natura. eo in illo
imago dī similius in similitudinē ipsa. h̄m in exēcie. Omnis
lapis p̄ciosus op̄mentū ei. omnis lapis. i. omnis angelis op̄uum
eius. quia ut dicit ḡg. in illo p̄ compaciōne cunctis clarior fuit.
unde ap̄ latus est lucifer. qui non unus ordo s̄, unus p̄p̄
p̄tendens est. qui ut dicit thodoris postquā creatus est absq;
aliquo int̄vallo p̄funditatem s̄ue sciencie pendens in suū crea-
tore sup̄biuit. ut dicit̄ in esma. dō equari uoluit dicens. In
altū confendā sup̄astrā celi erat̄abo solū meū. ero simili.
Similitudinē uolunt esse non p̄mittacionē s̄, p̄equalitatē. i. n̄ s̄ob̄
aqualis s̄, qđ sup̄ior uoluerit esse uidet̄ illa auctoritas
uelle. Et tollit̄ sup̄ omne quod dī. aut quod colit̄ deus.
Et quia con̄seruāt̄ sup̄bit̄ creatore suū int̄am. dicit̄
int̄stū caliginosū aerē. cū omnibus illis qui ei consenserunt. si
adūm p̄faciōne ut sint nobis in aurātū. amūnūculū exerē-
tationis. Non est eis conceſſū habitare in celo que et dāra patrā.
nec māra. ne homines nimis uifestarent. s̄ in aere caliginoso qui
est eis quasi carcer usq; ad temp̄ uicī. tunc enī detrudentur
in larariū inferni. secundū illud. he m̄ ignē eternū qui parat̄
et cōta. Et sicut maioris sciencie sunt & minoris habent ma-
iores & minores platiōnes. quida unī praeceps. quida unī ho-
mini. quida unī uicio. Vnde dī sp̄s lūne et. De hoc dubitacio
et utrū modo omnes in isto aere sint usq; adiudicū. an alii
coz̄ in inferno inferiori rā sint quod de auctoritate n̄ multū
certū habem̄. quida tam̄ uolunt dicere quod lucifer qui
plus certis peccauit facti illo dimisit̄ emā quida erat̄
origenes. etiā dicit̄ quod illa ascis uite & pudice uitentib̄
vincunt̄. non habent potestate amplius temptandi alios s̄.

illuc disiunguntur quod sancti ueri simile est. Origenes yit
 sane quia sc̄i repugnantes ad ueris ritos in cemores deinceps
 mutant ex eretū d̄monū t̄ unquā plurimos eoz intimant. nec
 ultra fas est illi sp̄m qui ab illo sc̄o qui y pudice uiuendo met̄
 est. impugnare t̄m alii homine. Scientiū est quod boni angeli
 ita sunt affirmati p̄ graciā quod peccare non possunt; mali obstatu
 p̄ maliciā quod bonū facere non possunt. d̄d hoc opponit quod lib̄v
 arbitriū habeant. t̄ mutrāq; partē flecti possunt. s; non idō d̄r
 liberū arbitriū ut suo loco ostendem̄. s; liberū arbitriū. i. uolum
 tarū. yomi non necessitate cogente. s; libera uoluntate amalo
 abstinent. similiter mali abono. h̄m opponit de hoc quod ieronimū
 dicit. solus deus est inique paratu cadere non potest. Ceteri cū sit
 liberi arbitriū. mutrāq; partē suā possunt flectere uoluntatem
 s; qualiter hoc intelligendū sit ex his ubi ysidori conieere possim̄.
 Angelī mirabiles natura. in mirabiles gracia. vnde uidetur
 concedendū. boni angelī possunt peccare ex sua natura. i. eoū na
 tura non repugnat ad hoc. nec tam concedendū est boni angelī
 possunt peccare. s; pocī peccare non possunt. i. gracia p̄ quā confir
 mati sunt. ad hoc repugnat. f̄t quāquā mali p̄ maliciā obstatu
 sit. tam uiuace sensu non amiserunt. quia ut dicit ysidorus.
 tripli acutissime scientie iugent. supilitate nature. ex p̄xiens
 tempoz. reuelatione superiorū potestatiū. dñq. spiritu mali que
 dā uera de temporalib̄ rebus nosse p̄mittunt. parti subtilitate
 sensus. parti ex p̄xiens tempoz. calidiorē. p̄t tā magnā logi
 tudinē uite. partē sc̄i angelī quod ipsi ab omnib̄ poterū dō
 discunt. iussu eius reuelantibus. aliquando aut̄ idē nefasti
 sp̄yēta que ipsi acturi sunt uelut diuinā dō predicunt. luen̄
 tam si p̄scū fuerint sui casus. s; si fuit layhi yscerunt. aut̄
 uitare uoluerunt. yta fuit y maligni erant ante lapsū aut̄
 uitare uoluerunt. s; non potuerunt. yta erant miseri ante
 quā caderent. prout̄ hoc in omnientia dicit augustini sup̄
 genesi eos sui casus n̄ fuisse p̄scios. Pe ordine. viii. istincione
 ost̄ supra dicta uidendū est quod scriptura nouē or

P genesi eos sui casus n̄ fuisse p̄scios. Pe ordine. viii. istincione
 ost̄ supra dicta uidendū est quod scriptura nouē or

dines angelorum esse restat in pluribus locis, inueniuntur in istis ordinibus tra-
terna esse, et in unoquoque tres ordines ut trinitatis similitudo in eis patet
creaturis insinuerit in ipsa. Sunt enim tres superiores, tres inferiores, et
medii. Superiores seraphim, cherubim, etrum, mediū dominationes principes
potestates, inferiores, virtutes angelorum, archangeli. Hic iudicium est quod
apellemus ordinem, et utrum abysma creatione fuerit ista illa distinctione
ordinum. Ordo angelorum dicitur multitudo celestium spirituum, qui in sepi-
tibus assumulantur in aliquo dono, ut seraphim, qui paluis ardentes arca-
re. Seraphim enim interpretantur ardentes. Cherubimque qui paluis in sciencia
eminent. Cherubim namque plenitudo sciencie, interpretantur, troni interpr-
tantur sedes, troni ut ait ḡg. vocantur qui tanta dignitatis gratia respici-
ut mens sedeat domini, pro eius iudicia sua decernat. Dominationes qui po-
testare principatus transcendunt, principatus vocantur qui sibi sub-
iecti, principiantur, cum que sunt agenda disponunt eis ad eis empla dum
na ministeria principiantur. Potestates huius qui hoc potenterius ceteris in his
ordine acceperunt, ut virtutes aduersae eis subiecte, earum refrenant
potestates, ne homines temptare voleant quantum desiderant, virtus, et
quos signa, miracula frequentia sunt. Archangeli qui maiora
minicant, Angeli qui minora. Et quia maior donum est arctas quam sa-
encia, id est superior ordo adignori dono nomen accepit. Ita manus est
scire quam iudicare, sciencia namque informat iudicium suo ycle alii
et ita secundum excellenciam donorum assignat excellencia ordinum. Et
tam sicut ḡg. ait illa dona omnibus sunt communia. Omnes enim ar-
dent caritate, et sciencia plena sunt, sed quanto superiores tanto ex-
cellenci ea paluis possident. Cum in illa summa ciuitate quisque orbis
eius rei nomine censemtur, quam in munere plenius accepit. Hic oritur
questio biuumodi. Si quisque ordo plenus possidet illud donum aquo no-
minatur, tunc cherubim in sciencia primus omnibus, qui magis plenius
cognoscet, tam enim cognoscere quantum diligit deus. Itaque seraphim in
solu in caritate, si etiam primus, unde quidam exponunt sic illa
auctoritate, unus rei nomine quisque ordo censeretur, quam in munere
plenus accepit, plenus non ad omnes, sed ad inferiores intelligitur, ut
nos possimus dicere quod illa comparatio fiat non ad angelos, sed ad

alia dona. Sicut enī in hominib' cū idē habeant plures virtutes. in
 una plenū aliis. ut iop pacientia. dauid humilitate. ita in ange-
 lis. unde sic exponi potest. illa auctoritas. cū rei nomine quisq;
 ordo cui quā in mitnere plenus accepit. omnib' aliis. sed aliis
 donis. Itē restat inquire si ordines isti acreacione eoz fuerunt.
 quod ita fuisse constat. cū auctoritas dicat de singulis ordinib'
 aliquos occidisse; et alia parte non potest dici. quod tunc ca-
 ritate arderent. Non q; uidet quod tunc esset seraphim. Ad
 quod potest dici quod quāvis in principio creationis fuit nō
 arderent caritate. tam in hoc erat erat ille ordo. ab aliis dis-
 creta. quia ad diligendū habilior erat ceteris. Sicut enī
 uidem incorporib' quod in natura sua quedam sunt aliis ma-
 gis solida. firma. magis etiā aliis munda. clara sic et illis
 spiritualib' naturis quenantes suis puritati. excellencia. et
 essentia. y informa difference. Gradus in ipso ordo huius
 nisi potuerunt esse. in quibus aliis superiores. aliū inferiore.
 superiores qui natura magis subtileſ. sapientia amplius p,
 spicaces. Inferiores qui natura minus subtileſ. sapientia min-
 spicaces condita sunt. s; itas discretiones invisibilis. in-
 sibilium. solus ponderare potuit. qui in numero. pondere. et in
 sua fecit. Querit si omnes eiusdem ordineſ sunt. et quales quod
 quibusda iussi est. s; illud non potest stare. cū scriptura dicit.
 Lucifer cunctis aliis excellencior est. que constat fuisse de or-
 dine superiori. tam in illo orame excellencior. Sicut enī om̄is
 iurgenies unū ordineſ. tam umiser cellit aliū in iurgenitate.
 sic et in angelis pot est. Legitur quod decimū ordo de hominib'
 completi debeat. Malū enī angeli cū de singulis ordinib' cade-
 rent fecerunt unū ordine. quia in malitia similes. licet ipse
 in eis dicatur ordo. ille de hominib' restaurat. Unde scriptura
 dicit decimū ordine gyleri de hominib'. s; cū q; dicat afflu-
 mendos esse homines in ordine angloꝝ. quida in ordine su-
 proꝝ. qui scilicet magis ardent caritate. quida in ordine in-
 ferioꝝ. qui scilicet mutari pfecti sunt. n̄ uidet q; de hominib'

dicimus ordo fiat. s; tam remaneant. Ad quod potest dici qua
secundū conuenientia donorū quā habent cū angloſ dicunt.
m̄di in ordines angeloz. s; sed in naturā quā habent differēt
ab illis alia ordine dicunt facturi. Et quāuis de hominib⁹
restaureret quod lapsū est in angelis ppter quod ait apostolus
In restaurare omnia in apō que in celis et in terris sunt. n̄ ē
intelligendū quod solūmodo p̄ illis qui ceciderunt fac
sit homo. Iacet enī angelus non occidisset homo non nūn
factus esset. Unde gg. quod non sit homines electi iusta n
merū eoz qui ceciderunt. s; iuxta numerū eoz qui p̄m
serunt. b. b. quia enī signa illa auctoritas evangelis constat.
quā tamē credioſ humanū genū ascendere. quantoſ illi
contigit angloſ remansisse ut scriptū est. Statute dī
gencū. iuxta numerū angloz dī. De missione angloz.

Viueat ueritatem auctoritates uelle quod non omni
angeli mittantur in dāmele. milia milii numerū
mittant u. et deoſ milia assistebant ei. Itm dionisi' inq
rarchia. Si rarchia int̄p̄tatur quia deplacatione angeloz
ubi agit. Superiora illa agmina ab initio nūq̄m re
dunt. qm ea que p̄mūnt illi exterioris officiū nūnq̄
habent. Itis auctoritatib⁹ dicitur quidē quod non mittant
nisi inferiores. p; h̄is opponit illud quod esayas dicit. lo
lauit ad me agnus de seraphim quod tra soluit dionisiū.
Hui sp̄s qui mittuntur. p̄cipiunt eoz uocib⁹lū. quoz ge
runt officiū. Unde dicunt illū angelū qui missus est. ad
elārā ut mundaret labia. p̄hete fuisse de ordine inferiores.
s; idō appellāti seraphī quia ueniebat moendere et consumere
delicta. p̄hete Itm dicit apostolus. Omnes sunt administratoř
sp̄s in ministerū missi. Unde uidet quibus quod omnes mi
ttant. et quod ille qui missus est. ad nūnciandū sc̄m hoc
fuerit de superiori ordine. p; opponit. Quare ḡ non omnes
appellant angelis. duo tamē ordines inferiores. quia separati
et quasi ex officio in iuncto hoc habent illi uo ordinis. nec debet

QVI BVS modis peccati sunt. Quibus modis peccati contigit
 ut dicit thodorus. cupiditate et amore. Qd sunt in peccato
 dum quisque vult ad ipsi. quod appetit videret. ne incurrat quod
 meruit. Iterum peccat homo ut se in deum et in proximum. Illud quod sit
 in deum dicitur delictum. aut purum. in digna participatio sacramen-
 torum que peccata dicuntur. fieri in deum. quia in istis maioribus conceptus
 est sit. alia que sunt in iustis et in proximis. non delicta sed peccata
 dicuntur. delictum quoque appellatur. qm relinquimus facere quod
 videmus. Peccatum quando facimus quod prohibemus. tam in diffe-
 renti altum. paltero ponit. In ḡg dicit. vi. capitula uitia tripm
 capitalia. hoc scilicet superbia. inuidia. ira. accidia. tristitia et auar-
 cia. Vila. luxuria. de istis quasi. vii. fontibus. omnes animarum
 corruptiones emanantur. Ita dicuntur capitalia. quia maiora
 sunt aliis. cu alia eque magna. in maiora. si capitalia ex quib[us]
 evorunt omnia mala. Nullum est enim quod amillo horum sit exornatum.
 Superbia est amor excellentie proprieatis. nec uitium est quod excelleret
 amans. si quia illud quod est. scilicet excellencia partiemus.
 usurpare contendimus. quasi singuli possessione. sunt uiri. spes
 superbia. ut ḡg dicit. Prima est cu homo boni habet. quod sibi at-
 tribuit. sed cu credit adeo esse datum. si. tamen. prius meruit. Tercia
 cu se iactat habere quod non habet. Quarta cu ceteris despici
 singulariter vult. uideri. hec ultima species uicini patimat
 diabolo quem p̄ angelis esse uolunt. Ex superbia primo loco nascitur
 inuidia. que est addictio alienae felicitati. cu enī superbi uideat
 prius in eodem bono aequalē. Iacet p̄ se exaltari. magis inde
 illi. et inde ex leui iniuria. ad uia erga prius. Ita est origo
 doloris impatientia. ita tria omni interiori bono hominē
 spoliant. tria enī sunt diligenda. de primis nos ipse su-
 perbia tollit dm. in uidia prius. ita se ipsū. Deinde sequitur
 accidia. que est in istis confusio. sine intima tristitia. et quia
 mens humana sine aliquo gaudio uiuere non potest
 amissio interiori emagat ad exteriora. quod facit anaricia.
 que est in moderatō amor. cu ita delectet exteriorib[us] prius

delectat uito. qd est prime nature. scilicet gula que est
in moderatus amor edendi. inde luxuria que est libidi-
nose uoluptatis appetitus. Supbie supponunt cetera. non qd
de illis predici. s; post ea ponunt ut matre. alioz est eni sup-
bia. radix omnii maloz. radix g supbie. non est itaq su-
bia. omnii maloz radix. ad quod pot dici. qd insupbia
sit auaritia. cu supbia sit amor ppriz excellentie. vt eni
aug dicit. qd auarus illo cui de non sufficit a pot dici. Sy-
bia. et induit omnii maloz. idem malarii affectionii cupido

Cras u est radix omnium malorum actionum. Que sit differ-
entia. v. uirtus. septem uirtutes quas paruit. ^{cia i ter vni-}
septem dona sps sci. Intra dona uirtutes. hec est differ-
entia. quod dona sunt primi motus moerde. quasi quedam semi-
na uirtutum iacta. super terram cordis cordis mri. uirtutes qui
segeb. que ex ipsiis consurgunt. Sunt eni effect donoz quida
habitus boni t confirmati. Et dicunt. ui. dona. septem sps
vnde in apocalipsi uidit iohannes. septem spiritu discurrentes
ante thronum d. Sps dicunt idem aspirationes. que procedunt
uirtutes. sunt dona solimodo vni merita. uirtutes sunt dona
et merita. In illis enim opat de sine nobis. in ipsis opat nobiscum
et timore qui est omnium sapientie nascitur humilitas et sps
pietatis. mansuetudo nascitur. ita p singula que numerant
sbi. Beati paupel spiritui. hic intendit est. u. esse timores ut
att. ag. Seruulis. mundanii. incialis filiales. Seruulis est amalo
cellare. p pena. ab homine instantie reenta tam uoluntate
mali. Mundanii est cellare. ab hono ppi pena que timer ab hoie
ut impetro fuit. Est pma timor diuinus. timere dm. ppi pena
et plente v gehennate. si tam dm timer. pena. ppi s in dilectione
boni. angor. p penitentia habet. que scilicet est maloz. et
seruulis est timor iste. Si aut timer adumcta recunditate. in
cialis est. hic timer est iuxta sapientie quando homo icipit
sape. p gemitare dm. u timer. sps in se inuidet comitant. v
legit. timer u est sine spe. quanto p bona uolumas crescit.

idē caritas tantum agit pene timor et de cōscit. Si uero sola sal
 fit. dilectio sit filialis vestris. qui ymaner in sc̄m sc̄l. Constat
 magis quod timor initialis est. non et sine caritate. non dico
 perfecta s. inchoatiua. Unde iohannes neplā sua inquit perfecta
 caritas. foras inuit timore sc̄l initialis ubi inuit. qd̄ n̄ h̄c
 perfecta est. tam caritas in timore initiali. seruile et mundani
 timore prohibet ap̄s dicens. Hoc timere eos qui. o.c. tam u
 anime n̄ h̄c qd faciant. post de initiali timore supponit
 dicens. s. eu timore. qui pot. a. 7c. inutere in gehennā. qd̄ n̄ pēpe
 nisi meo caritas. ut si n̄ dū perfecta esset. h̄c notandum qd̄ aliquido
 in diuina scripta sit timor appellat. seruile. quia seruile est
 affans. qd̄ ybi timore cessat a malo. hic s. ille timor facit
 cessare amalo ope. ybi voluntate. iste yope. y voluntate. Beda
 sup̄ parabolā dicit. qd̄ utq; timor cessabit in futuro. Unde
 uidet contrariū qd̄ psalmista dicit. timor dñi sc̄l ymanes
 in seculū sc̄li. s. pot̄ sic exponi quod dicit. Beda utq; timor
 cessabit in eternū. utq; affectus timoris. effectus initialis timor
 et timere puniri. effectus filialis t. timere separari. dūg
 timor est gratis amat. non timens puniri s. separari. Il enī
 timent perfecti gehennale penā s. separari impensis pot̄ aliquo
 culpa. Infido u. nec separari nec puniri timebunt. et tam id
 erit. timor sc̄lio et reuerentia. duo enī. in ipso dō atten
 dunt maiestate. yietate. fa magestate reuerentia expi
 ate. dilecio. h̄tq; magestate timebunt. i.e. ei cū reueren
 tia subdit erunt. Solet queri utrū in ipso utq; timor fuerit
 quod filialis meo fuerit constat. Reuerentia enī dō exhibe
 bat. secundū humanitatē. Initialis ut quidā dicunt nō
 fuit. sc̄ley in eo. de illo quippe dicit iohannes neplā sua. P
 perfecta caritas foras inuit timore. Si quis dubitat ap̄m
 summe perfecta caritate habuisse. It̄ timor initialis est
 timor gehenne. s. ap̄s non timuit gehenna cū esset in
 munis ab omni peccato. unde certus erat. qd̄ ille pene
 nullom comprehendenter ei. s. opponit. qd̄ elias emunat.

septē dona fuisse in ipso dicens. Requiescit super sp̄s sapientie, intellectus sp̄s, filii sp̄s scientie, pietatis, sp̄s timoris domini. sed ut dicunt quod est in broz attribuitur ipso. non enim apostolus inse donum. sed in corpe suo. Itē opponit eis quod in ipso plenitudo omnium bonorum fuit. et istud donum in ipso fuit. quod ipsi trā soluunt. non habuerat apostolus inse singula dona cui nō habuit per intentionem, p̄petualis que quidē donū dī tamē plenitudine omnium bonorum habuit. quia ei ad p̄fectionē nichil defuit. Sed si timore inlorale, t̄ pertinentia contumilia. q̄d si donau perfectorum sunt tamē habuissent. sine dubio nō p̄fectionē daretur; ut p̄fecte inlū tamē facerent. alius uideret quod in ipso fuit illud donum quod est timor inloralis. Nec tam concedebatur est. quod in ipso fuit inloralis timor. Timor domini namque in dono est de ulti. vii. nō duo s̄; duos. h̄m effectus. secundū unū effectū dicitur inloralis. secundū alioī castus et filialis et secundū hunc effectū fuit in ipso. fuit q̄d illud domini dī quod est inloralis timor. tamē ipso non fuit timor inloralis. quod non secundū illū effectū apostolus habuit timore. Sicut sunt duo quorum unus habet imperfectā fidem. alius p̄ficiā et constantē. una tamē dicimū habere fidem. una uirtutē. Nec tamē inde sequitur. si habet eandem. ista imperfectā. q̄d ille in p̄ficiā. istud probaliter uideret. quā q̄d pruis diximus. Et tamē concedunt hoc uerba. Christus habuit timore inlorale. et gehennā timuit. tamē certus erat quod nō posset eum cōprehendere. aliquis in magna turri positus timeret p̄

Capitū exqđa errore quāvis certe esset nō rueret.
outra peccata tā originalia De Sacramēto.
quā actualia. de quibus uā diximus inueniātū
Sacramēta remēdia. de quibus hec tria considerē-
da sunt. quid sit sacramētu. quārē institutū. in quib⁹
constituitur. Aug. sacramētu est sacre rei signū. Itē
sacramētu est inuisibilis gracie inuisibilis forme.
In sacramēto baptismū significat ablucio intiorum

pilla formā extiore r̄uisibile. vnu quodq; sacramēti illi r̄ai
 similitudine debet habere cui est sacramēti. vnde aug. Si
 enī sacramēta quandā similitudinē earū rerū. quarū sacra
 mēta sunt. non habent omnino omnia sacramēta non essent.
 Opponit quod p̄diota diffinitio non conpetat solis sacramētis
 cū rante sanctificationē hoc congruat aque ut sit r̄uisibili
 forma. inui gr̄e quia sicut d̄fferunt aqua corporis sordēi. ita
 p̄graciā. sonus anime. s; ut solis sacramēti conpetat. sic in
 telligendū est. sacramēti est r̄uisibilis forma. r̄uisibilis
 gr̄e. meo collate quā scilicet. confert sacramēti ipsū. n̄ enī
 solū signū facie rei. s; etiā efficiendo. 7 hoc est quod distat
 in signū r̄ sacramēti quia adhoc sit signū non aliud erigit
 nisi ut illud significet. cui p̄hibet signū. non ut conferat.
 sacramēti n̄ non solū significat. s; r̄ confert illud cui est sig
 nificatio. Itē hoc int̄ est. quia signū potest esse p̄ sola signifi
 catione quāvis careat similitudine. ut circulus tunc. s; sac
 mēti non solū exstitione significat. s; etiā ex similitu
 dine representat. sicut enī iā diximus sacramēti semp̄ debet
 habere. aliquā similitudinē ei rei cui c̄dicit sacramēti est
 Sc̄iendū q̄q; est. quod sacramēti appellat quandoq; in sacra
 scriptura res sacra r̄ mystica sicut sacramēti in carnatiōis
 de inde uidēndū est quare sacramēta sunt instituta. tria
 sunt p̄pt que instituta sunt. p̄pt eruditionē. humiliacionē
 averciationē. p̄pt eruditōne. quia cū homo ante peccati
 cognitionē ueritatis. tunc sine medico posset dñm uidēr̄
 p̄supbia exēcat̄ est. ut ad cognitionē realeat necessaria
 sunt hec r̄uisibilia s̄que erudit̄ mens ad intelligenda
 r̄uisibilia. p̄pt humiliacionē. quia cū rationalis creatū
 tam̄ dignitatis esset. ut non ipſu sibi bonū esset. s; id solū
 quod est summū bonū cū aliis rebus b̄ quod sunt. sit summū
 bonū. ut lapidi ligno. ut illud optineret ante peccatum
 non aliud oportebat. nisi ut desideraret quia sideraret
 agnosceret suū esse bonū. si aut̄ sciret suū bonū esse.

scaret illud esse melius se. quia quidquid bonū est alicui' erit
ipsū melius est. eo qd si scaret. scaret esse meli' se subiaceret ei.
y hoo desiderio haberet illud. quia tante libertatis est rati-
onalis natura ut nūmquā illud bonū possit habere. nisi uo-
lens. ipse ipsa sola mūditiū uenit. s; quia suppbia hō illud
amiserit bonū. y humilitate recuperare oportet. s; non suffic
in hoo solo humiliari ut subiciat dō. quia y hoc ante pecca-
tū debebat. postquā plus oportet facere. y dō sunt infinita
sacramēta. ut non solū subiceret dō s; etiā inferiori natura
ut in istis querat homo salutē. s; non abistis. O agna enī
humilitatis exhibito est in istis inuisibilibus y homine
mitis in istis inferioribus salutē querere. ppter exercita-
zione constituta. quia cū non possit homo esse sine exer-
citacione. ut remoueret amalo. ex exercitacione y sufflua
exercitat se in bona instituit dō sacramēta. y eoz certa loca
ut in ecclēsia audiatur missa. y ibidē sacerdoti confessio fiat
y similia. Tria sunt genera exortationū unde ut adhi-
cationē animy panet. secundū ad corpus souendū. Terciū
ad animy subversionē. primū inquit. ultimū yhibuit.
medii conoeedit. tria sunt in quib' consistit sacramēta. Reb'
ut aqua oleū y fumi factis ut submersio. insufflatio. dictis
ut in uoca. rebus factis dictis. ut in uocatio trinitatis. Itie
potest queri cū istis sacramētis p̄cipue constat salus homini
quare ab initio non fuerunt instituta. ut ab initio esset sa-
cramēta baptismatis - sacramēta confirmationis. y c. adeo
pot' dici. sicut paulani creuit p̄iualla temporū cognitio
fidei ita congruebat. ut nūc essent obscura sacramēta. in
qua uertas in luce uenerat manifesta. cū enī circuitio
y baptismi signa ecclē q̄y intus a peccato liberantis. mani
festi hoc in baptismo significat qd abluit totū corp' q̄ uox
incircuicione que unī partis tam pellicula auferebat. Iaq.
ab initio mundi y intempore natalis legis. y nūmpe scriptis
legi contra peccata originalia. actualia fuerunt sacramēta

remedia prius sacrificia ut isti abel. noe. et alioꝝ fidelium postea
 non soli sacrificia s; etiam circuſio quę fuit tempore abra be
 mpara. Et immoralibus. quod apud nos ualeat aqua baptisma
 tu hoc erit apud ueteres t; p parvulus sola fides. t; p maioribus
 iuritus sacrificium. t; p his qui habrahe semine pdierunt negotiū
 circumcidionis s; etiam cū p parvulus sacrificia offeret quoniam
 uerbiū erit quod dicit gg. p parvulus sola fides. Adquit pot
 dici quod p sola neve excludunt sacrificia. si dicit ſolati
 des. i. iudua. y in miftorio uelata tunc fuisse in parvulus
 i. in his quibus non erat facta relatio futuri in carnationis
 uirtute sacrificiorum intelligebant. quod scilicet illud signi
 ficauerant. illa sacrificia. Circuſio habrahe in para fuit.
 qui octauia die fiebat. lapideis . In carne pcpucū
 idō uilla est fieri. quia in remedii iſuia est fieri contra
 originales peccati. qd' apparentibus contrahimus. pugnati
 in concupiscentia que in parte illa dñiat magis. Et signifi
 cabat circuſio carnis circuſione mentis quia in mun
 dabat anima a uictui. Octauia die idō fiebat. qd' p octauia
 significabat resurrecio. querit post hanc uita que uol
 uit. Septem diebus. ibi erit pfecta circuſio. quando liberabit
 caro a seruitate corruptionis. Duplex itaq; erat res illi
 sacramenū circuſio a peccatis que est in anima et circuſio
 a peccato et ab omni pena peccati que erit in resu
 rrectione. y in anima y in corpore. Conſtat itaq; tres cir
 cuſiones esse. prima est sacramentū. due sunt res illius
 sacramenta inter lapides. ap̄m significant de quo apl̄s.
 petra erat. ap̄s qui tollit peccata mundi. De mulierib;
 querit. quod redia contra originales habeant. fidei.
 sacrificia. oblationes. Solet y queri de parvulus qui
 moriebant ante octauia die. remedii haberent et nro
 dixnarent uide dixerit quod dixnarent dicentes qui
 nunc p annagelii terribilitate ac salubritate clamant
 neli qui renatus fuerit ex aqua et spiritu. scilicet n̄ pot

introuit in regnum dñi. ipse ductus clamat ypsam legem. Vascil
caro preputio non fuit circumcisum ybri anima de populo
toto. qui pactum meum irritum fecit. Sed melius videntur hanc
relinquendam iudicio quam temere aliquid indicare. Quem
quod distet ut baptismū et circumcisionē quantū ad efficaciam
Beda idē salutifere curationis auxiliū. circumcisio in lege
contra originalis peccati uulnus agebat. quod nunc bapt
a gracie relevante gracie tempore consuevit excepto qd̄ regni
celestis. amissā nec dñi intrare poterant. tam in sinu habia
he. post mortem beata requie consolati. supine pacis ingressu
spe felici respiciendū. De x. p̄ceptis.

Octo que sufficent remedia ante legē per peccata
restat uidere. que sunt sup addita p̄ ipsā legē datā
ita considerandā. quare sit data. y quibus. y quandoz. ubi
Lex scripta data est idō ut repararet legē naturale. et ren
scere faceret. que post peccati oblita erant. ut populu
rūdo legib⁹ figuris ad futurā uirtutē prepararet primi
efficit p̄naturalia. decem precepta s̄. p̄figuratura ut
de agno yaschali y similia quibus data est. Semine abrahē
i. xii. tribib⁹. quia xii. filiū israhel p̄cesserunt. sic p̄
queri. quare tñs solis. ad quod potest dici. quod idō imm
populo. non omnibus sit data quia in figura fuit p̄posi
ta. unde apostolus. Omnia in figura illis contingebat
y sufficiebat ostendere. in uno quod causa figure elem
pli p̄ponat acto. s̄. noua omnibus impatur. que non
figura s̄ res ipsius figure. Et cū essent in ipso illo p̄fici
aliqui mediocres. pessima pfectus insigni fuit data
sicut et circumcision abrahē. Mediocrib⁹ impedagoy
ut facienda doceret. uitanda p̄beret. errata
p̄mendo corrigeret. Pessimum abiram iudi
cio in undictariū data est. ut qui insordib⁹
est. m. s. contra apio patro bonis p̄mis a est. ut
que iustit⁹. iustificet amplius. quando data est

2. die ab evita degipito immolatione pascalis agni. Sicut et no
 na lex data est. apls. 1. ipse scribens in corde. 1. die post immolati
 one iteri agni. 1. ap. ut in monte sua sicut sermo pfectio
 noui testamenti communens que apel facit in monte. In ueteri
 testamento sicut in nouo tria continent pmissa sacramenta
 pcepta pmissa ueteris bona temporalia. unde et uero di
 citur in quibus tam uer ob scire figurabant eterna
 pmissa noui beatitudo eterna. Sacramenta illius certi
 cito que et ante legem. et seruantia sabbati sacrificia
 etiam multa et agni pascalis. et his similia. que cum non erat
 pruis supaddita sunt in lege per que futura ueritas
 manifestari quam pruis monstrabatur. oculta sacramenta
 noui baptismi. et cetera. Ideo autem britta animalia sibi
 deus immolari uolunt ut populu in suo cultu ex eroret
 et eos ad idolatria renocaret. nec scilicet ea demonius
 immolare. Nunc de preceptis restat dicere. In pre
 ceptis comprehenduntur naturalia et figurativa. Na
 turalia dicunt illa decem que naturali manant lege
 neos sunt in scripta lege inchoata. si remouata quia
 p peccati erat. deleta. Hec sunt illa decem manda
 sunt et moralia dicuntur. nec sunt terminata in noua
 lege. immo pfectus ad impleta significativa ad temp
 data sunt ad futuram uirtutem pignanda. acto preui
 sa et uirtute ad impleta fine accepserent. In illis. xi. pre
 ceptis dilectio dei pcam in ptabula tria que in prima
 tabula ad dilectionem dei. vii. alia que in secunda tabula
 ad dilectionem primi rescribitur. Primi precepti prime
 tabule tale est. Iudei iherahel deus tuus unus est
 pmi ad orabis. illi soli seruus. Et in uidenti est quod
 alia seruitus que soli ad exhibenda est que grece dicit
 letira et alia que en hominibus er biberi potest
 que greci dulia. Lebennus hominibus reuerentia
 exhibere sicut apls precipit. sed non sicut deo. Unde

illud meū honore illi dabo honor iste est illa reuarentia quā
soli dō exhibemus quod est totā mentē p̄ humilitatē / deno-
tionē ei subternere / ipsū principiū / fine om̄is boni credē
/ hoc modo solus dō adorandus / ista seruitus sicut dū
mus / Ita tria dicunt apud grecos. Unde ut idolatrie dūr
qui hunc cultū creature tribunt preuenientes creat
poti quā crederi quod dī est idolo attribuent. de quo dī
est ap̄s. idolum nichil est in mundo quod non de materia
dictū est. sicut de lapide / & ligno quod creature dī sunt.
s; de forma mider̄ esse. dictū idō nāq; forma dicit illud
pprie idoleū dicit. cui imprimitur forma aliqua ut
colatur tamquā dī. que forma non est opus dī. nec
hominiſ uitam dī quare non nichil est. quid quid
namq; est t opus dī t imitantiſ hominiſ dī. i. illud
ppri quod idolum appellatur. Unde ita dictū est. si dī
ceretur corporeus angelus nichil est. non negaret
angelū esse. neq; corporis s; er illis duobus unū ē
negaret. Ita quod dicit idolum nichil est. negat esse

aliquid illud quod ipſi putant esse idolum
s; una personā ersimulacro. / spū pſidente
constantē sicuti ex corpore / anima unius homi
putabant enī quod uiueret idolum. / logui posset rāq;
pſona constantis simulacro illo / ex spiritu illi si
mulaero pſidente / illud tale nichil est. Sed dī
preceptū est non assumas nom̄ dī inuaniū / sicut p̄
certū ad patrem p̄met. ita illud ad filium. inuaniū
etā assūmit nom̄ dī qui credit filiū dī hominē
esse tam. In uanū etā assūmit dī nom̄. qui cu
ad orat. quia ab eo factus est / quia ab eo redēptus
Unde ipſe dicit. Creditis in dī / ut me credite ut
intelligamus enī non solū adorandū anobis indu
nitate quā condidit s; etā inhumanitate redēmit.

Unde pphā adorare scabellū pedū eius quā sēm est. Qui enī
 ac adorat humanitatē xpī. i. cū qui in humantate redemit
 n̄ creaturā s; creatore adorat. Tercū ad spm sēm p̄met. obser-
 ua diē sabbati. i. et peccata requie p̄ humanitatē dī yspm
 sēm. In secunda tabula primū preceptū ad carnale patrē refert
 sicut primū prīmū tabule ad patrē celeste. Quod tale est ho-
 nora patrē tuū & matrē tua. s.l.s.t. honora iñ his que contra
 dī summū patrē non sunt. obediendo. & in necessitatib; suis. qmā
 potest subueniendo uīsi longeius. s.t. scilicet uiuentū. Secundū
 preceptū non occides homicidū fit itis modis. Manu. līgūa. ē
 sensu Iudei enī quāuis manu ap̄m non occideret. linguis tam
 occidunt. Consensu quoq; humilitatis multe homicidie fit
 vnde qui odi frīm suū. homicida. o.t. Judici licet occidere.
 et si zelo iusticie h̄ facit. non committit homicidū. Tercū
 p̄ceptū non mechaberis. Vigiles est fornicatio. spiritualis deq;
 pdidisti om̄is qui fornicat abste. Et corporalis dequa angust.
 dicit. in euāglo. phibet dīc om̄e concupiscentia dicent qui
 uiderit mulierē ad concupiscentia ea iā mechat' est in corde
 suo. h̄ lege enī inchoata sunt hec mandata. In euānglo confir-
 mata. Quartū p̄ceptū non furtū facies. Subfurtū conpre-
 bendit sacrilegū quod est afferre t de sacro sacri. t non sa-
 crū de sacro. & cetera. Sacru apellat. quidquid mancipatiū est
 cultui diuino. sine tēplū sine res templi. Rapina enā sup-
 furtū comprehendit. Qui enī furtū phibibuit rapinā non p-
 misit. dequa inquit ang. Quādū res p̄p̄t que est peccati
 est non reddit. nāḡ penitentia si fingit. s. rapina usura
 comprehendit. Iēs. Usuras querere aut fraudare aut rap-
 nebil int̄ est. Comoda frī tuo & accipe quod dedisti & suffici
 neq; ras. duq; usura plus accipe quā dare. Quod filii isti
 egip̄tis fecerunt. non fuit furtū quia ex familiari man-
 dato. si enī ille qui legē dēd̄ alī p̄p̄ n̄ transgredit legē q̄ ei dēd̄ it.

Quartū p̄ceptū non falsū testimoniuū dices. Itte phibet n̄ e mōda

putriū s; quia omne est mēdatiū. dicendū est quid sit mendatiū et
quod mēdatiū est p̄m̄tū. auḡ. mentur est contra hoc quod animo
semper loquitur. Opponit de iacob qui matre consilente dicit pat̄
ego sū esēti quod ipse contra scientiā dicit. vere enī se non es
esau. auḡ tam̄ in libro secundo sup̄ euāgl̄um inquit. Iacob qd̄
de matre fecit auctore ut pat̄ fallere uideret si diligent̄ at
tendat. non est mēdatiū s; misteriū. h̄c op̄ponit de iosep qui dñ
fratribus suis p̄solite pharaois exploratoribus cōfīl̄ y dicit
se augurari incipho. quod tam̄ uerū non fuit. Quidā dicit
quod mendatiū fuit. s; non tale mendatiū quel peccatiū
sit. Picunt enī quod omne mendatiū sit. s; illud solū qd̄ di
ntentione fallendi. Intentio iacob erat matri obediē. similiter
iosep. non intendebat fallere. s; non tū cito uolebat manifestare
s; h̄ non uide uelle. auḡ dicens. qd̄ nec puta alicui mē
datiū sit. Noluis itaq; uideatur ut eos esse mentitos dicam
y familiari mendatio h̄ dūrissē sicut y hebrei ex cursant
afurto p̄ familiari mandato. Cū enī mat̄ iacob ip̄m̄ sem
ei h̄ preciper mat̄ obediēdo ip̄u sc̄o obtemperauit. h̄c op
ponit si quidquid dicit contra. qd̄ s; est mendatiū. tē illud
ip̄s est uerū dīs. uerū homo cū dicā. hoc uideus contra
conscientiā s; nullus audieret dicere. hoc est mendatiū.
adquod potest dici. quod illud est uerū quod dicit non
mēdatiū. itam̄ iste mentit. Sicut iustiū se putans
uerū dicere falsū dicens non mit̄. auḡ merichridion
Homo est uideandus sane mentari. quod dicit falsū
quod uerū — putat. quia quantū in ipso est. non fa
llit ipse s; fallit. Ille pot̄ econtrario mentit qui dicit
uerū quod putat. uerū falsū. h̄c auḡ. Mēdatiū est
falsa significatio uocis cū intentione fallendi. qd̄ sic
debet intelligi. cū intentione fallendi. que tūc mett
t postea aduenit. quandoq; enī cū aliquid p̄mittitur
non tunc uoluntate fallendi habet. h̄c auḡ. Cum
causa humilitatis mentaris. si ante quā mentareris

peccator mendatio effigeris si enī peccatore te dieris. ita non credi
 ueritas non est. Iterū dicit augustinus. quod p̄salitte altius non sit
 mendatiū. celare namq; licet. ueritatem ut non placat ei qui q̄rit
 ad occidendum. s; negare non debet ueritatem. Opponit sic contra
 illud. Si bona est intentio. bona est opatio. s; qui negat se iudicet
 illū tamē enī uiderit. bona intentione facit ut liberet a morte.
 Id quod pot̄ dici. bona intentio. illa que non est. s; concientia
 licet sit pia. H̄ debet enī bona intentio habere. ut sit pia et recta
 qua non est uirtus media sine uisicia. Quia tamē dicunt. il
 lud non esse peccatum. hoc aug⁹ ad terrore dirisse. ut homines
 a mendatio terrorentur. Ioppont de opstetricibus et de mat⁹ quod
 p̄tali mendacio remunerare sunt. s; ut dicit aug⁹ non p̄men
 datio remunerare sunt s; peccatum. Duo enī in huiusmodi mida
 tū attendunt. affectus pietatis quo adhuc dicuntur ipsū
 mendatiū. affectus ḡ remunerari non ipsū mendatiū loco

Nla mīdatia et ironiq; malitia si sunt. Quis sit p̄ iurum.
 vno iudendū est quid sit p̄ iurū. P̄ iurū est mīda
 tuū. iuramento confirmatiū. Si aliquis alti affectū se
 aliq; male iurare contigerit meli frangere quā implere
 lebet aut penitente. q̄ temere sydorus. Non est con
 semandū sacramentū quo malū incante p̄munt. Velud si qui
 p̄a adultere p̄petuā cū ea p̄manenda fidē pollicor. tollera
 bilis est enī non implere sacramenti quā p̄manere insipro
 bata demq; uirauit. p̄dū dō occidere nabal uirū stultū
 et ad prima intellōne ambigra femme prudentis minas re
 misit. esem in uaginā renocauit. nec aliquid culpe tali p̄uino
 se contra dicasse doluit. Itē dicit sydorus. qui arte ubox
 uirat. q̄ qui in conspecto est agnacionū sic accipit. ut
 ille cui uirat intelligit. Si aut̄ aliquis p̄mittendo p̄icilo
 ut non p̄missū ledat. s; ut se quod alii ancessitate liber
 ueritatem diauerit. tamē planc ueritatem aliud occulauerit.
 quod relatū p̄icilo foret non peccatum. sicut habrā dicens
 de sara soror mea est. non est mītis. cū illa esset soror

et cognata. si illud narrasset non peccasset. Sicut preceptū non concupisces utore p̄ama tui. hic opponit de h̄i quod dñs meū glo cū suppleret illud p̄ceptū non mechaberis dixerit. dictū est antiquis non mechaberis. Ego aut̄ dico nob̄. Qui uidet mali erit. ade. e.l.m. & f. hoc non fuit supaddere. cū in lege idē phibet ut hoc in p̄cepto non concupisces r̄ p̄ama tui. hic enim concupiscentia phibet uidetur. sicut ibi. Ad quod pot̄ dici. quod uere h̄i preceptū bene intellectū yactū phibet uoluntate. atq; hoc p̄cepto sic intellectu yope y uoluntate. amalo cessabant non homines ueteris testamenti dicendi sunt. s; noui testamenti yef̄ lev sic intellecta non uetus. s; noua fuit. secundū hoc meū gelio nulla supadditio facta est. s; explanatur quod ibi oculū tuū fuerat. s; cū utrūq; phibet lev bene intellecta secundū qđ non litera s; sp̄s dicendus est. Carnales alterū tam scilicet actū phibet intellegabat. hoc secundū literā legit̄. Unde illud littera accidit sp̄s actū iurificat secundū h̄i facta et supadditio est in euangelio. ut ȳ hoc precepto non concupisces r̄ p̄ama tuū. utrūq; phibet y uoluntas yactus. actus secundū quod litera sonat. scilicet non agas foris p̄ quod concupiscere uidearis uoluntas phibetur. In hoc precepto spiritualiter intellecto. Unde auḡ enā dicit. hoc int̄ uetus testamentū. nouū distare nō tur. quod ibi actus phibet. in nouo uoluntas. yactus. y uetri

I testamentū accip̄ auḡ. lītā n̄ sp̄m sic rapl̄ uq; facit. q̄ isti. vii. p̄ceptis dilectio p̄imū d̄ dilectione pacimi. continetur. Unde inde utrōnomū diligei. p̄imum tuū sicut te ipsū. i. in quibus iuste diligi. scilicet in neas. sarcis submissis trandis nec intelligendū est. sicut te ip̄. quantū te ip̄. sicut quidā exponunt. Querit itaq; de beatis omnes equaliter diligere t̄ unū plus alio. qđ dicunt. quod par effectus carnalis. omib' impendi debet. s; non in omnibus caritatis ordo seruandus est. bñ paulus opemur bonū ad omnes. maxime aut̄ ad. d. f. yh̄ uidet nelle auḡ. ita dicens. Omnes equis diligendi sunt.

si cum omnibus p[ro]delle non possit. his potissimum consulendum
 est. quod p[ro] loco et tempore t[em]p[or]e libet rerum oportunitate
 uobis magis coniuncti sunt. Quod augustinus dicit. omnes et que
 diligendi sunt. ita potest eripi. Omnes in natura in omni
 equalitate diligenda. et salute omnium debemus equaliter di
 ligere. Si enim plus diligit salute patris et amici quam aliorum
 non est exercitatio caritatis. sed ex affectu carnali. quod naturale
 est. nec est culpabilis. sed hoc non est perfectionis. Opponit quidam quod
 deus magis diligit. nos magis diligere debemus. Itaque utrum
 et bonum magis diligere debemus quam malum. Ita etiam probat
 quod alios magis quam nos ipsos diligere debemus quando
 quidem meliores scimus eos nobis. nam magis diligi. Ad quod
 potest dici. quod in homine duo sunt diligenda. natura
 et virtus. Natura equalitate diligenda. virtus autem minus t[em]p[or]e
 manus diligenda. sciunt quod maior est minor fuerit. et
 ita debemus diligere ut bonum quam illud quia manus est. non tam
 in natura tamen manus et minus. et magis salute umoris quam
 alterius capere debemus. sed oppositum. quod eadem ratione magis
 debeo diligere bonum alterius quam meum. quia manus est facta
 potest concedi. sed non in eo magis quam in me diligere ut bona
 uentis ab cuius magis in placet. quam mea minus bona. non tam
 magis capere illud suum quam michi meum. sed si alterum necesse esset
 male illud carere sua quam ego carere meum. Ita et hic dicit quod
 licet bonum illud magis sit quam meum si atque suorum necesse esset
 male illud carere suo bono. quam ut ego priuarer meum. nec
 in aliquo facere contra perfectionem si etiam esset ad perfectionem
 facta fuit paulus. et inde etiam potest ordo caritatis considerari.
 quia dominus omnibus debemus diligere. sed ratio cordis ratione
 anima. tota mente potest ipsu[m] nos ipsos in uno loco alios.
 Unde illud. Vileges primi tuum sicut te. ipsu[m]. nisi enim
 diligat te. quomodo potest alios diligere sic se. Ille dilectione
 et dilectione domini quam ad nos habet querit utrum equum
 omnes diligat. ad quod intenditur est. quod sit dicere

de dicit istū quod et de ampbat opa eis. / sub hoc sensu
dici. quod magis itā quā alii diligit. / le ecclē pot̄ dicit. et
modo magis diligit ei quā prius. magis agbat ant̄ opa.
quā prius ymauis diligit. i. ex gratia sua ampli infundit
noscere infundendo ei graciā suā. Appellatur etiā dilectio
di. ipsa diuina electio oēū dī ipsa replatio. Unde iā p
se aut̄ dileci in cop odio habui. / alibi. Quoniam elegit nos ante
mundi constitutionē in caritate. Et in alio loco. ppter mar
imā caritatē suā quā dilexit nos r̄cū esse mūs mortui
rectis nūt̄ communificauit nos. secundū h̄ pot̄ dicit. qd̄
magis mūs diligit alio. i. maiore orationē preparauit ei
s; non pot̄ dicit. multa acceptione quod eundē modoph̄
modo minus diligit. ab eterno enim tam̄ dicit iniquique
quantū modo diligit. nam̄ diligebat pūlū etiā cū mal
erat. quantū modo diligit. non tam̄ malū curſ dilige
bit. si omnia plenaria sunt. qd̄ de pūlo intempe futur
erat apud dñm presens erat. / tale cū diligebar. qualis fū
erit. / quale cū insentia ab eterno elegerat. dñs in libro
de trinitate. absit aut̄ ut dī tempor. it. aliquē dixerit
quā noua dilectione que in illo ante non erat. Apud
nece preterita tam̄ si erunt. / futura uā facta sunt qui om̄i
scolante mundi constitutionē dilexit. sicut pōlest̄ nū
h̄cū conuertunt. inueniunt cū tunc incipere ab eo di
ligi dicere. / cū molis irascerit. / bonis placidus dicit u
mutant illi nū p̄le.

ost̄ legē morti successit lex euangeli decūtiae
m̄tis de inopeſet dicendū. / primū debatis na
re qd̄ in sacram̄tis noui testam̄ti primū est. baptismū
ipi p̄nuitiaui iohannes suo bapti mate quod sola m̄tis
et no. i sp̄ni fiebat. unde ipsemet dicit. lgo baptiho aqua
imp̄tētētia solo em̄ corpora abluebat. peccata uā n̄ tollebat
ad qd̄ ḡ utile ubi p̄pararet. ad baptismū ipi sicut

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Ostatnia 17
60-102 Poznań

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82